

בעזרה ש"ת

ספר

איש אמונות

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

זג הפסח

תשע"ט

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו
Heichal Hakodesh Bloominggrove
24 Merriewold Ln S
845-379-1161

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בהתייסדות ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site:

www.breslevcenter.com

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at: amazon.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

איש אמונות

אז מ'פאלגט אן ערליכן איד, האט מען גוטע קינדער.

בעזרת ה' יתברך – יום א' פרשת טהרה, ב' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

דיין זון, הבחור ... גרו יאיר האט מיר געפרעגט צי ער מעג גיין חול המועד צו די
פלעי, האט איך אים געזאגט אז עס איז בעסער פאר אים ער זאל נישט גיין. ער וועט
גארנישט באקומען דארט; די יונגעלייט און בחורים וואס שפילן דעם שפיל פארקויפן
נישט קיין יראת שמים וכו', עס איז זיכער בעסער דו זאלסט אים האלטן מיט דיר חול
המועד.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן טו): "מי שהוא מקטין את עצמו בפני
רבו ושואל ממנו כל הספקות", ווער עס האלט זיך קלענער פון זיין רבי, ער פרעגט זיין
רבי אלע זיינע ספיקות, "אף על פי שרבו מביש אותו", אפילו זיין רבי פארשעמט אים,
דאך פרעגט ער אים נאך אלץ זיינע שאלות און זיינע ספיקות, "על ידי זה זוכה שיוצא
ממנו בן שהוא גדול בתורה יותר מרבו", דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו קינדער וואס
וועלן זיין גרעסער פון זיין רבי; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ד.) אז דוד
המלך פלעגט פרעגן זיין רבי 'מפיבשת' אלע זיינע שאלות, האט ער זוכה געווען צו א
קינד וואס איז געווען גרעסער פון זיין רבי מפיבשת. דעם זון האט מען גערופן 'פל'אב'
וואס איז א לשון פון פארשעמען; ער איז געווען אזוי גרויס אז דוד המלך'ס רבי
מפיבשת איז פארשעמט געווארן פון זיין גרויסקייט.

וואס האט דאס פרעגן א רבי און זיך נישט באליידיגן – צו גוטע קינדער? ווייל ווען
א מענטש טרעפט א רבי וואס לערנט מיט אים עצות ווי צו האבן א זיס לעבן, עצות ווי
אזוי זיך צו דערהאלטן און דער רבי ברענגט אים נאנט צום אייבערשטן, אויב דער

מענטש פֿרעגט יעדע זאך און ער באליידיגט זיך נישט ווען דער רבי זאגט אים ווי אזוי זיך צו פירן, וועט סיי ער זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, און אויף וועט ער האבן קינדער צדיקים. ווייל די קינדער וועלן אויף טון אזוי ווי דער טאטע, זיי וועלן אויף פֿרעגן יעדע זאך און פֿאלגן; אבער אז דער מענטש גייט אליינס מיט זיין אייגענעם קאפ, אָדער ער באליידיגט זיך ווען דער רבי זאגט אים וואס צו טון, וועלן זיינע קינדער אויף גיין מיט זייער אייגענע שכל און גארנישט האבן.

איף האף אז דו פארשטייסט וואס איף שרייב דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דינע וועגן.

...

ווען קליינע קינדער שלאגן זיך.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת טהרה, ב' ניסן, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

איף פֿריי מיר זייער צו הערן פון דיר אז דו ביסט זיך מחי' מיט די בריוון; אלע בריוון וואס דער אייבערשטער האט מיר מזכה געווען צו שרייבן איז נאר בזכות מזהרא"ש זכותו יגן עלינו. יעדע בריוו איז נאך א שטיק שכל פון מזהרא"ש וואס האט אויף געגעבן די עצות פון רבי'ן אויף אזא געשמאקע וועג.

בנוגע וואס דו פֿרעגסט וועגן שלאגן קינדער, אז דיין צוויי יעריגע קינד שלאגט זיין יונגערע ברידער און דו פֿרעגסט צי פֿעטש וועט העלפן וכו'; דער הייליגער רבי האט געזאגט: "מיט גוטן פועל'ט מען מער ווי מיט שלעכטן"; פֿרובר צו מאכן אן עסק פון אים, געב אים אויפֿמערקזאמקייט, אזוי וועט ער נישט שלאגן דיין יונגערע קינד. די סיבה פארן וואס א קינד טשעפעט דעם יונגערן איז ווייל ער שפירט ווי דער יונגערער נעמט אנוועק פון אים זיין אויפֿמערקזאמקייט.

עלטערן דארפן אסאך וויינען צום אייבערשטן אויף ערליכע קינדער; מען האט אמאל געפֿרעגט דעם הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי האט ער זוכה געווען צו אזעלעכע גוטע קינדער, האט דער הייליגער חתם סופר זי"ע געענטפֿערט: "יעדע נאכט בשעת איף האב געזאגט תיקון חצות האב איך אנגעפֿילט א פֿוס מיט טרערן און געבעטן פאר גוטע קינדער"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו ערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דינע וועגן.

...

”ווי אזוי דער אייבערשטער וויל - בין איך צופרידן;“ זיך נישט מישן אום פסח.
 בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת טהרה, ב' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר קומען שוין נענטער צום יום טוב פסח ווען מיר
 גייען זוכה זיין צו מקיים זיין די הייליגע מצוות - עסן די מצה און די מרור, טרינקען די
 ד' כוסות, אויסרוימען די חמץ; דארפן מיר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן
 זוכה זיין צו מקבל זיין דעם יום טוב מיט שמחה און קדושה.

יעצט ווען מען איז פאנומען אריין צו ברענגען דעם יום טוב דארף מען זיך
 איבערגעבן צום אייבערשטן און גארנישט וועלן. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן,
 חלק ב, סימן פב): ”וזה שאנו רואים שלפעמים הולך להאדם שלא כסדר“, דאס וואס א
 מענטש זעט אז אלעס גייט אים פארקערט ווי ער וויל, ”שאומר: אנא אמלך, בזה הוא
 מחלק ומפריד אותה מהקדוש ברוך הוא“, דאס קומט צוליב דעם וואס דער מענטש
 זאגט: ”איך וויל!“ וואס מיט דעם טיילט ער זיך אפ פונעם אייבערשטן, ”וכשהוא
 מחלק את מלכות לעצמו, אזי הולך לו שלא כסדר“, און אז מען טיילט זיך אפ פונעם
 אייבערשטן גייט אלעס פארקערט ווי מען וויל; דערפאר דארף א מענטש שטענדיג
 טראכטן ביי זיך: ’ווי אזוי דער אייבערשטן וויל - בין איך צופרידן, דעמאלט וועט אים
 אלעס גיין ווי אזוי ער וויל.

נעכטן ביי שלש סעודות האבן מיר געלערנט די שיחה פון הייליגן רבי'ן, וואס דער
 רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן ב): ”וירכפי, כשבא היום אני מוסר כל התנועות שלי, ושל
 בני, והתלויים בי - על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד“, איך פיר
 זיך אז יעדן טאג געב איך איבער דעם גאנצן טאג פארן אייבערשטן, און אלעס וואס איך
 דארף ערלעדיגן - סיי פון מיר און סיי פון מיינע קינדער, אז דער אייבערשטער זאל טון
 ווי אזוי ער פארשטייט.

”וכן כשמגיע שבת או יום טוב“, אזוי אויף - זאגט דער רבי - ווען עס קומט שבת
 און יום טוב, ”אזי אני מוסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או
 היום טוב - להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך“, געב איך זיך אינגאנצן איבער
 פארן אייבערשטן, ’נאזי, איך שמתנהג באותו השבת יום טוב, שוב אינו חושב וחושש
 כלל שמא לא יצא ידי חובה בהנהגת קדשת אותו היום, מאחר שכבר מסר הכל להשם

יתברך, וסמך עליו יתברך לברך. אזוי בין איך רואיג און פרייליך פונעם שבת און פונעם יום טוב, איך דארף נישט איבער טראכטן און איבער קלערן צי איך האב גוט געטון צי נישט.

מוהרא"ש האט נישט געהאלטן פון עסן פסח די אלע זאכן וואס קומען היינט ארויס מיט אן הכשר; מוהרא"ש שרייבט: "איך פארשטיי נישט די רבנים וואס געבן אן הכשר אויף די אלע זאכן!" אונזערע קינדער וועלן דאך נישט וויסן אז מען טאר נישט עסן קיין חמץ אז זיי זעען ווי מען עסט סיריכל, פיצא און בעיגל'ס וכו'; פסח מישט מען זיך נישט, מען עסט נישט נאר וואס מען מאכט אין שטוב און וואס מען האט געזען ביי די עלטערן. קויף אסאך מצה, דאס זאלסטו עסן א גאנץ יום טוב - דו מיט דיין ווייב און קינדער; געדע שטיקל מצה איז א רפואה פאר'ן מענטש, אזוי אויך ברענגט יעדע שטיקל מצה אמונה.

מיר ארבעטן אויס צו מאכן חול המועד אין ישיבה א צייט פאר די קינדער ווען מען וועט זיי ווייזן פשרע עלליכע פלעים וואס מען האט פארגעשטעלט אין ישיבה - סיי פאר אינגלעך און בחורים און אזוי אויך פאר מיידלעך, כדאי זיי זאלן נישט דארפן גיין צו קיין שום פלעי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דינע וועגן.

...

די הלכות פון פשר'ן.

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת טהרה, ב' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

אזוי ווי דו האסט מיר געבעטן איך זאל דיר אויסלערנען ווי אזוי צו פשר'ן, וועל איך דיר שרייבן אפאר הלכות כדי דו זאלסט וויסן ווי אזוי צו פשר'ן דיין קאך לכבוד פסח.

פרידזשידער - דאס דארף מען גוט אויסוואשן ווייל דאס איז א פלאץ וואו מען האלט חמץ א גאנץ יאר; מען דארף עס נישט פשר'ן ווייל מען האלט דארט נאר קאלטע זאכן. אבער היות אסאך מאל לייגט מען אריין דארט א הייסע טאפ, איז וויכטיג איבער צו דעקן אלע שעלפס מיט א צודעק אז עס זאל זיין פשר פאר פסח.

פשר'ן - מען קען נישט פשר'ן נאר אז מען קען גוט די הלכות:

די ערשטע זאך דארף מען וויסן ווען מען פשר'ט אז מען קען נישט פשר'ן קיין שמוץ; דאס הייסט אויב די זאך וואס מען פשר'ט איז נישט זויבער העלפט נישט דאס פשר'ן, דעריבער דארף מען זיכער מאכן פאר מען פשר'ט צו רייניגן און אראפ נעמען אלע שמוץ.

* נאך א וויכטיגע זאך דארף מען וויסן, אז מען קען נישט פשר'ן א כלי, א טיש, אדער די קאונטער וכו' נאר אויב עס איז אריבער כאטשיג פיר און צוואנציג שעה אן נוצן די כלי, טיש, אדער קאונטער וכו' הייסערהייט. דעריבער, אויב דו ווילסט פשר'ן דיינע קאונטערס דארפסטו שוין א טאג פאר דעם אויפהערן צו נוצן די קאונטער פאר הייסע זאכן.

* מען קען פשר'ן מיט א חמצ'דיגע כלי; פארשטייט זיך אז עס דארף זיין ריין און נישט האבן גענוצט פאר פיר און צוואנציג שעה.

* ווען מען פשר'ט דארף מען ווארטן ביז די וואסער קאכט און עס הייבט אן ארויפקומען באבלעך, ערשט דעמאלט קען מען פשר'ן.

קאונטערס - דאס דארף מען גוט אויסרייבן, זויבער מאכן און אויף פשר'ן מיט הייסע וואסער; די פוסקים זאגן אז היות מיר דעקן סיי ווי איבער אלע קאונטערס, מען נוצט דאך נישט קיין שום קאונטער אדער טיש און דאס גלייכן נאר אויב עס איז איבערגעדעקט, דעריבער איז גענוג מען זאל פשר'ן מיט א הייסע טאפ אפילו אן א שטיין. מען זאל גיסן דריי מאל מיט אן 'עירו כלי ראשון', דאס הייסט מען נעמט דעם טאפ און מען גיסט פון דעם אליינס אויפן קאונטער, און שפעטער דעקט מען גוט צו דעם קאונטער מיט בלעכן אדער פלעסטיק.

געז' רענט"ש - די 'רינגען' (גרעיט"ס) אויף וואס די טאפ ליגט קען מען נישט פשר'ן מיט הייס וואסער, דאס מוז מען גליען מיט פייער - 'לבון חמור' - ביז עס ווערט אזוי רויט אז אויב מען געבט אן האק דערויף גייט ארויס פינקען פייער, דערפאר איז כדאי צו קויפן באזונדערע פסח'דיגע רינגען ווייל עס איז נישט קיין גרינגע זאך דאס צו פסח'דיג מאכן. אויב האט מען נישט קיין פסח'דיגע דארף מען גיין צו א פלאץ פון "הגעלת כלים" מיט א גוטע הכשר און זיי זאלן דאס גוט מאכן.

* אויב האט מען העכער די געז' רענט"ש א הוי"ד פאר די רויף און פארע דארף מען דאס אויף איבער דעקן מיט זילבער פעפער.

בכלל איז וויכטיג צו וויסן אז מוהרא"ש האט געהאלטן אז מען זאל האבן באזונדערע כלים פאר פסח, בפרט היינטיגע צייטן ווען עס איז נישט אזוי טייער און

שְׁוֹעַר צוֹ הָאֶבֶן בְּאִזְוִנְדֵּרְעָה כְּלִים, פְּלֻעָגֵט מוֹהֲרָא"ש זָאגֵן מְעַן זָאל נִישְׁט פֿשָׁר'ן קִיין חֲמֻצ'דיגע כְּלִים נָאר קוִיפֵן בְּאִזְוִנְדֵּרְעָה כְּלִים פֿאַר פֿסח.

בְּעֶכְעֶרס - אִיז כְּדַאי צוֹ הָאֶבֶן אַ בְּאִזְוִנְדֵּרְעָה בְּעֶכְעֶר פֿאַר פֿסח; עֵס אִיז עֲנִדְעֶרש צוֹ הָאֶבֶן אַ גְּלָאז וואס איז פֿסח'דיג ווי צו נְעִמְעַן דְּעַם זִילְבֶּעֲרֵנְעַם בְּעֶכְעֶר פּוֹן אַ גַּאנְץ יָאר.

סִינְק - מְעַן דַּאָרף אַרִיִּינְלִיִּיגֵן אִינְעַם סִינְק אַ פֿסח'דיגע סִינְק, און די קָרַאן (פֿאַיסע"ט) זָאל מְעַן אָנְגִיִּסֵן מִיט הֵיסֵע וואסער דְּרִיִּי מַאל. אויף זָאל מְעַן בְּשַׁעַת מְעַן גִּיסַט אַרױף די הֵיסֵע וואסער לֵאזֵן רִינְעֵן די קָרַאן מִיט הֵיסֵע וואסער, די הֵיסֵעטע וואס איז שְׁיִיד; אויב מְעַן טוֹט אַזױ פֿעֲלֵט נִישְׁט אױס צו פֿשָׁר'ן מִיט אַ שְׁטִיִּין.

טִיש - נָאכֵן פֿשָׁר'ן מִיט הֵיסֵע וואסער דַּאָרף מְעַן דָּאס גוֹט אִיבְּעֶר דְּעֶקֶן מִיט הַאַרְטֵע פֿלֶעסְטִיק, און דָּאס גְּלִיִּיכֵן.

דְּעַר אִיבְּעֶרשְׁטֵער זָאל הַעֲלָפֵן מִיר זָאלֵן אױסרױמְעַן די חֲמֻץ און אויף דְּעַם יֶצֶר הָרַע וואס מאכט אונז חֲמֻצ'דיג מִיט עֲבִירוֹת, מַחְלוּקַת וְכוּ' וְכוּ'.

אַ גוֹטֵע נֶאכְט.

...

אַ שָׂאד זײַף צו זַאָרְגֵן אַזױפֿיל.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פֿרֶשֶׁת טְהָרָה, ד' נִיסֵן, שְׁנַת תשע"ט לִפְרֶט קֶטֶן מְרַת ... תְּחִלָּה.

אִיף הָאב עֲרַהֲלֵטֵן אִייעֶר עֲרֶשֶׁטֵע בְּרִיוֹ און אויף אִייעֶר צווייטֵע בְּרִיוֹ.

אִיף הָאב אויף גְּעֵטְרַאכְט אַז דָּאס איז סְתָם לַחֵץ וְכוּ'; אִיר שְׁרִיִּיבְט דָּאָף אַלִיִּינְס אַז וויפֿיל אִיר פֿרוּבִירַט צו נִישְׁטֵעֵרן און זוכֵן זָאגֵן אַלֵע די זַעֲלֶבֶע זָאָף, אַז דְּעַר חֲתָן אִיז אַ גְּעִשְׁמַאקֶער און אַ גוֹטֵער, און דָּאס וואס עַר בְּאוִוִיזְט זײַף שְׁעִמְעוּדִיג און צוּרִיק גְּעִצוּיגֵן דָּאס איז בִּי אַסַאָף חֲתַנִּים; אִיז דָּאָף מִמֶּשׁ אַ שָׂאד פֿאַר אִייעֶרע שְׁלַאפֿלֶאזֶע נֶעכְט און פֿאַר אִייעֶרע פֿחֲדִים.

דָּאס איז אַלֵעס מְעִשָׂה שְׁטֵן צו שְׁטֵעֵרן אִייעֶרע שְׁעִנְסֵטֵע צִיט אִין לְעֶבֶן; אִיר הָאט גְּעֶאָרְבֶּעט, גְּעֶאָקֶערַט און גְּעִזִיט אַזױפֿיל יָאָרן, יַעֲצֹט עֲנִדְלִיך ווען אִיר שְׁנִידֶט שׁוִין די פִּירוֹת נֶאכְדְּעַם וואס אִייעֶר טַאכְטֵער אִיז אַ כְּלָה גְּעוואָרן בְּשַׁעַת טוֹבָה וּמוֹצֵלַחַת דַּאָרְפֵט אִיר יַעֲצֹט נָאר טאַנְצֵן, דַּאָנְקֵען און לױבֵן דְּעַם אִיבְּעֶרשְׁטֵן, אָבְּעֶר אַנְשְׁטאַט טאַנְצֵן פֿאַר שְׁמֻחָה וויינֶט אִיר אַ גַּאנְצֵן טַאָג.

איר פֿרעגט אין אייער צווייטע ברייוו: "חוץ פון ווייטער דאווענען וואס איך פֿרוביר צו טון, ליגט אויף מיר א חוב עפעס צו טון? אָדער זאל איך לאַזן די זאך לויפֿן?" וויל איך אייך זאָגן אז איר האט נאָך איין זאך צו טון; חוץ פון דאווענען ליגט אויף אייך א פֿליכט צו טון נאָך אַ זאך וואס דאס וועט אייך העלפֿן, איר דארפֿט אָנהייבן צו דאנקען דעם אייבערשטן פֿאר די גרויסע נס וואס ער האט געמאכט מיט אייך אז אייער טאכטער איז א פֿלה געווארן; אונדא זאלט איר ממשיך זיין צו בעטן פֿאר די פֿלה, אָבער נישט מיט די וועג וואס איר בעט ביז יעצט – מיט עצבות, פֿחדים און דמיונות וכו' וכו' נאר מתוך שמחה.

דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קעה): "עקר מעלת הבכיה, שתהיה מחמת שמחה", ווען מען וויינט צום אייבערשטן זאל מען וויינען מתוך שמחה, דערפֿאר זעט מען אז די ראשי תיבות פון דאס ווארט "בכיה" איז "ב'שמה יגילון כל היום" (תהלים פט, יז), "מען וויינט צום אייבערשטן ווייל מען ווייסט אז מיר זענען אין זיינע הענט און ער קען אונז העלפֿן, נישט חס ושלום וויינען פון פֿחד און שרעק וואס דאס איז נישט גוט.

איך שיק אייך א תפילה וואס איר זאלט יעדן טאג זאָגן צום אייבערשטן ביז די חתונה פון אייער טאכטער און אויף נאָך די חתונה:

"רבונו של עולם איך דאנק דיר און איך לויב דיר פֿאר אלע חסדים וואס דו טוסט מיט מיר; דו האסט מיר געגעבן אזא שיינע לעבן, דו האסט מיר געגעבן א טייערע מאן מיט זיסע און ליכטיגע קינדער, וישר כח אייבערשטער פֿאר אלעס וואס דו געבסט מיר. באזונדער דאנק איך דיר טאטע אויף די גרויסע נס וואס דו האסט געמאכט מיט מיר אז מיין טאכטער ... תחנ' איז א פֿלה געווארן בשעה טובה ומצלחת; מה אשיב לה' – וואס קען איך דיר באצאלן, פֿל תגמולוהי עלי – פֿאר אלעס גוטס וואס דו געבסט מיר, איין זאך קען איך טון: כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, איך וועל פון היינט און ווייטער דיר דאנקען און לויבן; איך וועל אלעמען דערציילן די גרויסע נסים און חסדים וואס דו טוסט מיט מיר פֿסדר.

הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין חתונה צו מאכן אלע מיינע קינדער; זיי זאלן האבן א גוט לעבן און זיי זאלן אויפשטעלן ערליכע אידישע דורות. העלף מיין טאכטער ... די פֿלה, זי זאל גיין צו די חופה גרינג און פֿרייליך; זי זאל אויפשטעלן צוזאמען מיט איר מאן ערליכע אידישע דורות אלע הייליגע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פֿאר דיר, בפרט דער הייליגער רבי – רבינו נחמן פֿן פיגא זכותו יגן עלינו, און רבינו אליעזר שלמה בן מלכה זכותו יגן עלינו, אמן".

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט זיך פרייען מיט די שמחה און מיט די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אייך.

...

אכטונג געבן וואס מ'עסט פסח.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מחז' מיט די שיעורים יעדע ליל שישי
און אז די שיעורים פרישן אויף זיין שלום בית.

זייער גוט האסטו געטון אז דו ביסט געגאנגען צו האברך ... גרו יאיר זיך מחזק זיין
מיט אים בשיחות חברים; א גוטע חבר איז מער פון אלעס, מען קען צוקומען צו מקבל
זיין פונעם רבי'ן אסאך מער ווען מען האט א גוטע חבר.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): "ושמענו מצדיק
אמתי שאמר", איך האב געהערט פון אן אמת'ן צדיק, "שאלו היה אומר לו אחד, יהיה
מי שיהיה, בעת שעסק בעבודת השם בתחלתו: אחי, חזק ואחז עצמך - הייתי רץ ומזדרז
מאד בעבודתו יתברך, כי גם עליו עבר כל הנ"ל", אז ער האט נישט געהאט א חבר וואס
זאל אים מחזק זיין און זאגן: "ברודער, שטארק זיך און דערהאלט זיך"; ווייל אויב
וואלט אים איינער געזאגט די ווערטער: "ברודער, שטארק זיך און דערהאלט זיך",
וואלט ער געקענט אסאך מער אנקומען אין עבודת השם, "ולא היה שומע שום
התחזקות משום אדם", אבער קיינער האט אים דאס נישט געזאגט; עס איז באוואוסט
אז דער רבי האט געמיינט מיט דעם זיך אליינס. זעט מען פון דעם אז אפילו דער
גרעסטער צדיק דארף אויף התחזקות.

בנוגע קויפן פסח'דיגע פראדוקטן; דו ווייסט דאך וואס מוהרא"ש האט געהאלטן
אז מען זאל נישט קויפן די אלע "כשר לפסח" זאכן וואס מען מאכט נאך פון חמץ. נישט
קיין פיצא, נישט קיין קעיק, נישט קיין זופ מאנדלעך און דאס גלייכן; מוהרא"ש
שרייבט: "איך פארשטיי נישט די רבנים וואס געבן אן הכשר אויף די אלע זאכן! וואויל
איז דעם וואס עסט נאר וואס מען מאכט ביי אים אין שטוב אדער פון זיינע עלטערן און
ער מישט זיך נישט מיט א צווייטן".

אז מען טראכט אריין זעט מען אז דאס וואס מען זאגט "פסח הונגערט מען" - איז
נישט אמת, ווייל פסח איז דא מער עסן ווי א גאנץ יאר; מען קען עסן די הייליגע מצות

וואס יעדע שטיקל מצה וואס מען עסט פסח איז א מצוה, עס ברענגט אמונה און עס היילט אויס דעם מענטש.

בנוגע צי דו זאלסט גיין ארבעטן ערב פסח צו מאכן די פאר דאללער; איך פארשטיי נישט דיין פראגע, פאר דריי הונדערט דאללער זאלסטו ארבעטן ביטער שווער א גאנץ ערב יום טוב און אריין פאלן אין בעט שלאפן א גאנצע סדר? ! ענדערש גיי פון היינט ביז יום טוב יעדן טאג אביסל 'הפצה', וועסטו מאכן נישט נאר דעם סכום נאר דאפלט און דריי מאל די סכום, און ערב יום טוב זאלסטו זיך גרייטן צום יום טוב.

כאפ אריין יעדן טאג אביסל חומש - שנים מקרא ואחד תרגום מיט פרקים משניות און דפים גמרא, ווייל נאר דאס בלייבט פונעם מענטש.
וואס דו דארפסט זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן.

...

בארד און פיאות איז דער עיקר אידישקייט.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד מיינ טייערער ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה.

שער זיך נישט אפ ביי דעם בארבער ... פון מאנסי וכו'; ער איז א שנה ופרוש'ניק און ער האט שוין אראפגענומען פון הונדערטער בחורים זייער בארד און פיאות מיט ליצנות און געלעכטער - השם ישמרנו. איך בעט דיר זייער זאלסט זיך אפשערן ביים משמש, דער מקנה איד פון ... בית מדרש וועלכער איז אן ערליכער איד און ער וועט דיר איבער לאזן דיין פיאות; ער שערט טויזנטער אידן, ער וועט דיר מאכן א שיינע שיעור לויט די הלכה.

טייערער ... גרו יאיר וויסן זאלסטו אז בארד און פיאות איז דער עיקר אידישקייט, אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות גילוח הלכה ג, אות ב): "עקר הדת ישראל ועקר ההדות תלוי בזקן ופאות", די בארד און פיאות איז אן עיקר פון א איד און פון דאס גאנצע אידישקייט, "וביהם נכר היהודי כי הוא מזרע ברה"ה, מזרע ישראל", און מען דערקענט א איד דורך זיין בארד און פיאות אז ער איז א אידיש קינד, "ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפור, חס ושלום, באלקי ישראל", און ווער עס וויל חס ושלום לייקענען אינעם אייבערשטן, "תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות", די ערשטע זאך וואס ער טוט - אז ער נעמט אראפ זיין בארד און פיאות,

”כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות”, ווייל דאס גאנצע אידישקייט איז אנגעהאנגען אינעם בארד און פיאות; קוק נאך דארט מער באריכות.

שטארק זיך ווייטער בלימוד משניות; ביסט דאך געווען נעכטן ביי די לונה פון אונזער טייערער חבר שמעי עליו השלום און דו האסט געזען וואס דער סוף פון א מענטש איז, מען לייגט אים אריין אין אן ארון און מען לייגט אים אריין אין דער ערד. קיינער טראכט נישט וואס דארט טוט זיך אפ מיט דעם נפטר; מען דעקט צו דעם גרוב און אלע גייען אהיים, מען גייט מנחם זיין די משפחה און קיינעם פאלט נישט ביי וואס טוט זיך דארט אונטן אין דער ערד. עס קומען צו גיין גרויסע מייזן, פעלד מייזן מיט נאך פארשידענע חילעך און עסן אויף דעם נפטר; דער מת קען גארנישט טון, ער הערט, זעט און שפירט יעדע ביים וואס מען בייסט פון אים.

די סוורים פון חיבוט הקבר איז אזוי גרויס אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קכב): **”אמר רבי יצחק: קשה רמה למת כמחט בכשר החי”**, עס איז אזוי שווער און ווייטאגליך א בים פון א ווארעם פאר א נפטר אזוי ווי עס טוט וויי א שטאף פון א נאדל פאר א לעבעדיגע מענטש, נאך מער זאגט דער רבי (שיחות הר”ן, סימן פד) אויף די משנה (אבות ד. כב): **”ואל יבטיחך יצרך שהשאל והקבר בית מנוס לך”**, אז דא אויף די וועלט איז א מענטש פארגנומען – יעדער איינער מיט זיינע טרודות, פרנסה וכו’ וכו’, ממילא קען זיין אז מען זאל כאפן א בים פון א ווארעם אדער פון א פליג און מען זאל ניטאמאל שפירן בשעת מען כאפט דעם בים, ווייל מען איז אריין געטון אין אנדערע זאכן. אבער אין קבר איז נישט דא קיין שום טרודות און מחשבות וואס זאל אוועק נעמען די קאפ פון הערן ווי די ווערים קריכן און בייסן, דארט הערט מען יעדע איינציגסטע ריר וואס די ווערים קריכן און בייסן; מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס צער אין קבר ווען מען הערט יעדע בים פון די ווערים און די צער פון הערן ווי זיי קריכן.

וואס איז די עצה מען זאל ניצול ווערן פון חיבוט הקבר? מזהרא”ש זאגט אז ווער עס לערנט משניות ווערט ניצול פון חיבוט הקבר. צו א גוף וואס האט געלערנט משניות וועלן די ווערים נישט צוקומען; די מייז קומען נישט צו א גוף וואס האט אין זיך פרקים משניות, זאלסטו יעצט זיך צופלייסן אין לימוד משניות וועט דיר גוט זיין דא, אין קבר און אויף יענע וועלט.

נאכאמאל בעט איה דיר, גיי נישט צו דעם בארבער ...; רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות ראש חודש, הלכה ז, אות נב; ועוד): **”איה האב געהערט פון הייליגן רבי”ן אז א חסיד שנפל איז ערגער פון איינער וואס שמד”ט זיך השם ישמרנו”**, דער בארבער זעט אויס ווי א חסיד, ער גייט אנגעטון ווי א חסיד, ער רעדט אידיש און ער לאכט ארום וכו’ אבער ער איז

פארפּוילט פון אינעווייניג; ער מאכט זיך שטענדיג ווי פאילו ער מאכט טעותים, ער שניידט אריין בכונה אין פיאות פון אוימשולדיגע בחורים און יונגעלייט, נאכדעם זאגט ער: "איך האב געמאכט א טעות".

פיאות איז א שיינע זאך, א בארד איז א הייליגע זאך; א בארד איז א סימן אז מען איז געזונט, קוק וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות עט): אז איינע פון די סימנים פון א קראנקע מענטש וואס קען נישט האבן קינדער לא עלינו איז אויב ער האט נישט קיין בארד.

א גרויסן נישר כח פאר אלעס וואס דו העלפסט מיר.

...

דאנקט דעם אייבערשטן אויף די פילע חסדים און נחת.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן מרת ... תחי'.

דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן וואס פאר א שיינע גארטן איר האט אויפגעשטעלט; וואס קען זיין א גרעסערע וואונטש פאר א אידישע מאמע ווי צו זען אלע קינדער יראים ושלמים און פירן זיך בדרך התורה.

געבט א קוק אויף אייערע קינדער; אנגעהויבן מיט ... גרו יאיר, א טייערער יונגערמאן א מלמד פאר תינוקות של בית רבן, ער לערנט מיט זיי די הייליגע אותיות התורה. אויף האלט ער דרשות אויף 'קול ברסלב', ער לערנט פאר שאלות ותשובות - בריוון פון "עצתו אמונה", הונדערטער אידן הערן אים אויס טעגליך, אזוי אויף לערנט ער ביי אויזן אין כולל יעדע פארנאכטס הלכה.

נאכדעם אייער צווייטע זון ... גרו יאיר, ער זיצט אין כולל אינדערפרי און פארנאכטס, אויף העלפט ער אין חדר; ער לייגט אריין אין די קינדער יראת שמים, בשעת זיי עסן דערציילט ער זיי שיינע מעשיות. אויף האלט ער דרשות פאר הונדערטער אידן אויף 'קול ברסלב', ער לערנט פאר בריוו פונעם ראש ישיבה פון ספר "איש אמונות"; אזויפיל אידישע קינדער זענען זיך מחי' מיט דעם, מענטשן וואס ארבעטן א גאנצן טאג רופן אריין דעם טעלעפאון ליינ 'קול ברסלב' און הערן זיך צו צו די זיסע עצות פון הייליגן רבי'ן.

אויף אייער איידעם ... גרו יאיר לערנט אין כולל אינדערפרי און פארנאכטס מיט אזא התמדה און מיט אזא פליסיגקייט. יעדע האט אייער טאכטער ... תחי' אנגעהויבן

פארלערנען בריוו וואס איז געשריבן ספעציעל פאר פרויען און מיידלעך אויף די פרויען טעלעפאון ליין.

דארפט איר טאנצן פאר שמחה, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די שיינע גארטן וואס דער אייבערשטער האט אייך געגעבן א מתנה.

יעצט גייען מיר פראווענען דעם 'ליל הסדר', זאלט איר זאגן נשמת מיט לויב און דאנק פאר אלע חסדים, וועט דער אייבערשטער טון מיט אייך נאך חסדים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מ"כה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

מ'דארף וואוינען צווישן ערליכע אידן.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן זיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז זייט זיין חבר ... האט זיך אנוועק געצויגן פון ... קיין וכו', האט ער געבען אפגעלאזט דאס גאנצע אידישקייט; וויפיל איך וועל דיר דערציילן וואס זיינע קינדער דערציילן מיר, וואס טוט זיך אפ ביי אים אין שטוב רחמנא לצלן - וועסטו מיר נישט גלייבן; נישט דא קיין שבת, נישט דא גארנישט, זיי זענען מחלל שבת בפרהסיא אין פארנט פון די קינדער, אלץ געבען פאר די געלט.

פל זמן ער האט געוואוינט אין ... האט ער געהאט א שטיקל אידישע שטוב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ט): "לעולם ידור אדם במקום רבו", א מענטש זאל וואוינען אין די פלאץ וואו זיין רבי וואוינט וועט אים דער רבי קענען מחזק זיין ער זאל זיין אידיש; אבער יעצט ווען ער האט זיך אנוועק געצויגן איז גארנישט דא, וד"ל.

איף האב נישט קיין צייט צו קוקן זיינע סטראשעניקעס און עס אינטערעסירט מיר נישט וואס ער סטראשעט; איף האלט שוין איבער צען יאר פון סטראשענען וכו'. איין זאך קענסטו אים איבער געבן בשמי, אז אויב וועט ער טשעפען מיינע איינגעשטעלטע אין די מוסד וועל איך אים נישט שולדיג בלייבן; אויב ביסטו אים געטריי זאלסטו אים דאס מודיע זיין וואס פריער. מיט מיר קען ער טון וואס ער וויל ווייל איך האב פון קיינעם נישט מורא, איך ליג אין די הענט פונעם אייבערשטן. מיר האט מען שוין

געסטראשעט מיט דאס ערגסטע און אויף מיר איז שוין אריבער די זיבן וואסערן - נישט איין מאל נאר כמה פעמים און ברוך ה' איד האב דאס אלעס איבערגעלעבט; אבער אויב ער וועט טשעפען מיט מיינע איינגעשטעלטע, בפרט מיט מרת ... תחזי' - אונזער געטרייע מנהלת, וועט אים זיין גאר ביטער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

נאר די חסד וואס מ'טוט מיט א צווייטן, נאר דאס בלייבט איבער.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לפכוד ... גרו יאיר.

איד זע ווי דו טיילסט אויס די פעקלעך פאר אלע חברים פון די קהלה וואס דארפן האבן הילף אויף פסח, דו טוסט דאס מיט אזא געטריישאפט; וויל איד דיר מחזק זיין און שטארקן. וויסן זאלסטו אז נאר דאס בלייבט איבער פונעם מענטש, די חסד וואס ער טוט פאר א צווייטן איד. דאס וועט דיר ראטעווען פון אלעם שלעכט און ראטעווען זיין ווייב און קינדער.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רב): "צדקה תציל ממות' ראשי תבות מצת', צדקה ראטעוועט דעם מענטש פון אלעם שלעכטס, נאך זאגט דער רבי דארט: "סגלה לחלי נופל רחמנא לצלן, פזר נתן לאביונים: ראשי תבות 'נפ'ל'; דאס גייט ארויף סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אויב א מענטש האט רחמנא לצלן די מחלה פון חולי נופל (עפילעפסי) זאגט דער רבי ער זאל געבן צדקה, און דאס גייט אויף ארויף ברוחניות, אז א מענטש וואס זעט אז ער האלט אין איין פאלן, און וויפיל ער וויל זיין ערליך און ער נעמט זיך פאר צו טון נאר גוטע זאכן, פאלט ער צוריק צו זיינע רגילות'ן וכו', זאל ער געבן צדקה.

איד דארף מקצר זיין ווייל איד בין זייער פארנומען יעצט ערב יום טוב, איד וועל דיר נאך אס ירצה ה' שרייבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

איך האף דו וועסט ווייטער צאמנעמען געלט פאר די כולל.
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך דאנק דיר פארן מיר העלפן צוזאמשטעלן געלט צו קענען באצאלן אלע כולל
יונגעלייט אין צייט.

ברוך ה' עס איז אריבער דער צווייטער זמן אין כולל און מיר האבן געקענט
באצאלן אלע יונגעלייט אין צייט.

דו אליינס האסט דריי פון דיינע קינדער וואס זיצן אין כולל און לערנען מיט
התמדה; איז פדאי דו זאלסט ארויף גיין אינמיטן טאג כאפן א בליק וואס מיינט התמדת
התורה, וועסטו האבן מער חשק ממשיתך צו זיין ווייטער צו צוזאמנעמען געלט מיר
ווייטער צו העלפן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים טז): "ונאכל שם
מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות",
אמן.

...

אונזער חשבון הנפש נאך די פטירה פון חברינו הב' שמעון ענדצווייג עליו
השלום

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת טהרה, ד' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.
ברוך דיין האמת.

נעכטן איז נפטר געווארן א תלמיד פון ישיבה, אונזער זיסער ליכטיגער חבר הבחור
שמעון ענדצווייג עליו השלום. עס איז זייער א שווערע איבערלעבעניש פאר מיר און
פאר אונז אלעמען.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קו): "אחד מבני חבורה שמת", ווען א חבר גייט
אנוועק פון די וועלט, "תדאג כל החבורה כלה", זאלן אלע חברים זיך מאכן א חשבון
הנפש; מען זאל אריין טראכטן אז סוף כל סוף וועלן אלע דארפן אנוועק גיין פון די

וועלט, אלע וועלן מיר דארפן איבערלאזן די וועלט און דעמאלט וועט גארנישט נוצן, נאר די תורה, מצוות און מעשים טובים וואס מען האט זיך אנגעגרייט - דאס וועט איבערבלייבן.

די הלכה איז אז אום חודש ניסן איז מען נישט מספיד, מיט דעם אלעם האב איך געפרעגט א שאלה פון מיין טאטע שליט"א אז דער טאטע פונעם בחור בעט זייער שטארק איך זאל קומען זאגן אפאר ווערטער און ער זאל מיר פסק'ענען, האט מיר מיין טאטע שליט"א גע'פסק'נט אז איך זאל זאגן אפאר ווערטער. האב איך געזאגט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה.): "כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו מדכאו ב'סורין", וועם דער אייבערשטער האט ליב ברענגט ער אויף אים יסורים; דאס איז געווען מיט אונזער טייערער חבר שמעון עליו השלום. כל ימיו האט ער זיך געפייניגט מיט יסורים, ער האט זיך נישט געקענט רירן און איז געזעצן געלעמט, מיט דעם אלעם איז ער געזעצן און געלערנט א גאנצן טאג. נאך זאגן חז"ל (שם) איין מאן דאָמַר זאָגט: "אלו הם יסורין של אהבה? כל שאין בהן בטול תורה", וואס איז יסורים של אהבה? אויב א מענטש האט יסורים און ער לערנט ווייטער די הייליגע תורה, "וחד אמר, אלו הם יסורין של אהבה? כל שאין בהן בטול תפלה", און א צווייטער מאן דאָמַר זאָגט אויב מען איז נישט מבטל קיין תפילה.

דאס האבן מיר געזען שטענדיג ביי אונזער באליבטער שמעון עליו השלום. ער איז געזעצן און געלערנט שעות אויף שעות און ער האט זוכה געווען צו ענדיגן כמעט כל התורה פולה - אנגעהויבן מיט חמשה חומשי תורה, נביאים וכתובים, ששה סדרי משנה וואס ער האט מסים געווען אכציג מאל בלי גזמא, ער האט מסים געווען צוויי מאל ש"ס - תלמוד בבלי און אויך ירושלמי; מסכתא תענית האט ער באזונדער געלערנט אן אויפקער, ער האט דאס מסים געווען קרוב צו הונדערט מאל; ער האט מסים געווען תוספתא, שלחן ערוך, זוהר הקדוש, מדרש, אלע רבינים ספרים און נאך אסאך, דאס איז א סימן פון יסורים של אהבה וואס דאס איז מכפר אויף אלעמען.

אויך פלעגט ער דאווענען מיט א געוואלדיגע השתפכות הנפש; ער פלעגט וויינען יעדע שמונה עשרה ביי ברכת רפאנו וואו ער פלעגט זיך אפשטעלן און זיך דערביי מתבודד זיין; אסאך מאל פלעגט ער זיצן מיט די תפילין ביז אינמיטן טאג אריין וויינען ביי די ברכה פון רפאנו.

אזוי אויך האבן מיר דערמאנט נעכטן ביי די הספד וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כב): אז ווען דער הונקעדיגער פרעה האט געשאסן דעם אידישן קעניג יאשיהו המלך, שטייט (דברי הימים ב לה, כג): "ויררו הירם למלך יאשיהו, ויאמר המלך

לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד", מען האט אים געשאסן אזויפיל מאל ביז ער איז געווארן געלעכערט ווי א זיפ; בשעת ער איז אויסגענאנגען האט מען געזען ווי זיינע ליפן שאקלען זיך, האט ירמיהו הנביא געמיינט: "שָׁמָא חס וְשָׁלוֹם מִלְתָּא דְלֵא מִהַגְנָא אָמַר אַגַּב צַעְרִיָּה", אָפְשָׁר פֿון גְּרוּיס צַעַר רַעֲדַט עַר חַס וְשָׁלוֹם אַנְטְקֶעגֶן דִּי אָמוּנָה, "גַּחֲזִין", האט ירמיהו הנביא זיך צוגעבויגן צו הערן וואס ער רעדט, "וְשִׁמְעִיָּה דְקָא מְצַדִּיק עָלֶיָּה דִּינָא אַנְפְּשִׁיָּה", האט ער געהערט ווי ער נעמט אן זיינע יסורים מיט ליבשאפט און זאגט דעם פסוק (איכה א, יח): "צַדִּיק הוּא ה', כִּי פִּיָּהוּ מְרִיתִי", דער אייבערשטער איז גערעכט מיט אלעס וואס ער טוט מיט מיר, ווייל איך האב אים נישט געפאלגט. "פֶּתַח עָלֶיָּה הִיא שַׁעֲתָא", האט ירמיהו הנביא געזאגט אויף אים דעם פסוק (איכה ד, ט): "רוּחַ אֶפְיָנוּ מְשִׁיחַ ה' נִלְכַּד בְּשַׁחֲתוֹתָם", דער משיח פונעם אייבערשטן איז נפטר געווארן.

לכאורה, פארנוואס האט ירמיהו הנביא געגעבן פאר יאשיהו המלך דעם טיטל פון 'משיח ה' ? נאר ווען מען זעט א מענטש ליגט מיט יסורים, ער איז געלעכערט ווי א זיפ רחמנא לצלן, פול מיט יסורים און האט נישט קיין קשיות אויפן באשעפער - דער איז משיח און דאס וועט משיח אין אונז אריין ברענגען. דאס איז געווען אונזער טייערער זיסער שמעון עליו השלום; אפילו ער איז געלעגן געלעכערט ווי א זיפ, ער האט זיך נישט געקענט ריין קיין איין אָבֶר, דאך האט ער זיך נישט פארלוירן נאר שטענדיג מצדיק געווען אויף זיך דעם דין; ער פלעגט שטענדיג זאגן: "ברוך ה' ! ווען מען האט אים געפרעגט: "וואס הערט זיך ?" האט ער אלעמאל געזאגט: "ברוך ה'".

בעט איך דיר טייערער ליבער חבֶר, יעצט ווען אונזער טייערער, זיסער, ליכטיגער חבֶר שמעי עליו השלום איז אנוועק פון די וועלט זאגן אונז חז"ל (שבת ק"ו) איז א צייט פון: "תְּדַאָג כָּל הַחֲבוּרָה כְּלָה", זאלן אלע חברים זיך מאכן א חשבון הנפש.

לאמיר זיך מאכן א חשבון הנפש און קוקן וואס מיר וועלן מיט נעמען; געב א קוק וואס שמעי עליו השלום האט מיט גענומען מיט זיך, א גאנצע ספרים שאנק. אים איז יעצט גוט און פיין, ער האט וואס צו עסן יעצט ווייל ער איז אנגעפולט מיט משניות. ער האט זיך נישט געלאזט נארן און ער גייט גלייך אריין אין גן עדן, אזוי ווי דער חיד"א זכר צדיק לברכה ברענגט בשם ספר מדרש תלפיות: "אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שַׁל גֵּיהֵנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמּוֹד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינּוּ מַנִּיחוּ לְהַכְסֵּם שָׁם"; ווען א מענטש קומט ארויף אויבן אין הימל קומען די מלאכי חבלה און ווילן אים אריין שלעפן אין גיהנום, הייבט דער מענטש אן שרייען צו אלע צדיקים, ער שרייט: "אֲבָרְהָם אָבִינוּ רַאטְעוּע מִיר", "צַחֲקֵנוּ רַאטְעוּע מִיר", "יעֲקֹב אָבִינוּ רַאטְעוּע מִיר", און קיינער ענטפערט אים

נישט, נאכדעם שרייט ער: "ראובן", "שמעון", "לוי", ביז ער קומט אן צו אָשר בן יעקב; אָשר פֿרעגט דעם מענטש צי ער האט געלערנט משניות, אויב ענטפערט ער 'א', נעמט ער אים אריין אין גן עדן. טייטשט מיט דעם דער חיד"א דער פסוק (בראשית מט. כ): "מאָשר שְׁמֵנָה לְחֵמוֹ", 'שְׁמֵנָה' איז די אותיות 'משנה', אז אָשר בן יעקב זעט אז אַ מענטש האט געלערנט משניות, "וְהוּא יִתֵּן מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ", וועט ער אים געבן גן עדן; שְׁמַעֲי עָלָיו הַשְּׁלוֹם גייט גלייך אריין אין גן עדן, דאס דארף אונז געבן א קיצל, דאס דארף אונז אויפנועקן פון אונזער שלאף מיר זאלן זיך אנגרייטן פאר דעם טאג.

איך בין זייער טרווד יעצט ערב יום טוב מיט די הקנות פאר יום טוב דערפאר דארף איך מקצר זיין, איך וועל דיר נאך אס ירצה ה' שרייבן אן אנדערע מאל.

...

מחזק זיין און העלפן די ווייב אין די ערב פסח טעג; וואס קענען מיר זיך לערנען פון אונזער חבר שמעון עליו השלום?

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פֿרשֶׁת טְהָרָה, ה' נִסְסֵן, שְׁנַת תְּשַׁע"ט לַפְּרֵט קָטָן לְכַבֹּד ... נרו יאיר.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט אכטונג געבן אויף דיין ווייב תחנך; די פרויען ארבעטן יעצט ערב יום טוב אזוי שווער אריין צו ברענגען דעם יום טוב פסח בתכלית הפשרות, קוים קוים וואס א אידישע מאמע קען זיך באפארען מיט אירע קינדער סתם א טאג, איז דאך זיכער אז יעצט אין די ערב פסח טעג דארפן זיי אסאך חיזוק און עידוד זיי זאלן נישט צוזאמפאלן פון די שווערע ארבעט.

בעט איך דיר זייער, העלף ארויס דיין ווייב. לייג די ערשטע זאך אויף דיין ליסטע וואס דו דארפסט טון: "דיין ווייב"; אנשטאט זיצן מיט חברים וואס וועלן דיר גארנישט געבן אין לעבן, זיי וועלן זיין די ערשטע וואס וועלן דיר באגראבן, גיי ענדערש אהיים און העלף דיין ווייב.

בארעכן זיך, סוף כל סוף האט דיר דער אייבערשטער געגעבן דיין ווייב א מתנה פאר דיר; זי איז דיין ווייב, זי זארגט פאר דיר, זי וועט בלייבן מיט דיר און זי וועט דיר העלפן אויפצווען דייןע קינדער לתורה, לחופה ולמעשים טובים, זאלסטו רחמנות האבן אויף איר און איר העלפן.

נעכטן בין איך געווען מנחם אַבל זיין די עלטערן פון אונזער זיסער חבר שמעי עליו השלום; וואס זאל איך דיר זאגן, איך האב זיך דערמאנט וואס מוהרא"ש פלעגט

אונז שטענדיג זאגן: "מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, ווען מען גייט מנחם אָבל זיין הערט מען ווי מען רעדט שְבַחִים אויפן נפֿטר, זאכן וואס מען הערט נישט אין שול וכו'; מען רימט אים אויס אויף זאכן וואס בחיים חיותו לאכט מען דערפון. מען הערט למשל ווי מען זאגט: 'דיין טאטע פלעגט זאגן תהילים מיט א שטארקע תמימות'; 'דיין טאטע פלעגט שטענדיג בענטשן אינערווייניג אין א בענטשער, ער פלעגט מקפיד זיין צו קישן די מזוזה וכו' וכו'; מען איז זיך אזוי מחי' מיט יעדע קליינע ווארט וואס מען רעדט אויפן נפֿטר"; דאס האב איך געהערט נעכטן פונעם טאטען פון אונזער חבר שמעי עליו השלום. ער האט דערציילט אז שמעי עליו השלום האט יעדע נאכט געליינט קריאת שמע של אריז'ל און זיך מתודה געווען יעדע נאכט; ער איז נישט אריין אין בעט פארן ליינען קריאת שמע. אויף פלעגט ער שטענדיג מקפיד זיין אויף מקנה; אפילו ער האט נישט געקענט גיין אין מקנה, ער איז דאך נעבעך געווען צוגעבינדן לפרעי המטה זיין גאנץ לעבן, דאך האט ער מקפיד געווען אויף ט' קבין וואס איז פאר א חולה ווי מקנה. ער האט געבעטן די וואס פלעגן אים משמש זיין אז מען זאל אים לייגן אין שויער פאר אפאר מינוט ער זאל זיך קענען מטהר זיין.

אזוי אויף האט ער יעדן טאג מקפיד געווען צו לערנען זיינע שיעורים; אפילו יעצט ווען ער איז געווען אין שפיטאל האט ער געבעטן אז ער וויל לייגן תפילין. אלע האבן אים געזאגט: "שמעי, דו ביסט פטור לויט אלע שיטות פון אנטון תפילין", דאך האט ער זיך געבעטן אז ער וויל אנטון תפילין; דאס איז געווען זיין חיות.

בעט איך דיר טייערער ליבער ... וועק זיך אויף פון דיין טיפע שלאף און זע זיך אויף אנצוגרייטן גוטע זאכן; כאפ אריין א פּרָך משניות ווען דו קענסט, אנשטאט קוקן אין טעלעפאון, אנשטאט קוקן סטערע"ס - זאכן וואס וועט דיר נישט העלפן און גארנישט געבן אין לעבן, נעם ענדערש א משניות; האלט מיט דיר א קליינע משניות און ווען דו האסט א מינוט זאלסטו זאגן א משנה.

געדענק וואס די הייליגע חכמים זאגן (שבת קו): "אחד מבני חבורה שמת", ווען א חבר גייט אנוועק פון די וועלט, "תדאג כל החבורה פלה", זאלן אלע חברים זיך מאכן א חשבון הנפש; אריין טראכטן אז סוף כל סוף וועלן אלע דארפן אנוועק גיין פון די וועלט, אלע וועלן מיר דארפן איבערלאזן די וועלט און דעמאלט וועט גארנישט נוצן, נאר די תורה, מצוות און מעשים טובים וואס מען האט זיך אנגעגרייט - דאס וועט איבערבלייבן.

ביי די לוי'ה האב איך געהאט א ספק צי איך זאל בלייבן ביי די לוי'ה אדער גיין זיך באטייליגן ביי א שמחה; מיין שוועסטער תחי' האט בר מצוה געמאכט מאנטאג נאכט

אין לעיקוואד, איף האב נישט געוואוסט וואס צו טון און איף האב געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל מיר אריין שיינען וואס צו טון, ביז איף האב זיך דערמאנט וואס שלמה המלך - דער חכם מפל אדם - זאגט (קהלת ז, ב): "טוב ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה", עס איז בעסער צו גיין צו א לונה ווי איידער צו גיין צו א פלאץ וואו מען עסט און טרינקט, "באשר הוא סוף כל האדם", ווייל דאס איז דער סוף פון יעדן איינעם, "והחי יתן אל לבו", אזוי וועט מען געדענקען אז די וועלט איז נאר א דורכגאנג אנצוקומען צו יענע וועלט; ווייל קיינער ווייסט גענוג ווען מען גייט אים רופן ארויף צו קומען, אבער דאס איז זיכער אז מיר אלע וועלן זיך דארפן צוריק קערן איין טאג, אזוי ווי דער פסוק זאגט (בראשית ג, יט): "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", פון ערד ווערט דער מענטש באשאפן און דער סוף איז אז מען וועט מוזן צוריק גיין צו די ערד; איז אז עס האט פאסירט מיט אונזער זיסער שמעי עליו השלום אז ער איז נפטר געווארן דארפן מיר אלע תשובה טון און טראכטן נאך אביסל קומט אונזער צייט וכו'.

איף ווארט צו הערן פון דיר מיט אזא בענקעניש, איף ווארט דיר צו זען אדער כאטשיג זען א בריוו פון דיר; איף וויל הערן צי דו לערנסט נאך, צי דו גייסט נאך אן. וויסן זאלסטו אז מען מוז זיך האלטן מיט אנשי שלומינו ווייל אליינס בלאנזשעט מען; מען מוז זיך אנכאפן אין רבי'ן און דער רבי געפונט זיך דארט וואו מען רעדט פון אים, דארט וואו מען רעדט פון זיינע עצות.

שמעי עליו השלום האט מסים געווען אפאר מאל ש"ס; מאך זיך א חשבון ווי לאנג דרייסטו זיך אין היכל הקודש, האסטו שוין מסים געווען איין מאל ש"ס? איף ווייס אז דו וועסט מיר ענטפערן וואס דער תם האט געזאגט פאר'ן חכם (ספורי מעשיות, מעשה ט' מחכם וחס): "דאס איז מיין מעשה און דאס איז זיין מעשה, און וואס דארף איך שמועסן פון אנדערע"; וויל איף דיר פֿרעגן: "האסטו כאטש א ווילן צו מסים זיין ש"ס? ווילסטו כאטש האבן א ווילן?"

יעצט ווען מיר שטייען פאר דעם הייליגע יום טוב פסח ווען אלע אידן גייען ארויס פון מצרים, פארן וואס זאלסטו בלייבן פארשקלאפט פאר פֿרעה? קום אויף ארויס פון מצרים; קום מיט די ערליכע אידן, קום מיט משה רבינו און קום מקבל זיין די תורה.

א גרויסן זישר כח פאר'ן העלפן די מוסד.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים טז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

קיינער איז נישט שולדיג, מ'דארף זיך נאר שטארקן.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פּרשת טהרה, ה' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה ברסלב.

איך בעט דיר זייער טייערער ... גרו יאיר זאלסט זיך אויפהערן צו באשולדיגן און
דו זאלסט איר אויך נישט באשולדיגן; נעם אריין אין דיין קעפעלע אז דער אייבערשטער
- ער אליין - האט געמאכט אז דו זאלסט א חתן ווערן און אז דער שידוך זאל ווערן אויס,
אז זי זאל אפלאזן די שידוך. עס האט נישט צו טון מיט דיר און אויך נישט מיט איר -
נאר מיטן אייבערשטן; ער פירט אלעס, ער טוט אלעס און ער מאכט אלעס. ווי לאנג דו
וועסט טראכטן 'ווער איז שולדיג?' וועסטו ווערן מער און מער צעבראכן און צעשאסן.
איך וויין פאר דיר; עס טוט מיר אזוי וויי צו זען ווי דו ביסט בעצבות זייט די שידוך
איז געווארן אויס, איך בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג דו זאלסט טרעפן דיין זיווג און
נאך מער בעט איך דעם אייבערשטן פאר דיר אז ביז דיין שידוך וועט אנקומען זאלסטו
האבן שכל זיך איבערצוגעבן צום אייבערשטן און קיינעם נישט באשולדיגן.

געב א קוק, מיר האבן פארלוירן די וואך אונזער טייערער זיסער חבר שמעי
ענדצווייג עליו השלום; ער איז געווען א בעל יסורים זיין גאנץ לעבן, ער איז געזיצן
געלעמט און זיך נישט געקענט רירן די הענט און אויך נישט די פוס; פונדעסטוועגן איז
זיין שמייכל קיינמאל נישט אראפ פון זיין פנים. ער האט קיינמאל נישט געקראכצט און
זיך קיינמאל נישט אפגערעדט, נאר שטענדיג געשמייכלט; ברוך השם אז דו האסט
געזונטע הענט און געזונטע פוס, עס פעלט דיר גארנישט נאר אביסל חיזוק דו זאלסט
אויסווארטן דיין ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים טז:): "ונאכל שם
מן הזבחים ומן הפסחים"; און צום (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

זיך אָפּלערנען יראת שמים און מדות טובות פונעם סקולענער רבי זצ"ל.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת טהרה, ה' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות תשובה, סימן פה): "הבוכה ומתאבל על אדם פשר, מוחלין לו על כל עוונותיו", אז א מענטש וויינט אויף אן ערליכער איד וואס איז אנוועק פון די וועלט איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע זיינע עבירות; ווייל ווען א צדיק גייט אנוועק פון די וועלט מאכט מען זיך א חשבון הנפש און מען זעט וואס בלייבט פונעם מענטש: נאר תורה ותפילה, מצוות ומעשים טובים; דאס ברענגט אז מען וויינט זיך אויס צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך וויל אויף זיין אן ערליכער איד, איך וויל אויף לערנען יעדן טאג תורה, איך וויל אויף אכטונג געבן מקנים צו זיין אלע מצוות"; דאס זאגט דער רבי: "הבוכה ומתאבל על אדם פשר, מוחלין לו על כל עוונותיו", דער וואס וויינט ווען אן ערליכער איד גייט אנוועק פון די וועלט; ער וויינט אויף זיך: "וואס וועט זיין מיט מיר? ווען וועל איך זיך שוין אויפהייבן פון מיין בלאטע? ווען וועל איך שוין אפלאזן אלע נארישקייטן?" דעמאלט איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף זיינע עבירות.

דער רחמנות איז אויף אונז; אויף דעם צדיק איז נישט קיין רחמנות ווייל ער גייט ארויף אויבן אין הימל און עס קומען אים אנגעגן אלע מלאכים וואס זענען באשאפן געווארן פון זיין תורה און תפילה אויף וואס ער האט זיך מוסר נפש געווען אלע זיינע יארן, עס קומען אים אנגעגן אלע נשמות פון צדיקים און מען רופט אויס אין הימל: "מאכטס פלאץ פאר די נשמה וואס האט פל ימיו געלערנט תורה! מאכטס פלאץ פאר די נשמה וואס האט זיך מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער און האט אריין געברענגט תורה ביי אידישע קינדער, ער האט אריין געברענגט יראת שמים אין אידישע קינדער!" די רחמנות איז אויף אונז.

יעצט ווען דער סקולענער רבי זכרוננו לברכה איז אנוועק פון די וועלט דארפן מיר תשובה טון, מער לערנען און מער דאווענען אַנצופולן דאס וואס פעלט יעצט אויף די וועלט.

איך האב זוכה געווען צו זיין זייער אסאך ביים סקולענער רבי זכרוננו לברכה; פון אלץ קינד ביז מיין חתונה פלעג איך גיין יעדע איינציגסטע פרייטאג צו נאכטס צום טיש, אויך פלעג איך אלע יארן אום חול המועד באגלייטן מיין זיידע דער קארלסבורגער רב

שליט"א ווען ער פלעגט גיין באזוכן להבחל"ח דעם סקולענער רבי זכרוננו לברכה, איך פלעג מיט האלטן די שיינע שמועסן צווישן זיי און די ניגונים וואס זיי פלעגן זינגען. אויף אלץ יונגער בחור ווען איך האב געלערנט ביים סעדרעהעלי'ער רב שליט"א האבן מיר זיך געפונען דורכאויס די זוממער וואכן אינעם תחום שבת פונעם סקולענער רבי, פלעג איך זיך אריבער כאפן פרייטאג צו נאכטס און מוצאי שבתים, ווען מיר זענען געזיצן אין די באנגעלאו צוזאמען מיטן רבי'ן און מיט נאך אפאר בחורים, מען האט געזינגען לפבוד שבת און געהערט שיינע ווערטער וכו'.

דער עיקר דארף מען זיך אפלערנען פון די יראת שמים און די מידות טובות פונעם צדיק; דאס איז די גרעסטע מופת. אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט (שיחות ה'ר"ן, סימן רמט): "ויעקר החדישים והמופתים הנוראים שראינו ממנו זכרוננו לברכה, הוא רק בענין התקרבות ישראל לאביהם שבשמים", דער עיקר מופתים וואס מיר האבן געזען ביים הייליגן רבי'ן איז געווען נאר אינעם ענין פון מקרב זיין אידישע קינדער צום הייליגן באשעפער, "שתהך כשונכנס אחד אצלו ורצה להתקרב להשם יתברך, תהך נהפך מיד לאיש אחר ממש", אז יעדעס מאל ווען איינער וואס האט געוואלט ווערן אן ערליכע איד איז געקומען צום רבי'ן האט מען געזען ווי דער מענטש ווערט אן אנדערער מענטש. דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אונז אלע און אונז שיקן דעם גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

...

דאווענען אויף די הברה וואס מ'איז צוגעוואוינט.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פּרשת טהרה, ה' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז איר טראכט צו שיקן אייערע קינדער אין חסידי'שע מוסדות וואו מען רעדט אויף די חסידי'שע הברה איז זיכער פדאי איר זאלט בלייבן מיט אייער אשפּנז'ישע הברה וואס איר רעדט ביז יעצט, כדי זאל נישט צעמישן די קינדער.

בנוגע די נוסח התפילה וכו'; דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל נישט משנה זיין דעם נוסח התפילה, נאר יעדער איינער זאל דאווענען מיט די נוסח וואס זיינע עלטערן דאווענען.

דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אויף די גרויסע חסדים וואס ער טוט מיט אייך, אז איר האט א טייערע מאן גרויזן איר מיט זיסע ליכטיגע קינדער, וועט דער אייבערשטער טון מיט אייך נאך גרויסע ניסים.

געבט אכטונג אויף נעגל וואסער, אז סיי איר און סיי אייערע קינדער זאלן נישט אראפגיין פון בעט אן אפגיסן נעגל וואסער, ווייל דאס הייליגט און היט דעם מענטש פון אלעם שלעכטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

ווען מ'פארלאזט זיך נאר אויפ'ן אייבערשטן, דעמאלט קומט די ישועה.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת טהרה, ה' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער אז איר האט אנגענומען מיינע ווערטער און איר זענט פרייליך און רואיג, איר גייט שוין צו צו די חתונה מיט א שמחה.

אזוי ווי איר שרייבט, ווען איר האט געזען אז איר האט נישט קיינעם אויף די וועלט נאר דעם אייבערשטן - ערשט דעמאלט איז געקומען אייער ישועה.

דאס איז אמת ויציב; א מענטש האט קיינעם נישט בזה העולם - נאר דעם אייבערשטן, און ווען א מענטש נעמט דאס אריין ביי זיך דעמאלט קומט זיין ישועה, אזוי ווי מוזהרא"ש זכרונו לברכה שרייבט אין די צוואה (איוט): "זכרו היטיב ותנישבו עצמכם ואז תראו כי שוא תשועת אדם, והכל הכל הבלים", געדענקט גוט און נעמט גוט אריין אין אייער קאפ אז איר האט קיינעם נישט אויף דער וועלט. עס איז א שאד זיך צו פארלאזן אויף מענטשן, "אף אחד לא יכול לעזור לכם, ומכל שכן שאינו יכול להזיק לכם", קיינער קען אייך נישט העלפן און זיכער נישט שלעכטס טון, "ועל כן אל תיראו ואל תחתו משום בריה שבעולם, ומכל שכן שאל תחניפו את שום בריה, כי לא יועיל כלל, אלא עוד זיק לכם בבריאותכם", דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן פון קיין שום מענטש און איר זאלט זיך נישט חנפ'נען קיינעם, ווייל דאס וועט אייך גארנישט העלפן, פארקערט דאס וועט אייך שאטן צום געזונט, "כי כשאדם שם בטחונו בכשר

וְדָם, וְאַחַר כֵּךְ כְּשֵׁאִינוּ נַעֲשֶׂה כְּרִצּוֹנוֹ אֲזִי בָּא לִיְדֵי אַכְזָבוֹת גְּדוּלוֹת עַד מָאד, וְנִשְׁפָּר לְגַמְרֵי, וְנוֹפֵל רוּחוֹ, וְנִחְלַשׁ דַּעְתּוֹ, וְוִיִּיל וְוֹעֵן מְעַן פֶּאֲרֵלְאָזְט זִיף אוֹיף מַעֲנִטְשֵׁן און דֵּערנֶאָף זַעט מְעַן אַז יַעֲנַעַר אִיז נִישֵׁט אִינְטַעֲרַעסִירְט דִּיר צו הַעֲלֵפֶן און עַר קַען דִּיר נִישֵׁט הַעֲלֵפֶן, וְדָאן וְוַעֲרֵט מְעַן זִייעַר אַנטוֹיִשֵׁט און זִייעַר צַעֲבֵרְאָכֵן, "אַבֵּל בְּזֶה שְׂמִכְנִיסִים אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אַז מְצַלִּיחִים בְּכָל הָעֲנָנִים, כִּי אֵינוֹ חוֹנֵף לְשׁוֹם בְּרִיָּה, וְכֵן אֵינוֹ מְתִירָא מְשׁוֹם בְּרִיָּה, וְחֵי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ", אַבְעַר אַז מְעַן גְּלִיבֵט אִינְעַם אִיבְעַרְשֵׁטַעַר און מְעַן פֶּאֲרֵלְאָזְט זִיף אוֹיף אִים - אִיז מְעַן זִייעַר מְצַלִּיחַ, עֵינִן שָׂם.

דַּעַר אִיבְעַרְשֵׁטַעַר זָאל הַעֲלֵפֶן מִיר זָאלֵן זֹכֶה זֵיין צו (פֶּסְחִים קִטּוּ): "וְנֹאכַל שָׂם מִן הַזֹּבְחִים וּמִן הַפֶּסְחִים"; און צו (מִיכָה ז', טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

יִישֵׁר כַּח פֶּאֲר די מִתְנָה.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת טְהָרָה, ה' נִסְסֵן, שְׁנַת תשע"ט לְפֶרֶט קִטָּן לְכַבּוּד ... נְרוּ יֵאִיר.

אִיף הָאב עֲרֵהאַלְטֵן דֵּיין מִתְנָה - דָּעַם פֶּרִיזְעַר.

אִיף דֵּאנֵק דִּיר זִייעַר פֶּאֲר די שֵׁינֵעַ מִתְנָה; אִיף וואוּנֶטשׁ דִּיר אַ בְּרַכָּה דוּ זָאלֶסט מְצַלִּיחַ זֵיין און אַרױס קֶרִיכֵן פּוֹן אַלֵּע דֵּינֵעַ חוֹבוֹת און הָאבֵן גְּרױס שְׁפַע, און שְׁעַפֵּן נַחַת פּוֹן דֵּינֵעַ קִינְדַּעַר.

אַמֶּאל פֶּלְעגֶסטוּ מִיר שְׂרִיבֵן דֵּינֵעַ סִיּוּמִים און אִיף פֶּלְעג זִיף מַחֲזִי זֵיין מִיט דָּעַם, אִיף וואַרְט צו הַעֲרֵן פּוֹן דִּיר וְוֹעֵן דוּ בִּיסֵט מְסִים מְשַׁנִּיּוֹת און אַ מְסַכְתָּא.

דַּעַר אִיבְעַרְשֵׁטַעַר זָאל הַעֲלֵפֶן מִיר זָאלֵן שׁוֹיֵן זֹכֶה זֵיין צו (פֶּסְחִים קִטּוּ): "וְנֹאכַל שָׂם מִן הַזֹּבְחִים וּמִן הַפֶּסְחִים"; און צו (מִיכָה ז', טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

מִיר הָאבֵן אַ לְעַבְעֵדִיגַעַר רַבִּי און עַר גַּעֲבֵט אונזֵר לְעַבֵּן.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת טְהָרָה, ה' נִסְסֵן, שְׁנַת תשע"ט לְפֶרֶט קִטָּן לְכַבּוּד ... נְרוּ יֵאִיר.

איף האב יעצט ערהאלטן פון דיר די שיינע הודעה אז דו האסט מסים געווען 34 מאל 'ששה סדרי משנה' און 25 מאל 'ספר המידות'; דו האסט מיר ממש מחי' געווען, ווען די הודעה איז אריין געקומען האט דאס מיר ממש אויפגעלעבט, זעענדיג וואס מיר זענען זוכה דורכדעם וואס מיר האבן א רבי וואס איז אונז מחיה מתים; ער נעמט טויטע מענטשן און מאכט זיי לעבן. מען שפעט אפ פון אונז אז מיר זענען "טויטע חסידים" ווייל מיר האבן נישט קיין לעבעדיגער רבי, ביז דער ווייל שטעלט זיך ארויס אז מיר זענען גאר די לעבעדיגע. מיר האבן א לעבעדיגער רבי און ער מאכט אונז לעבן; ער נעמט צעשלאגענע מענטשן, יעדער מיט זיינע וכו' און מאכט אונז לערנען.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט טרעפן בקרוב דיין זיווג און מיר אלע זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכא ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

נאך הלכות פון פסח; פסח איז די ריינע אמונה; זען צו העלפן די ווייב; נישט קויפן פסח'דיגע פראדוקטן וואס זעט אויס ווי חמץ.

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת טהרה, ה' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו בלייבסט פסח ביי דיר אין שטוב, אפילו דו וועסט נישט עסן אין שטוב - דארפסטו פסח'דיג מאכן דיין גאנצע דירה און איבערדעקן אלע חמץ'דיגע פלים; די טישן, די קאוטערס און די שאפעס, אלעס דארף ווערן צוגעדעקט מען זאל דאס נישט זען. אויב דו ווילסט נוצן דיין קאף פסח, דו ווילסט דארט עסן און טרינקען הייסע זאכן - דארפסטו דאס פשרן בהלכה.

מען נוצט נישט פסח קיין חמץ'דיגע געשיר; אפילו האנטווכער און טישטוכער וכו' איז פדאי צו האבן באזונדערע לכבוד פסח, און אפילו די טעפל וואס ליגט אינעם סינק נוצט מען נישט פסח ווייל עס ווערט חמץ'דיג (די נעגל וואסער טעפל קען מען יא נוצן פון א גאנץ יאר ווייל דאס קומט נישט אין באריונג מיט חמץ); פאר א יונגעראמן ווי דיר וואס דו האסט נאך א קליינע משפחה איז נישט שווער זיך איינצורישן צוביסליך אויף פסח, מען קויפט איין לויט די גרויסקייט פון די משפחה וכו'.

מאף פסח'דיג דיין קאר אז דו זאלסט קענען נוצן דיין קאר חול המועד צו קענען פארברענגען מיט דיין משפחה; ווארט נישט אויף די לעצטע מינוט און שטופ עס נישט אפ, וואס מען קען שוין טון יעצט איז כדאי שוין יעצט צו טון.

צייכן דיר אן די פאר שאפעס וואס דו גייסט פארקויפן פארן גוי; דארט לייג אריין אלע חמצי'דיגע בליים און מאף א סימן אז דאס פארקויפטו, און דאס ביסל חמץ וואס דו האסט נאך אין שטוב, סיינעל וכדומה, זאלסטו ארויס ווארפן און פארברענען.

דו שרייבסט מיר: "איך ווייס גארנישט וועגן פסח"; איין זאך דארפסטו וויסן און אריין נעמען אין זיך: "די ריינע אמונה". פסח ווייזט אונז אז דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט און ער פירט די וועלט; ער איז אלעס און אלעס איז ער.

די מצריים האבן גענומען פון זייער אפגאט דעם 'טלה'; זיי גלייבן אין מזלות און אין נאטור, דערפאר האט דער אייבערשטער געהייסן שחטן דעם 'טלה' צו ווייזן אז עס איז גארנישט דא נאר דער אייבערשטער. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חולין קלב:) אז רב חסדא זאגט: "כל כהן שאינו בקי בהן אין נותנין לו מתנה", מען קען נאר געבן די מתנות כהונה פאר א כהן וואס קען אלע הלכות ווי אזוי מען עסט די מתנות כהונה וכו', זאגט אויף דעם די גמרא אז מען פסק'נט נישט אזוי, "דתניא, רבי שמעון אומר, כל כהן שאינו מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה", רבי שמעון זאגט אז נאר א כהן וואס גלייבט נישט אז די עבודות אין בית המקדש קומט פונעם אייבערשטן באקומט נישט פון די מתנות; זעט מען אז דער עיקר איז גלייבן אינעם אייבערשטן, גלייבן אז די תורה וואס מיר האבן האט אונז משה רבינו געגעבן פונעם אייבערשטן, דעמאלט באקומט מען שוין אלע מתנות.

האב רחמנות אויף דיין ווייב; שלמה המלך זאגט אונז (משלי יא, יז): א גוטער מענטש איז דער וואס העלפט זיין שטוב - "גמל נפשו איש חסד", א גוטער מענטש טוט גוטס מיט זיין ווייב און קינדער, "ויעכר שארו אכזרי", אבער א שלעכטער מענטש איז אן אכזר פאר זיינע קרובים; דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון אידישע פרויען וואס שטעלן צו דעם פסח, זיי רייניגן דעם שטוב מיט מסירות נפש ממש, קוים וואס א פרוי האט כח אנצוגיין מיט איר טאג טעגליכן ווירטשאפט סתם אזוי, איז דאך זיכער אז ערב פסח ארבעטן זיי אזוי שווער; בעט איך דיר, האב רחמנות אויף איר און האב רחמנות אויף דיין לעבן, העלף איר, רעדט צו איר שיינ וועט דיר גוט זיין.

קויף נישט איין אויף פסח אלע זאכן וואס מען מאכט נאך פון חמץ וכו'; פסח מישט מען זיך נישט, מען עסט נאר פון שטוב.

איך וועל דיר נאך שרייבן אם ירצה ה' שפעטער וועגן פסח, יעצט דארף איך אריין לויפן צו די בחורים; זיי דארפן חיזוק מער פון אלעמען.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים טז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

הייב אן פונדאסגיי צו גיין אין מקוה; פארגעסן פונעם עבר; העלפן דעם רבי'ן.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אפילו עס איז שוין אריבער טעג וואס דו ביסט נישט אנגעקומען צו גיין אין מקוה און עס טוט דיר וויי אז דו ביסט אזוי אראפגעפאלן וכו' זאלסטו יעצט אנהייבן פונדאסגיי.

ביים רבי'ן איז געווען א 'סוד זיך באנייען, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחיו הר"ן, סימן כו): "אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם", ביי די וועלט איז שכחה א חסרון, "אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה", אבער איך זאג אז שכחה איז א מורא דיגע מעלה, "כי אם לא היתה שכחה", ווייל ווען א מענטש וואלט געדענקט יעדע זאך וואס ער האט געטון, "לא הנה אפשר לעשות שום דבר בעבודת ה'", וואלט ער נישט געקענט אנגיין ווייטער מיט זיין לעבן, ווייל עס וואלט אים געשטערט אלעס וואס ער האט געטון.

דער אויף זיך אויפצועסן מיט דיין עבר; עס וועט דיר גארנישט העלפן דאס וואס דו שלעפעסט מיט דיין אלטע זאק עבירות. "העבר אין", וואס איז געווען איז שוין געווען, "והעתיד עדין", און וואס גייט זיין איז דאך נאך נישט דא, "וההנה פהרף עין", און די הנה איז דאך נישט מער ווי איין רגע, "דאגה מנין", איז דאך נישט שייך צו דאגה נען.

לויף אין מקוה און גיי דאנוענען שחרית מיט מנין דיקא וועסטו האבן גרויס שפע; ווען מען עפנט דעם ארון הקודש ביי פתיחת הארון זאלסטו זיך איינרוקלען אין דיין טלית און ארויס זאגן א ווארט צום אייבערשטן אויף דיין שפראך: "רבנו של עולם, נעם מיר ארויס פון מיין בלאטע"; די פאר ווערטער גייען ארויף אויבן אין הימל און דרייען איבער אלע גזירות רעות.

א שאד וואס דו עסט זיך אויף מיט דיין עבר; דער הייליגער רבי האט אונז בפרוש געזאגט אז מען זאל זיך פסדר באנייען און פארגעסן פונעם עבר (שיחות הר"ן סימן כו); וואס וועט דיר העלפן דאגהנען? וואס וועסטו האבן פון זיך בייסן די ליפן א גאנצן טאג? ענדערש עפן דיינע ליפן צום אייבערשטן, בעט אים ער זאל דיר העלפן.

א גרויסן יישר כח וואס דו העלפסט מיר איך זאל קענען ווייטער אנגיין מיט מיינ שליחות וואס מוהרא"ש זכר צדיק לברכה האט מיר ממנה געווען; מיט די ישיבה, חדר, מיידל סקול וכו' וכו'; אז מען העלפט דעם רבי'ן איז מען זוכה צו גרויסע ישועות.

שטופ נישט אנוועק די גבאים וואס קומען איינקעסירן געלט פאר די מוסד; דער מיט די רענט, דער צווייטער פאר'ן כולל, א דריטער פאר אומאן און א פערטער פאר די מלמדים וכו'; וויפיל מיר זאלן נאר געבן פאר'ן רבי'ן האבן מיר גארנישט צוריק געגעבן. וואס קען מען באצאלן פאר לעבן? וואס קען מען געבן פאר'ן האבן שלום בית? וואס קען מען צוריק געבן פאר'ן אויסלערנען חינוך הבנים והבנות?

עס וועט קומען א צייט וואס דו וועסט טראכטן: 'א שאד איך האב נישט געגעבן אלעס וואס איך האב געהאט', אזוי ווי די מעשה מיטן רבינ'ס טאכטער אדל. זי האט נישט זוכה געווען צו קינדער, אלע קינדער פלעגן איר לא עלינו נפטר ווערן; איינמאל איז דער רבי איינגעשטאנען ביי איר פסח און זי האט געגעבן פאר'ן רבי'ן אחרון של פסח זופ מיט "צוויי קניידלעך", האט דער רבי איר געזאגט: "און פאר די צוויי קניידלעך וועסטו האבן צוויי קינדער". און אזוי איז טאקע געווען, זי האט געהאט צוויי קינדער, א אינגל און א מיידל - אברהם בער און רבקה; פלעגט זי שטענדיג זאגן אז זי האט חרטה פארן וואס זי האט נאר געגעבן צוויי קניידלעך וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

איך שיק דיר בילדער פונעם בנין אין אומאן, יראו עינינו וישמח לבנו.

...

יישר כח פאר די שטענדיגע הילף.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן

לְכָבוֹד מֵיַיִן טַיִיעֶר עַרְשֵׁי לִיבְעַר תְּלִמִיד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אִיף דַּאָנַק דִּיר פֿאַר זײַן הִילף וואָס דו העלפֿסט מיר שְׁטענדיג מיט אַזאַ געטריישאַפֿט; אַנגעפֿאַנגען פֿון זומער שְׁנַת תש״ע לִפְרֵט קֶטֶן אִין קעמפּ, ווען דו האָסטו זיך אַרויפֿגעשאַרט זײַן עֶרְמֶעל מיר צו העלפֿן מיט יעדע טריט און שְׂרִיט, ביז היינט שְׁנַת תשע״ט וואָס דו ביסט ממשײף מיר צו העלפֿן מיט אַזאַ איבערגעגעבֿנקייט.

אויף יעצט ווען מיר בויען דעם בנֵן אין אומאן האָסטו גענומען אויף דיר אַ גרויסע חֶלֶק פֿון די הוצאות און דו האָסט מנדב געווען די 'מקוה טְהָרָה' וואָס איז ביי אונז די עֶרְשֵׁטע זאַף, אַזוי ווי דער רבי האָט אונז געזאָגט ביים מַגְלָה זײַן דעם 'תִּיקוֹן הַפְּלִי' (שיחות הַר"ן, סימן קמא): "דאַס עֶרְשֵׁטע תִּיקוֹן איז מקוה"; דאַס בְּרַעַנְגֵט טְהָרָה און הייליגקייט אויף אונז.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפֿן דו זאלסט זוכה זײַן צו שפּע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה, און צו בְּנֵי בְרוּכִי, חַיֵּי אַרוּכִי, מְזוּנֵי רוּחִי, וְסִיעָתָא דְשְׂמַיָא אין אַלע דײַנע ענינים. וואונטשט דיר זײַן ראש ישיבה וואָס האָט דיר ליב און בעט שְׁטענדיג פֿאַר דיר.

...

יעדע זאַף וואָס מען טוט פֿאַר'ן מוסד איז אַ נְצִיחוּת.

בְּעֶזְרַת ה' יתְבָרֵךְ - יום ה' פֿרשֵׁת טְהָרָה, ו' נִסִּין, שְׁנַת תשע״ט לִפְרֵט קֶטֶן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר, תְּלִמִיד יְשִׁיבַת תְּפָאֶרֶת הַתּוֹרָה.

אִיף פֿריי זיך זײער אַז דו ביסט מיט געקומען מיט מיר זונטאָג קוקן דעם קעמפּ, אַז דו וועסט מיר דאַס יאַר אויף העלפֿן זומער מיט די קעמפּ.

וויסן זאלסטו אַז יעדע זאַף וואָס מען טוט פֿאַר'ן מוסד איז אַ נְצִיחוּת - אַ זאַף וואָס בלייבט פֿאַר אייביג, אַלעס אַנדערש איז נאַר פֿאַר צײַטוויליג; אַז מען בויט מוסדות התורה, בִּפְרֵט מוסדות וואו מען בויט אויף קינדער צו לעבן מיטן אייבערשטן דאַס וועט דיר באַגלייטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

ווען איך בין אַרײַן געקומען דעם זונטאָג אין בית המדרש פונעם קעמפּ, בין איך געוואָרן זײער איבערגענומען; איך האָב זיך געשטיקט פֿון טרערן פֿון לויב און דאַנק פֿאַר'ן אייבערשטן. איך האָב געשפּירט די רײַנע לופֿט וואָס מיר האָבן געהאַט דאַרט צוויי יאַר, עס זעט אויס פֿון אינדרויסן ווי אַן אַלטע חרובֿ דיגעט שול, אָבער 'תּוֹכּוֹ רְצוּף אֶהְבָּה מְבֹנֹת יְרוּשָׁלַיִם' (שיר השירים ג, ט); די דיבורים וואָס מיר האָבן דאַרט גערעדט, די תּוֹרָה וואָס מיר האָבן דאַרט געלערנט - טוֹזְנֵטֶר בְּלֶעֱטֶר גְּמָרָא, הוּנדערטער פֿרָקִים

משניות און צענדליגער טויזנטער קאפיטלעך תהילים וואס איז ארויס פון דעם פלאץ, דאס איז א זאך וואס ברענגט אסאך געפילן און מען הייבט אן דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אונז, אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן.

איך ליידין דיר איין צום ליל הסדר און צו אלע סעודות יום טוב; וואס קען מען טון, דו האסט געמיינט אז דו וועסט שוין זיין דאס יאר מיט דיין ווייב און פירן אליינס א סדר, אבער אז דער אייבערשטער וויל אנדערש דארפסטו זיך איבער געבן צו אים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, ט): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

זיך שטענדיג אויפפרישן; נישט אריין ברענגען אין שטוב קיין שום פלי וואס קען זיך באהעפטן צו די אינטערנעט.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פּרשת טהרה, שבת הגדול, ז' ניסן, שנת תשע"ט
לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האף אז דו האסט אריין גענומען אין דיר דעם נעכטיגן שיעור וואס מיר האבן זיך מחזק געווען מיט'ן רבינ'ס עצה אז מען זאל זיך שטענדיג באגייען און אויפפרישן, נישט טראכטן וואס איז געווען און נישט שלעפן אלטע מעשים.

דאס וואס דו טראכסט כסדר: 'איך בין שוין פארפאלן' - דאס איז מעשה שטן; דער יצר הרע שפילט מיט יעדע מענטש דעם זעלבן שפיל. ער ווארפט אראפ דעם מענטש אין עבירות, און איין עבירה שלעפט שוין צו נאך עבירות רחמנא לצלן, נאכדעם ווען דער מענטש וויל תשובה טון קומט ער מיט א פרישע רציחה, ער לייגט אריין אינעם מענטש א סם אז ער הייבט אן טראכטן אז מען דארף אים נישט, אזוי אויך הייבט ער אן פאנטאזירן אלע סארט דמיונות רחמנא לצלן: 'איך בין שוין דערנאך'; דער אייבערשטער דארף מיר נישט חס ושלום; אויף דעם קומט דער הייליגער רבי און איז

אונז מחזק אז מיר זאלן זיך שטענדיג באנייען און אלץ טראכטן: 'וואס קען איך טון גוטס?'

איך האף אז דו האסט פארשטאנען וואס מען האט נעכטן גערעדט איבער נישט אריין ברענגען אין שטוב דעם סעלפאון; לאז דיין שטוב ריין און האלט דאס זויבער. אז דו פאררופסט זיך א תלמיד היכל הקודש, א תלמיד פון מוהרא"ש און א ברסלב'ער חסיד זאלסטו טון וואס מוהרא"ש האט געוויינט, געבעטן און געשריבן אז מען זאל נישט אריין ברענגען אין שטוב קיין שום פלי וואס קען זיך באהעפטן צו די אינטערנעט. דו ווייסט דאך אונדאי וואס רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער ווען ער האט אים אמאל באגלייט צום רבי'נס ציון; אויפן וועג האט זיך צעריסן רבי נחמן טולטשינער'ס רעקל, האט אים רבי נתן געזאגט: "גיי און גיי צו דיין רעקל, ווייל דער רבי זאגט אז מען דארף אכטונג געבן אויף די בגדים זיי זאלן נישט זיין צערסן", אבער רבי נחמן טולטשינער האט געוואלט זען ווי רבי נתן גייט צום ציון, איז ער ווייטער מיטגעגאנגען מיט רבי נתן, האט אים רבי נתן געזאגט: "פארוואס קומסטו צו א רבי אז דו פאלגסט נישט דעם רבי'ן?"

זאג נישט קיין ליגנט פאר דיין ווייב; דער שטראף פון א ליגנער איז אז ווען ער זאגט שוין יא דעם אמת גלייבט מען אויף נישט. עס העלפט נישט די אלע ליגנטס, מען קען סיי ווי נישט אפפאפן די ווייב ווייל זי ווייסט זייער גוט אלעס וכו'.

איך שרייב דיר נאכאמאל און נאכאמאל וואס מוהרא"ש האט אונז געזאגט: "א מענטש האט נישט קיין חברים, אויב א חבר איז עס נאר די ווייב"; דו וועסט נאך זען ווי דיין חבר מיט וועם דו פארברענגסט דיין צייט וועט דיר באגראבן און אפשפעטן פון דיר, עס נעמט אביסל צייט אבער ביים סוף וועסטו זייער חרטה האבן פארן לייגן אין די זייט דיין ווייב, דייןע קינדער, דיין יראת שמים און דיין לעבן פאר דעם חבר.

זיי מחזק דיין ווייב זי זאל נישט מותר זיין אויף איר צניעות; זאג איר ווי שיין זי זעט אויס מיט איר צניעות. יעדע ספק וואס זי האט אויף א קלייד - צי עס איז גוט אדער נישט זאלסטו דאס נישט אנוועק מאכן, נאר אכטונג געבן עס זאל זיין אויסגעהאלטן. ווען זי פרעגט דיר אויף א זאך צי עס איז גוט אדער נישט, ענטפער נישט: "איך ווייס נישט", ווייל דו ווייסט יא, באמת אין הארץ ווייסטו וואס איז יא גוט און וואס איז נישט גוט. רוים אויס דעם חמץ פון שטוב; אין דעם זכות וועסטו באקומען די ברכה פון רבי'ן פאר גוטע קינדער (ספר המדות, אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין אלע זוכה זיין צו (פסחים קט"ז): "ונאכל
שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות", אמן.
א גוט שבת.

...

יישר כח פארן העלפן ריינוואשן אן אומשולדיגער בחור.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרושת טהרה, שבת הגדול, ז' ניסן, שנת תשע"ט
לפרט קטן
לכבוד האברך החשוב ... גרו יאיר.

א גרויסן יישר כח פארן העלפן בחור ... גרו יאיר ער זאל ווערן ריינגעוואשן פון
זיין פרושה וואס ער האט מיטן גוי וכו'; ער איז אומשולדיג און ער איז באמת א
וואוילער בחור. דערפאר איז א גרויסע מצנה אויב דו קענסט אים העלפן ער זאל שוין
ארויס גיין זפאי בדין.

דער אייבערשטער זאל דיר בענטשן מיט אלע ברכות בזכות וואס דו העלפסט
אידישע קינדער, און מיר אלע זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קט"ז): "ונאכל שם מן הזבחים
ומן הפסחים"; און צו (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.
א גוט שבת און א פרייליכן יום טוב.

...

איך דארף נישט קיין געלט, מ'דארף אבער ענדיגן דעם בנן אין אומאן.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרושת טהרה, שבת הגדול, ז' ניסן, שנת תשע"ט
לפרט קטן
לכבוד מיינ טייערער ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה.

איך בעט דיר אויב דו קענסט מיר העלפן פסח'דיג מאכן די ישיבה גלייך נאך שבת
הגדול; דעם שבת וועל איך עסן אין ישיבה מיט נאך אפאר משפחות וואס העלפן מיר
ענדיגן דעם בנן אין אומאן. איך קען נישט ענדיגן דעם בנן אבער איך מוז עס ענדיגן;
איך קען נישט לאזן עס זאל מיר חרוב גיין, מוז מען פארמאכן דעם דאך עס זאל נישט

אריין רעגענען; דעריבער וועל איך עסן די וואך שבת מיט די פאר משפחות וואס העלפן מיר.

איינער פֿרעגט מיר: "וואס איז געשען לעצטנס אז אלעס איז געלט? אַמאל האט מען נישט געמאכט די אלע זאכן פֿאר געלט, היינט בעט מען יעדע צווייטע טאג געלט, וואס גייט פֿאר?! " וויסן זאלסטו אז געלויבט דעם אייבערשטן וואס האט מיר געגעבן די זכיה צו ארבעטן מיט אידישע קינדער, און עס איז שוין באלד עלף יאר וואס איך זיין אין ישיבה און קיין געהאלט. פֿאר איך האב געעפֿנט די ישיבה פֿלעג איך באקומען א גרויסע געהאלט, איך פֿלעג פֿארדינען צוויי טויזנט דאללער א וואך. מען האט מיר געווארנט און געסטראשט אז אויב איך וועל ווייטער רעדן צו די בחורים פֿון פֿשטות יהדות וועלן זיי מיר ארויס ווארפֿן, עס זענען געווען פֿון אנשי שלומינו וואס זענען געגאנגען רעדן צו מוהרא"ש אז מוהרא"ש זאל מיר זאגן איך זאל אויפהערן רעדן צו די בחורים אין יענע ישיבה פֿונעם אייבערשטן, ווייל מען וועט מיר ארויס ווארפֿן. אָבער מוהרא"ש האט מיר געזאגט איך זאל ווייטער מחזק זיין די בחורים אז זיי זאלן לערנען משניות און רעדן צום אייבערשטן; מוהרא"ש האט מיר געזאגט: "קיניער פֿארשטייט נישט קיין בחורים; קיין שום רבי ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף בחורים, זיי ווערן נכשל אין פֿגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן".

למעשה איז טאקע אזוי געווען, מען האט מיר בַּחֲסֵדֵי הַשֵּׁם תְּבָרַךְ אַרְיִסְגֵּוואַרפֿן מיט גרויסע בזיונות, און פֿון דעמאלט - תשס"ט - ביז יעצט זיין איך אין ישיבה און קיין געהאלט.

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך דארף נישט קיין געהאלט, איך באקום מײן געהאלט פֿונעם אייבערשטן אליינס; איך דארף נישט קיין געלט און איך האב נישט קיין געלט, איך וויל נאר אויפשטעלן א פֿלאץ וואו מיר זאלן ווייטער ממשיך זיין מיט די לימודים וואס מיר האבן מקבל געווען פֿון מוהרא"ש.

מיר פֿאָרן יעדעס יאר קיין אומאן אויף ראש השנה; מיר פֿאָרן מיט אלע אינגלעך פֿון העכער זיבן יאר און מיט אלע בחורים, דערפֿאר דארפֿן מיר האבן א ריינע פֿלאץ; ריין אין קדושה און ריין פֿון ליצנות. דאס איז די זאך וואס מיר מאכן יעדע פֿאר וואכן אן עסק פֿון די וואס שטרענגען זיך און צו העלפֿן ענדיגן בויען דעם בנין.

איך האף אז דו וועסט מיר העלפֿן צוגרייטן דעם יום טוב פֿסח און אויסרוימען די ישיבה פֿון אלע חמץ.

זיי מיר מודיע צי מיר האבן א פֿסח'דיגע סאמאנוואר (פֿערקוילעִיטאַר) פֿאר קאווע, ווייל מען קען נישט נוצן די חמץ'דיגע.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין אלע זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל
 שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
 נפלאות", אמן.
 א גוט שבת.

...

"וואס איז גייעס?"

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי א', ט' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר.
 איף האב ערהאלטן זיין בריוו.
 "וואס איז גייעס?"

וואו מען גייט און וואו מען שטייט הערט מען די פראגע: "וואס איז גייעס?" איף
 וועל דיר שרייבן א מעשה וואס מוהרא"ש האט אונז דערציילט וואס האט פאסירט מיט
 רבי נתן, וועסטו וויסן וואס צו ענטפערן ווען איינער פּרעגט דיר: "וואס איז גייעס?",
 רבי נתן איז אמאל געקומען אין שול פארטאגס דאווענען ותיקין און ער הערט ווי מען
 שמועסט היציג, עפעס קאכט זיך, פּרעגט ער איינעם: "וואס שמועסט מען?" ענטפערט
 אים יענער: "איר האט נישט געהערט די גייעס? דער און דער איד איז אנוועק; אן אלטער
 איד, א זקן דא אין שול וכו'", און יענער זאגט פאר רבי נתן אז דער עולם קאכט מיט די
 גייעס, רופט זיך אן רבי נתן: "דאס איז גייעס! אז איינער איז געשטארבן איז גייעס!
 גייעס איז אז מיר זענען אלע אויפגעשטאנען מיט א פרישקייט, חדשים לבקרים רבה
 אמונתך (איכה ג, כג) - דאס איז גייעס"; אז דער אייבערשטער געבט צוריק די נשמה
 פארן מענטש, מען איז זוכה נאך א טאג צו לייגן טלית ותפילין - דאס איז גייעס.

הלנואי וואלסטו עוסק געווען אין הפצה; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות
 נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", ווער
 עס וויל פאררעכטן די עבירה פון פגם הברית זאל עוסק זיין אין צוריק ברענגען מענטשן
 צום אייבערשטן.

הפצה איז די איינציגסטע זאך וואס מיר קענען טון אפצואווישן אונזערע חטאים;
 דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס עס גייט אריבער אויף אידישע קינדער - בפרט
 אויף בחורים און מיידלעך. זיי ווילן זיין ערליך אבער זיי האלטן אין איין אראפפאלן

אין הארבע עבירות, ביז עס ברענגט זיי זיך ארום צו דרייען מיט גאר שלעכטע מחשבות פון זיך נעמען דאס לעבן רחמנא לצלן, און נאר די ספרים און קונטרסים וואס מוהרא"ש האט געשריבן אלע יארן רעדט צו זיי און דאס ראטעוועט זיי; וואויל איז פאר דעם וואס איז עוסק בתיקון העולם.

עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך ביים אייבערשטן ווי הפצה, אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (תרומה קכח): "תא חזי, כל מאן דאחיד בינדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", קום און זע - זאגט דער הייליגער זוהר: א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה, גרים לאכפניא סטרא אחרא", דער מענטש נעמט אנועק טומאה פון דער וועלט, "וגרים דאסתלק קודשא בריהּ הוא ביקריה", ער מאכט אז דעם אייבערשטן נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, "וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", און ער איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "וזכי למחמי בנין לבנוי, ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי, און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בדידה", ער גייט אריין אין דרייען טויערן פון שערי רחמים, און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

מיר האבן אויפגעשטעלט אין ישיבה א 'בית הדפוס' וואו מיר פארקויפן אלע ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש פאר אפאר פרוטות, קום איינקויפן זאלסט האבן וואס מפיץ צו זיין; יעצט אין די ערב פסח טעג ווען מענטשן דארפן אזויפיל חיזוק איז דאס די גרעסטע הכנה פאר יום טוב.

צדיקים האבן געזאגט אז חוץ די ד' בנים וואס מיר האבן אין די הגדה - דער חכם, דער רשע, דער תם און דער שאינו יודע לשאול, האבן מיר היינט א פיפטע קינד, א קינד וואס פרעגט גארנישט; ער ווייסט ניטאמאל אז עס געפונט זיך אזא זאך ווי פסח, ווי אידישקייט; דארף מען זיי אויפזוכן און זיי צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

אויסרוימען אלע סארט פלי משחית וואס מען קען זען אויף דעם שמוץ.

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת אחרי א', ט' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיר דארפן זיך זייער פרייען אז מיר קומען שוין נענטער צום הייליגן יום טוב פסח,
און אז נאך אביסל גייען מיר זוכה זיין צו עסן די הייליגע מצה.

מצה ווערט אנגערויפן (זוהר שמות, קפג): "מיכלא דמהימנותא", עסן פון אמונה;
דורך מצה ווערט געשטארקט די אמונה ביי אידישע קינדער.

פסח איז "זמן חירותנו", א צייט וואס מען ווערט פריי פון אלע צרות; ווען מען
נעמט אריין אין זיך די אמונה ווערט מען אויסגעלייזט פון אלע צרות. דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז): "עיקר הגלות זה רק מחמת חסרון אמונה", וואס
איז גלות? אז מען לעבט נישט מיט אמונה; ווייל ווען א מענטש לעבט מיט אמונה, ער
ווייסט ביי זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער און עס איז גארנישט דא אויף די וועלט
אויסער דעם אייבערשטן; ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין, וסובב
כל עלמין, אין שום מציאות מבלעדיך פלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם
און דער אייבערשטער האט זיך פארשטעלט אין דומם, צומת, חי, מדבר. אזוי אויף ווען
א מענטש ווייסט אז דער אייבערשטער געפונט זיך מיט אים, ביי אים און נעבן אים,
ווערט ער אויסגעלייזט פון אלע זיינע צרות.

זע אויסצורוימען אלע סארט פלי משחית וואס מען קען זען אויף דעם שמוץ
רחמנא לצלן; וויסן זאלסטו אז ווער עס איז אריין געכאפט אין דעם ווערט נעבעך
אינגאנצן אויסגעריסן ביים סוף. דער יצר הרע שטעלט א זיסע פנים וואס איז צוגעגליכן
אזוי ווי מען שטעלט אראפ סם פאר מיין; מען לייגט ארויף אויף דעם זיסע זאכן, די
מיין עסן דאס מיט גרויס אפעטיט, אבער נאכדעם ווערן זיי פארס'מט.

יעצט איז די צייט זיך ריין צו מאכן פון די אלע שמוץ און מען דארף זייער אכטונג
געבן מען זאל נישט האבן קיין שום מגע ומשא מיט דעם, ווייל חכמינו זכרונם לברכה
זאגן (עין במדבר רבה י, ב): "העין רואה, והלב חומד, וכלי המעשה גומרים", אלעס הייבט
זיך אן מיט די אויגן; אז מען פארשמירט זיך די אויגן פארלירט מען אלעס, מען

פארלירט די אמונה; מען הייבט אן האבן קשיות אויפן אייבערשטן, נאכדעם האט מען קשיות אויף צדיקים און מען שפעט אפ פון ערליכע אידן, ביז מען ווערט אויסגעריסן פון די וועלט.

איך בעט דיר זייער, אז דו קומסט צו מיר און דו פאררופסט זיך אלץ א תלמיד פון ישיבה זאלסטו אנעמען מיינע ווערטער וואס איך בעט דיר: "ברענג נישט אהיים דיין סמארטפאון און טעבלעט"; אז דו דארפסט האבן א סעלפאון פאר די שעות וואס דו ארבעטסט - איז איין זאך, פארשטייט זיך אז דאס דארף זיין געפילטערט וכו', אבער ווען דו גייסט אהיים זאלסטו עס נישט אהיים ברענגען. אין שטוב זאלסטו שמועסן מיט דיין ווייב און קינדער און האבן דיין קאפ מיט דיר. איך האף אז דו וועסט פאלגן און נישט זיין קלוגער; אסאך שטובער זענען חרוב געווארן פון דעם און שפעטער ווען מען כאפט זיך איז זייער ביטער.

צייטונגען און מאגאזינען - אפילו היימישע - איז חמץ גמור; דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה): "נתעשה מאותיות חמץ מצה, הינו שלא תחמיץ תחמתך", חמץ און מצה האבן די זעלבע אותיות, ביידע האבן דער אות מ'ם און דער אות צ'דיק, דער גאנצער חילוק איז פון דעם אות חיי"ת און דעם אות ה' וואס מאכט אינגאנצן אויס א קליינע פינטעלע, ווייל אז מען לייגט צו א קליינע פינטעלע צום אות ה' ווערט א חיי"ת; זאגט דער רבי אז מען דארף אכטונג געבן פון שלעכטע מחשבות אפילו במשהו, זאלסטו פון היינט אויסרוימען אלע צייטונגען און מאגאזינען פון שטוב, אנשטאט דעם זאלסטו לערנען דינע שיעורים פסדרן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

ווי קען איך זוכה זיין צו זיין פון די ליבהאבער פונעם אייבערשטן ?

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זאלסט נישט צוריק ענטפערן ווען מען פארשעמט דיר, מיט דעם וועסטו אלעס פאררעכטן. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן 1): "ועקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק", אז מען הערט ווי מען פארשעמט און מען שווייגט אפ - דאס איז דער עיקר ווי אזוי מען טוט תשובה; געלויבט דעם אייבערשטן אז דער רבי האט אונז געגעבן א וועג ווי אזוי מיר קענען אלעס פאררעכטן אן דעם וואס מיר זאלן דארפן פאסטן און טון שווערע עבודות. דו דארפסט זיך פרייען ווען עס קומט דיר אונטער א בזיון, אזוי וועסטו נישט דארפן פאסטן אויף דיינע נישט גוטע מעשים.

מוהרא"ש האט דערציילט אז ווען דער הייליגער צדיק רבי מרדכי'לע טשנאבלער זכותו יגן עלינו איז אמאל געווען אין ברוסלב האט ער ביים געזעגענען דעם עולם גערעדט צו אלע וואס זענען געקומען אים באגלייטן פון דאס גרויסקייט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת פח:): "הנצלבין ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים", די וואס מען פארשעמט זיי און זיי ענטפערן נישט צוריק, אז אויף זיי איז געזאגט געווארן דעם פסוק (שופטים ה, לא): "ואהביו כצאת השמש בבגורתו", האט ער געפרעגט: "וואס זאל איך טון אז וואו איך גיי געבט מען מיר כבוד? אלע זענען מיר מכבד און קיינער פארשעמט מיר נישט, ווי קען איך זוכה זיין צו זיין פון די ליבהאבער פונעם אייבערשטן?" - און ער האט ממשיך געווען: "מען דארף זיך איינקויפן ביי די וואס מען איז זיי מבזה און זיי שווייגן, מען זאל האבן א חלק מיט זיי", האט ער אויסגעפירט: "דא אין שטאט וואוינט א איד וואס די גאנצע וועלט רודפט אים, אלע שפעטן פון אים און ער שווייגט אפ אויף אלע בזיונות, איך וויל האבן א חלק אין זיינע זכותים", און ער האט געגעבן א רובל מען זאל אים קויפן דעם ספר 'ליקוטי תפילות' וואס רבי נתן האט געשריבן, דאס איז געווען צוואנציג מאל די פרייז פונעם ספר, ווייל מיט א רובל האט מען געקענט דעמאלט קויפן צוואנציג ספרים.

גלייך איז א איד מיטן נאמען רבי שלמה ראובן זלאטעס געלאפן און געברענגט פאר'ן צדיק דעם ספר ליקוטי תפילות און ער האט זיך זייער געפריידט מיט דעם און געזאגט: "מיט דעם קויף איך זיך איין אין דעם איד וואס אלע רודפן אים".

בעט איך דיר זייער דו זאלסט נישט ענטפערן ווען איינער זאגט דיר א ווארט; פארקערט, נעם דאס אן בשמחה פאר כפרת עוונות וועסטו זוכה זיין צו זיין פון די ליבהאבערס פונעם אייבערשטן.

פארגעס נישט צו בודק חמץ זיין דיין שאפע אין בית המדרש; אסאך מאל האלט מען דארט חמץ וכדומה, דארפסטו דאס בודק זיין פאר פסח. מען קען שוין בודק חמץ

זיין פאר בדיקת חמץ, מען דארף נישט ווארטן אויף די לעצטע מינוט. אויף דארף מען בודק חמץ זיין די קאר; עס איז נישט גענוג אז מען מאכט עס ריין, מען דארף דאס באזונדער בודק חמץ זיין, אויפזוכן אין אלע לעדלעך צי מען האט דארט חמץ.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכא ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

נישט לאזן קומען אין די מוסדות קינדער וואס זענען נישט וואקסינירט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר, מנהל מוסדות היכל הקודש ברסלב.

זעצט ווען עס בושעוועט ביי אונז אין שטאט די מחלה פון מיזעלס שטעל איך אנוועק א תקנה ביי אונז אינעם מוסד אז מיר נעמען נישט אן קיין קינדער - סיי אינגלעך און סיי מיידלעך - וואס נעמען נישט קיין וואקסינען אנטקעגן די מחלות השם ישמרנו. מיר גייען אויפן וועג וואס מוהרא"ש האט אונז געלערנט וואס דער רבי האט געזאגט: "אפילו אינמיטן ווינטער ווען עס איז זייער קאלט (אין אויגריינע אין א געווענליכן ווינטער גייט אראפ דער גראד ביז אונטער זיך, עס קען אפילו אראפ גיין ביז דרייסיג דעגרי אונטער זיך) דארף מען נעמען די קינדער צום דאקטער זיי צו געבן שאטס"; דער רבי האט געזאגט אז "ווער עס געבט נישט קיין שאטס פאר די קינדער איז א רוצח (עיינ בספר אבניה ברזל, סימן לד)", דעריבער ווער עס וויל נישט געבן קיין וואקסינען זאל נעמען זיינע קינדער און זיי שיקן אין מוסדות וואו מען פארלאנגט דאס נישט.

די תקנה איז אויך נוגע פאר'ן קעמפ; ביטע זיי דאס מודיע פאר אלע עלטערן ווי פריער, אז מיר וועלן נישט נעמען קיין קינדער אין קעמפ נאר ווער עס איז וואקסינירט. וואויל איז דעם מענטש וואס לייגט אנוועק זיין שכל און פאלגט וואס די תורה זאגט בתמימות ובפשטות.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

ווער עס בענטשט אין א בענטשער ווערט רייך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... תחי', תלמידה בית פיגא ברסלב.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו געשריבן אין שיינע גראמען.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו זאגסט תהילים און דו האסט יעצט מסים געווען תהילים די ניינטע מאל; זיי ווייטער ממשיך מיט דינע גוטע מעשים.

נעם זיך פאר צו בענטשן אין א בענטשער; מוהרא"ש זכרנו לברכה זאגט אז ווער עס בענטשט אין א בענטשער ווערט רייך. ווייל אז מען בענטשט ברכת המזון פון אויסגרייניג קומט אויס זייער אסאך מאל אז מען לאזט אויס ווערטער און צומאל גאנצע ברכות, דעריבער זאלסטו שטענדיג בענטשן אין א בענטשער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

מכבד זיין דעם טאטן אפילו ווען ער שרייט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער תלמיד, הבחור ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו האסט מסיים געווען דעם דריטן מאל 'ששה סדרי משנה'. דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון משניות; משניות נעמט ארויס דעם מענטש פון אלע צרות. ווען מענטשן וואלטן ווען געוואוסט די געוואלדיגע מעלות פון לימוד משניות וואלטן אלע געלערנט משניות.

תּכּמּינּוּ זכּרונּם לברכה זאגן (ויקרא רבה, פרשה ו): "אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות", די גאולה וועט קומען בזכות לימוד משניות; דאס איז בכלליות און אזוי אויך קען יעדער איינער זוכה זיין ארויס צו גיין פון זיין אייגענע פרטיות דיגן גלות, בזכות וואס ער לערנט משניות.

איך בעט דיר זייער זאלסט אכטונג געבן נישט צו ענטפערן פאר דיין טאטע ווען ער שרייט אויף דיר; פון איין זייט ביסטו אזוי געטריי און איבערגעגעבן צו אים, שטילערהייט צאלסטו די רענט מיט די לעקטער וכו' און דו העלפסט מיט דיין גאנצע הארץ דיין מאמע זי זאל האבן פח ווייטער אויפצוציען די קינדער, דארפסטו אבער אכטונג געבן נישט צו זיין קיין מחוצף פאר דיין טאטע און אים נישט צוריק ענטפערן ווען ער שרייט אויף דיר. תּכּמּינּוּ זכּרונּם לברכה זאגן (ירושלמי פאה פרק א, הלכה א): "יש שהוא מאכיל את אביו פטומות, ויורש גיהנם", עס איז דא אמאל א קינד וואס האלט אויס זיין טאטע, ער ברענגט אים צו עסן געשטאפטע גענוז, אבער מיט דעם אלעם וועט ער גיין אין גיהנום, "ויש שהוא מטחינו ברחיים, ויורש גן עדן", ווידעראום איז דא אמאל א קינד וואס מאכט זיין טאטע טון שווערע ארבעט און אין דעם זכות וועט ער האבן גן עדן; די גמרא פארציילט אז עס איז געווען א מעשה, "באחד שהיה מאכיל לאביו תרנגולים פטומים", עס איז געווען איינער וואס האט אויסגעהאלטן זיין טאטע, דער טאטע איז שוין געווען אלט, ער האט נישט געקענט ארבעטן און דער זון פלעגט אים ברענגען יעדן טאג געשטאפטע גענוז, איין טאג פּרעגט אים זיין טאטע: "פון וואו האסטו אזעלכע געשמאקע גענוז?" האט דער זון געענטפערט מיט געשפּעט: 'אלטע טאטע וואס רעדסטו אזויפיל, שווייג און עס, אפילו הונט ווען זיי עסן בילן זיי נישט, פּרעג נישט קיין קשיות, עס און שוין', "נמצא מאכיל את אביו פטומות, ויורש גיהנם", קומט אויס אז אין הכי נמי, ער געבט טאקע צו עסן דעם טאטן, אבער ער וועט גיין ביים סוף אין גיהנום, ווייל ער רעדט מיט חוצפה.

נאכדעם איז דא איינער וואס נעמט דעם טאטן צו ארבעטן שווערע ארבעט און אין דעם זכות וועט ער גיין אין גן עדן, ווי אזוי איז דאס שייך? דערציילט דארט די גמרא: "מעשה באחד שהיה טוחן ברחיים", עס איז געווען איינער וואס האט געארבעט שווער ביי א מיל, איין טאג האט דעם אידיש טאטע פאקומען א באפעל פונעם קעניג ער זאל

קומען אַרבעטן ביי אים אין פּאלאץ, האט דער זון געזאָגט: טאַטע, נעם איבער מיין אַרבעט ביים מיל און איך וועל גיין אנשטאַט דיר אַרבעטן ביים קעניג, אז דו זאלסט נישט ווערן פארשעמט ביים קעניג, "נמצא מטחינו ברחיים, ויורש גן עדן", קומט אויס אז כאטשיג ער האט געמאכט זיין טאַטע אַרבעטן שווער פאקומט ער אַבער שִׁכַר אויף דעם.

דאס זעלבע איז ביי דיין פאל, אז דיין טאַטע איז נישט געזונט און ער קען נישט אַרבעטן, ער ברענגט נישט קיין פּרנסה, ער זיצט און שטוב וכו' און ער מיינט אז די משפּחה צאלט די רענט, ער ווייסט ניטאַמאל אז דו מיט דיין ברודער אַרבעטן ביטער שווער צו דעקן חודש'ליך די רענט און אנדערע הוצאות, דארפסטו אַבער אַכטונג געבן נישט צו ענטפּערן ווען ער שרייט אויף דיר, ווייל אז מען ענטפּערט מיט חוצפּה פאר אַ טאַטע און אז מען רעדט מיט עצות וועט מען פאקומען אַ גרויסער עונש.

זע צו קומען יעדן טאג אין ישיבה צו די נאכמיטאג שיעור; איך פריי זיך יעדעס מאל ווען דו קומסט אין ישיבה.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפּן זאלסט בקרוב טרעפּן דיין זיווג און דו זאלסט האבן די זכּיה צו וויסן אז עס איז אַ זכּיה צו העלפּן די טאַטע מאמע.

דער אייבערשטער זאל העלפּן מיר זאלן זוכּה זיין צו (פּסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

אַ פּרייליכן יום טוב.

...

אַז דער צדיק זאָגט ביסט געזונט, דארפסטו נישט איבערטראכטן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לפּבוֹד ... גרו יאיר, תּלמיד היכל הקודש.
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אַז מוהרא"ש האט דיר געזאָגט אָפּן און קלאר דו זאלסט נישט צוריק גיין צום דאקטער וואס דארפסטו אזויפיל איבערקלערן און איבער טראכטן?! זע צו פאלגן וועט דיר גוט זיין.

א שאד זיך צו פייניגן מיט שלעכטע מחשבות, צו טראכטן אז דו ביסט נישט געזונט השם ישמרנו; דו האסט דאך געזען די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר, ווען אלע האבן געזאגט אז מען דארף שניידן וכו' און דו האסט זיך איינגעעקשנט ביי מוהרא"ש האט דיר מוהרא"ש געזאגט אז דו ביסט געזונט און שטארק.

זע צו לערנען יעדן טאג דעם תורה וואס דער רבי רעדט איבער דאס גרויסקייט פון פרעגן א צדיק וואס צו טון (ליקוטי מוהר"ן, חלק א' סימן קמג): "מעלת המקבל עצה מחכמי הדור", דאס גרויסקייט פון פרעגן אן עצה פון א צדיק, "כי הוא המתקת הדינים", ווייל ווען מען פרעגט א צדיק אן עצה וואס צו טון ווערן נמתק אלע דינים, "כי כשצריך לעצה ואינו יודע איך לעשות, היא בחינת צמצום", ווייל ווען א מענטש דארף אן עצה און ער ווייסט נישט ווי אזוי זיך צו פירן פאלט ער אריין אין א פארקלאפטקייט, "כי נתצמצם שכלו ואינו יודע איך לעשות, והוא בחינת דינים כדו"ע", און ווען דער מח ווערט פארמאכט ווייל מען ווייסט נישט וואס צו טון, קען מען נישט אנגיין אין לעבן, "ועל ידי שהחכם נותן לו עצה, הוא מרחיב לו, ומאיר בו חכמתו וכו'" און דורך דעם וואס מען הערט אן עצה פון א צדיק, עפנט ער אויף דעם מח און שיינט אים אריין וואס צו טון.

נאך זאגט דער רבי: "גם אם מקבל עצת הצדיק", ווען א מענטש פרעגט א צדיק וואס צו טון און ער פאלגט וואס דער צדיק זאגט אים, "אף שאחר כך לא עלתה לו יפה מעצתו", שפעטער אויב ער זעט אז עס איז אים נישט אויסגעקומען גוט, "אזי יודע שהיה רק מהשם יתברך", ווייסט ער אז דאס איז געקומען פונעם אייבערשטן. אבער אז מען פאלגט נישט די עצות פונעם צדיק, וואלט געקומען צו אים די שלעכטס צוליב דעם וואס ער אליין האט זיך דאס געברענגט, אזוי ווי עס שטייט (משלי יט, ג): "אנלת אדם", ווען א מענטש טוט א נישט גוטע זאך, "תסלף דרכו", מאכט ער עס זאל קומען שלעכטס אויף אים, "ועל ה' יזעף לבו", נאכדעם איז ער נאך ברוגז אויפ'ן אייבערשטן, "אף אם קבל עצת הצדיק, יודע שהוא רק על פי משפט שלמעלה", אבער אז מען נעמט אן וואס דער צדיק זאגט ווייסט ער אז אלעס קומט פונעם אייבערשטן.

בעט דעם אייבערשטן די תפילה וואס רבי נתן זכרוננו לברכה האט געמאכט אויף די תורה, אין "לקוטי תפלות" תפלה קי"ז:

"בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני רבנו של עולם, מלכי ואלהי אליך אתפלל אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן עד אנה אשית עצות בנפשי, גזון בלבבי יומם, עד אנה ירום אויבי עליי, רחם עלי למען שמך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך, כי אתה יודע גדל חסרון העצה, ועצם רבוי הספקות שיש בלבי בכל הדברים אשר

על פי רוב כל עצתי חלוקה לשתיים, ואיני יכול לתת עצות בנפשי בשום דבר למגדול ועד קטן אשר זה הדבר היה בעוכרי ומונע אותי הרבה מעבודת ה' ומתשובה אמתיית רחם עלי בעל הרחמים גדול העצה ורב העלילה, וזכני לקבל תמיד כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, אשר כל עצותיהם נמשכות מהתורה הקדושה שקבלו מרבותיהם הצדיקים הקדושים האמתיים זכנו להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם כל העצות בכל הדברים שבעולם, הן בעבודות ה' והן בעבודות משא ומתן ופרנסה, והן בשארי עסקים, ככלם אשאל את פיהם ואזכה להנות מהם עצה ותושיה, ויאירו בי חכמתם הקדושה, ועל ידי זה יהיה נמשך עלי חסד גדול, ונמתיקו ויבטלו ממני כל הדינים שבעולם ואזכה לישועה שלמה בכל עת כמו שכתוב "ותשועה ברב יועץ", ותשמרני ותצילני תמיד. שלא אפשל לעולם בעצה שאינה טובה חס ושלום ולא אמשיך עלי שום צער ויסורים והזק חס ושלום על ידי עצות נבערות חס ושלום, רק אשתדל תמיד לקבל כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, באפן שיאירו בי חכמתם הקדושה ותעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלי בכל עת, ותושיעני תמיד בכל מה שאני צריך להנשע בגשמיות ורוחניות, ויהיה נמשך עלי חסד אל כל היום ויקים בי מקרא שכתוב "ה' הפיר עצת גוים הגיא מחשבות עמים, רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום עצת ה' לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור", ונאמר "ה' צבאות יעץ ומי יפירנה", ונאמר "יתן לך כלכבוד וכל עצתך ימלא, נרננה בישועתך ובשם אלקינו נדגל, ימלא ה' כל משאלותיך ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

נישט אריינמישן אין מחלוקת צווישן עלטערן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
... תחי', תלמידה בית פיגא ברסלב.

איך האב געוויינט ווען איך האב געליינט זיין בריוו.

קיינער אין די וועלט וועט נישט פארשטיין וואס דו גייסט אריבער; דו ביסט א יונג קינד וואס האלט אינמיטן וואקסן און דיין לעבן איז דיר אזוי פארפלאנטערט... נאר דער אייבערשטער קען דיר העלפן, נאר ער פארשטייט דעם מענטש אין א צרה. דערפאר זאלסטו זיך צוגעוואוינען צו בעטן דעם אייבערשטן יעדע זאך וואס דו דארפסט און פארצייל אים אלעס וואס באדערט דיר, וועסטו זען גרויסע ניסים.

דאס וואס דו שרייבסט אז דייןע עלטערן שלאגן זיך הענט און פיס, עס גייט מכות אין שטוב און דיין מאמע פרעגט דיר אויב זי זאל זיך גט'ן וכו', דו פרעגסט מיר וואס דו זאלסט איר ענטפערן; דאס בעסטע זאך פאר דיר וואלט געווען ווען דו קענסט גיין שלאפן ביי דיין באבע אז דו זאלסט נישט דארפן ווערן אריינגעדרייט אין די מחלוקת. דו האסט א וואילע באבע אין... זי פירט א וואילע שטוב איז גוט דו זאלסט איינשטיין ביי איר, דארט וועסטו זען א ביישפיל פון א אידישע מאמע.

איך וועל שרייבן פאר דיין מנהלת תח' זי זאל דאס אויסארבעטן מיט דיר, אז דו זאלסט איינשטיין ביי דיין באבע.

איך שרייב דיר דא א תפילה וואס דו זאלסט בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג:

"הייליגער באשעפער איך דאנק דיר פאר מיין לעבן, איך דאנק דיר אז איך בין געזונט און איך דאנק דיר פאר אלעס וואס דו געבסט מיר. איך בעט דיר אייבערשטער העלף אז מייןע עלטערן זאלן לעבן בשלום, זיי זאלן זיך נישט קריגן און זיי זאלן זיך נישט שלאגן. הייליגער באשעפער איך קען נישט צוקוקן די קריגערייען צווישן מיין טאטע און מאמע; יעדע נאכט קומען פאר טענה'רייען און קריגערייען צווישן זיי ביז זיי שלאגן זיך רחמנא לצלן, איך ווייס נישט וואס צו טון ווען איך זע ווי זיי קריגן זיך, איך האב ליב מיין טאטע און איך האב ליב מיין מאמע, איך ווער אזוי דערשראקן, איך ווער ממש צערטן צווישן זיי; ווען מיין מאמע הייסט מיר עפעס טון זאגט מיר מיין טאטע אז אויב איך גיי עס טון גייט ער מיר שלאגן, און ווען מיין טאטע הייסט מיר עפעס טון שרייט מיין מאמע איך זאל עס נישט טון; הייליגער באשעפער ראטעווע מיר, איך ווער צערטן אינדערמיט, איך קען נישט מער, איך האלט עס נישט אויס."

אזוי זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג ביז דו וועסט זען דיין ישועה; ווען עס ווערט א קריגעריי אין שטוב זאלסטו נישט בלייבן שטיין דארט, נאר זע צו לויפן צום אייבערשטן וועסטו זען גרויסע ניסים.

איך האב דיר געגעבן א מתנה א ספר תהילים; זע צו זאגן תהילים ווייל אין דעם ליגט אלע ישועות. זאג אין א סדר יעדן טאג תהילים, אויב דו האסט צייט צו זאגן דעם

'יום תהילים' זאלקסטו זאגן דעם 'יום תהילים' און אז דו האסט נישט קיין צייט זאלקסטו זאגן וויפיל דו קענסט.

שרייב מיר כאטש איין מאל א וואף א בריוו.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

היכל הקודש באשטייט פון צוויי זאכן: 'סדר דרך הלימוד' און 'הפצה'; זע צו זיין א חלק אין די הייליגע חבורה.

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן זיין בריוו.

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר האבן זוכה געווען מקורב צו ווערן צום הייליגן רבי'ן; דער רבי האט אונז געגעבן א וועג צו לערנען און ענדיגן כל התורה כולה.

היינט האבן מיר מסים געווען תוספתא סדר זרעים, און בכלל יעדע פאר טעג מאכט מען נאך א סיום; דעם דאנערשטאג זענען מיר מסים מסכת חולין פון תלמוד בבלי. עס לאזט זיך נישט גלייבן צו וואס פאר א דרגא דער רבי ברענגט אונז; אז מיר פשוטע מענטשן זאלן שפאצירן אין כל התורה כולה.

ווער עס פאלגט דעם רבי'ן און לאזט זיך נישט נארן איז זוכה ביז א קורצע צייט צו מסים זיין די גאנצע תורה; דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כח): "ראוי לאדם, שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וילמד כלם, כדי שיהיה בכל מקום", עס איז גוט פאר'ן מענטש דורך צו לערנען יעדע ספר וואס איז דא כדי מען זאל קענען זאגן אז מען איז געווען אין יעדן פלאץ, "כמו שנמצא השרים הגדולים, שהולכים ועוברים במדינות ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר בן להתפאר ולומר שהיה במדינות", אזוי ווי מען זעט ביי די גרויסע שרים וואס פארן ארום די גאנצע וועלט, אז זיי געבן אויס אויף דעם זייער אסאך געלט, אלץ נאר כדי זיי זאלן זיך קענען פארמען פאר אלעמען וואו זיי זענען אלץ געווען, "כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: 'הייתי בורשא וכיוצא בזה', אזוי ווי די גרויסע שרים האלטן זיך גרויס איף בין געווען

אין ווארשא' און נאך, "כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שיהיה בכל מקום, דהיינו בכל הספרים הקדושים כנ"ל", דאס זעלבע דארף א מענטש לערנען אלע ספרים כדי ער זאל זיך קענען בארימען אויף יענע וועלט: 'איך האב אלעס געלערנט, איך בין געווען איבעראל; 'וועלתיך, בעולם הבא מופירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה', און אויף יענע וועלט דערמאנט מען אים אלעס וואס ער האט געלערנט אויף די וועלט.

מהרא"ש פלעגט זיך פירן צו לערנען און מסיים זיין יעדן ערב פסח 'מסכת תמיד'; עס איז א קליינע מסכתא פון זיבן בלאט וואס נעמט נישט לאנג אנצוהייבן און צו ענדיגן. איך פיר זיך אויך אזוי אלע יארן, אזוי ווי איך בין א בכור הייב איך אן די מסכתא גלייך אינדערפרי און איך ענדיג דאס. איך האב שוין פמה פעמים פארגעלערנט די מסכתא פאר תלמידים, איך האב גענומען מיינע תלמידים יארן צוריק קוקן סליידס ווי אזוי עס זעט אויס דער בית המקדש און עס שטייט מיר נאך פון די אויגן די גאנצע מסכתא; זאלסטו אויך נעמען די מסכתא און דאס מסיים זיין אויף ערב פסח.

בנוסף לזה איז גוט דורך צו גיין מסכת פסחים לכבוד יום טוב, און דעם צווייטן טאג פסח (דעם ערשטן טאג חול המועד אין ארץ ישראל) אנהייבן לערנען מסכת סוטה און מסכת שבועות - יעדן טאג א בלאט ביז דעם יום טוב שבועות.

היכל הקודש באשטייט פון צוויי זאכן: 'סדר דרך הלימוד' און 'הפצה'; זע צו זיין א חלק אין די הייליגע חבורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הדבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

רעדן צום אייבערשטן צווישן די גראז און ביימער; זייער אכטונג געבן נישט צו האבן צו טון מיט לצים.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

אז עס איז דיר זייער ביטער און דו זעסט נישט קיין וועג ארויס וכו', גיי יעצט כאפן א שפאציר מיטן אייבערשטן אליינס; זיי זיך מתבודד, שמועס זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן, וועט דיר גלייך גרינגער ווערן.

אין דעם יעצטיגן סעזאן ווען עס הייבן אן וואקסן די גראז מיט די ביימער איז א גוטע צייט צו גיין שפאצירן און זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן; ווען דער הייליגער רבי האט נאך געוואוינט אין שטאט זלאטיפאלע איז ער אמאל געגאנגען שפאצירן מיט זיין טאכטער שרה, אזוי שפאצירנדיג האט דער רבי איר געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קסג): "ווען דו וואלסט ווען זוכה געווען צו הערן דאס געזאנג פון די גראז, ווי יעדע גראז זינגט און לויבט דעם אייבערשטן... ווי גוט און ווי איינגענעם איז צו הערן ווי זיי זינגען זייערע לידער, עס איז גוט צו זיין צווישן זיי"; מיר הערן נישט ווי די גראז זינגען אבער מיר שפירן אן אנדערע טעם ווען מיר מאכן התבודדות צווישן זיי, עס רעדט זיך מער צום אייבערשטן.

זיי זיך נישט מייאש, מיר האבן א גרויסער באשעפער וואס זארגט און טוט אלעס פאר אונז; געב א קוק, מיר האבן געארבעט אין מצרים ביטער שווער אונטער פרעה, פלוצלינג האט דער אייבערשטער אונז ארויסגענומען מיט זיין אויסגעשטרעקטע האנט, אזוי וועט דער אייבערשטער דיר אויך העלפן.

נאך א זאך בעט איך דיר זייער, דו זאלסט אכטונג געבן פון מענטשן וואס מאכן חזק פון די דיבורים וואס מיר חזרן פון רבין. טענה זיך נישט מיט קיינעם און דו דארפסט נישט פארענטפערן קיינעם; נעם די דיבורים פאר דיר, צו לעבן מיט דעם א חיים טובים. רבי נתן פלעגט שטענדיג אונזאגן זיינע תלמידים זאלן אכטונג געבן פון ליצים; ער פלעגט זאגן בזה הלשון: "די אלע וואס האבן גערעדט, האבן זיך נישט דערהאלטן"; דו וואס האבן גע'טענה'ט און זיך מתוכח געווען זענען ליידער אנוועק געפאלן.

דערפאר זאלסטו זייער אכטונג געבן נישט צו האבן צו טון מיט ליצים; מיינ גאנצע הצלחה פון ווען איך בין מקורב געווארן אין היכל הקודש איז אז איך האב קיינמאל נישט פארענטפערט מוהרא"ש ווען מען האט מיר פארגעהאלטן וכו', ווען מען פלעגט מיר פרעגן: "היתכן מוהרא"ש האט אזוי געטון?" "מוהרא"ש האט אזוי געזאגט?" פלעג איך מאכן א תנועה ווי איינער פארוואונדערט זיך, כאילו עס איז טאקע אינטערעסאנט (חס ושלום) און איך האב קיינמאל נישט געזוכט צו פארשטיין אדער פארענטפערן; עס איז מיר נישט אנגעגאנגען און עס גייט מיר עד היום נישט אן צו פארשטיין זאכן וואס האבן נישט מיט מיר, איך פריי זיך אז איך האב זוכה געווען צו

טָרַעפֿן אַ צדיק וואס האט אויף מיר רחמנות און פֿאַרגיגט מיר אַ גוט לעבן, מער פון דעם וויל איך נישט און איך דאַרף נישט.

איך האב געזען בַּמִּשְׁפָּחָה די יארן אז די אלע וואס האבן זיך גע'טענה'ט און פֿאַרענטפֿערט וכו' וכו' - זענען שוין פון לאנג נישט דא, די אלע האבן בַּמִּשְׁפָּחָה די צייט אלעס אָפֿגעלאזט. קודם זענען זיי אַוועק געגאַנגען פון היכל הקודש, נאכדעם זענען זיי אַוועק פון רבי'ן און היינט קומען זיי שוין נישט קיין אומאן, זיי האבן היינט גאַרנישט - נישט די וועלט און נישט יענע וועלט; ווייל ווען מען ווערט מקורב צום רבי'ן נעמט דער רבי אַוועק די וועלט, דער רבי ווייזט דעם מענטש דעם אמת פון לעבן און מען זעט אז עולם הזה איז נישט דא; דער רבי געבט אונז אַ טעם פון יענע וועלט, אָבער אז מען לאזט אָפֿ דעם רבי'ן האט מען נישט די וועלט און נישט יענע וועלט.

טייערער ברודער, נעם דעם רבינ'ס ווערטער ווי מעדעצין; נעם דעם רבי'ן ווי לַמְשָׁל מֵעַן גייט צו אַ דאַקטער. ווען מען גייט זיך היילן ביי אַ דאַקטער אינטערעסירט גאַרנישט, מען וויל נאר איין זאַך: "זיין געזונט"; מער פון דעם אינטערעסירט נישט. אזוי זאַלסטו נעמען דעם רבי'ן; דער רבי זאַגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל): "צריף לַבְּקֵשׁ לַנְּפִשׁוֹ רופא גדול מאד מאד - הגדול בַּמַּעֲלָה בַּיּוֹתֵר, דְּהֵינּוּ שְׂיַחְזִיר וּיִבְקֹשׁ תְּמִיד לְזִכּוֹת לְהַתְקַרֵּב לְהַרְבֵּי הַגְּדוֹל מְאֹד מְאֹד", אַ מענטש דאַרף זוכן אַ גרויסער דאַקטער, אַ צדיק וואס זאל אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן; אויב קומט מען צום הייליגן רבי'ן מיט אַזאַ צוגאַנג, דעמאלט אינטערסירט גאַרנישט.

זאַרג נישט, רבי נתן האט געזאָגט: "אויף פֿסח וועט זיין, אָבער ווי נעמט מען דעם פֿסח אליין?", ווי נעמט מען דעם פֿה-סח - דאס רעדן צום באַשעפֿער. בעט דעם אייבערשטן: "רבּונו של עולם, העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו געדענקען אז אלעס קומט פון דיר. העלף מיר באַשעפֿער איך זאל האבן ריינע אויגן, אַ ריינע מוח און אַ ריינע הארץ, העלף מיר איך זאל קענען אויסרייניגן מיינע אָברים זיי זאלן נישט זיין חמצידיג פונעם יצר הרע".

מאַרגן מיטוואך וועט אַם רַצְחָה ה' פֿאַרקומען די שיעור.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן זוכה זיין צו (פֿסחים קטז:): "וְנֹאכַל שֶׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים"; און צו (מִכָּה ז, טו): "כִּימִי צֹאתָ מֵאַרְצְךָ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אַמֵּן.

אַ פֿרייליכן יום טוב.

מען מוז זיך איבערגעבן צום אייבערשטן און אים בעטן אויף יעדע פֿרט.

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לִכְבוֹד ... גְרוֹ יֵאִיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער עיקר הצלחה וועסטו האבן אז דו וועסט אריין נעמען דעם אייבערשטן אין אלעס וואס דו טוסט. אז מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן איז גוט, ווייל א מענטש קען טון אלעס אויף דער וועלט און ער וועט נישט מצליח זיין נאר אויב ער געבט זיך איבער צום אייבערשטן.

אזוי געפונען מיר אין די גמרא (ירושלמי תרומות, מג.): "רבי ינאי הוה מידחל מיניה סגין", דער הייליגער רבי ינאי האט זייער מורא געהאט פון שלענג, "והוה יחב ערסיה על ארבעה מרושין דמיון", ער האט אריין געלייגט די פיר פיס פון זיין בעט אין פיר אמערס אנגעפילט מיט וואסער, אז אויב א שלאנג וועט קומען זאל עס נישט קענען אנקומען אויף זיין בעט, ווייל א שלאנג גייט נישט אין וואסער; איין טאג הייבט ער זיך אויף און זעט א שלאנג, האט ער געזאגט פאר זיינע תלמידים: "ארמון מיניה", נעמט אנוועק די פלים פון וואסער ווייל עס העלפט סיי ווי נישט, איף געב זיך איבער צום אייבערשטן און דער אייבערשטער וועט מיר אפהיטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קטו, ו): "שמר פתאים ה'"; א מענטש קען פרובירן אלע פאטענטן זיך צו היטן פון שלעכטס. דאך מוז ער נאך אלץ צוקומען צום אייבערשטן.

יעצט פאר יום טוב ווען מיר גרייטן זיך צו מקבל זיין דעם גרויסן יום טוב; מען רייניגט, מען קויפט איין וכו' וכו', דארף מען אבער געדענקען אז מען מוז זיך איבערגעבן צום אייבערשטן, מען מוז בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע פֿרט - אז מען זאל האבן א פֿשרע און פֿריליכע יום טוב.

נעכטן נאכט בין איך געגאנגען העלפן מיינע עלטערן; איך האב געפֿשרט זייער קאך, אויך האב איך געהאט די זכיה צו משמש זיין מיין זיידע דער קארלסבורגער רב שליט"א, איך האב געפֿשרט ביי אים די קאך. ווען איך בין זיך געגאנגען געזעגענען פון אים און איך האב אים געזאגט: "די קאך איז שוין גרייט פאר פסח, איך האב עס געפֿשרט", געבט ער מיר א פֿרעג: "קענסט מיר אויך פֿשרן פאר יום טוב?" איך בין ארויס פון דארט מיט א שטארקע התעוררות זעענדיג ווי א איד וואס זיצט און לערנט

יומם וְלַיְלָה לְעַבְט מִיֵּט תְּשׁוּבָה און וויל זוכה זיין צום פֿסח, איז דאָך זיכער אז מיר וואס מיר דארפן זיך טאקע פֿשר'ן פון אוינזערע מעשים דארפן מיר זיכער תשובה טון.

מען דארף זיך אפֿשערן לכבוד יום טוב, בפֿרט פאר פֿסח ווען מען קען זיך נישט שערן אין די ספירה טעג. זאלסטו זיך אפֿשערן יעצט פאר יום טוב, לאז עס נישט איבער פאר די לעצטע מינוט. זאלסטו זיך אפֿשערן ביי אן ערליכער איד וואס וועט דיר איבער לאזן בארד און פֿיאות; אויב מען קען נישט די שיעור פון פֿיאות קען מען חס ושלום אריין שערן אין די שיעור. גיי נישט צו קיין שערער וואס האט נישט קיין יראת שמים, ענדערש שער זיך ביי אן ערליכער איד וואס וועט דיר שערן ווי א איד.

בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך וויל זיך פֿשר'ן פאר יום טוב, איך וויל זיין כשר, איך וויל זיין ערליך; הייליגער באשעפער נעם ארויס פון מיר אלע חמץ'דיגע בליעות, אלע נישט גוטע זאכן וואס איך האב איינגעזאפט אין מיר במשך די יאר; איך וויל נישט זיין חמץ'דיג, איך וויל נישט טון זאכן וואס זענען קעגן דיין ווילן". דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פֿסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מִיכָה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פֿרייליכן יום טוב.

...

זיך אויפֿפרישן אין לערנען א דף גמרא יעדן טאג, אפילו בלויז זאגן די ווערטער.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשע"ט לפֿרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו "אשר בנחל" שם גורלינו וחלקינו; מארגן זענען מיר מסים נאך א מסכתא - 'מסכת חולין'; ווי גליקליך זענען מיר אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן וואס וועקט אונז אויף פון שלאף, ער איז אונז מחזק און מעודד מיר זאלן זיך נישט לאזן נארן און אריין כאפן יעדן טאג אביסל תורה וואס וועט בלייבן מיט אונז לנצח נצחים.

בַּעַט אִיךָ דִּיר טֵייעֶרער ... הֵיב אָן פֿון יַעֲצֵט און פֿאַנְי זיך; הֵיב אָן לַעֲרַנְען יַעֲדָן טאַג אַביסל תּוֹרָה וועסטוּ האַבן אַייגנֶס און דו וועסט זיין רייך. קיינער וויל נישט זיין קיין אַרימאָ, יַעֲדער וויל האַבן אַן אַייגענע הויז. ווען מען זעט אַן היימלאַזער מענטש געבט דאָס אַ ציפּ אין האַרץ; מען האָט זייער רחֲמָנוּת אויף אים און מען קען דאָס נישט אויסהאַלטן, מען פֿרעגט זיך: 'וואוּ וואוינט דער מענטש? וואוּ שְׁלֹאפֿט ער וכוּ?' מען כאַפֿט אָבער נישט אַז עס דרייען זיך אַרום אָן אַ שיעור היימלאַזע מענטשן ברוחניות; אַ מענטש וואָס לערנט נישט יעדן טאַג אַביסל חומש, אַ פֿרק משניות, אַ דף גמרא - איז אויך אַן היימלאַזער מענטש.

מאָך זיך אַ חק קבוע צו לערנען יעדן טאַג אַ בלאַט גמרא; אַפילו דו פֿאַרשטייסט נישט וואָס דו לערנסט זאַלסטוּ זאַגן דעם בלאַט גמרא. דו קענסט זיך גאַרנישט פֿאַרשטעלן וואָס אַ דף גמרא טוט פֿאַר'ן מענטש, עס וועט דיר אַרויסרייסן פֿון אַלע שמוץ; מוהראַ"ש זאַגט אַז דער ס"מ וועט לאַזן אַלעס טון, ביז עס קומט צו עפֿענען די גמרא, ער קומט מיט טויזענט תּירוּצִים - בַּאֲלָד, שפֿעטער, מאַגן, נעכטן וכוּ, ווייל גמרא איז פייער פֿאַר אים און דאָס פֿאַרברענט אים אינגאַנצן. ווען אַ איד לערנט די הייליגע גמרא ווערן פֿאַרברענט אַלע קליפות, דערפֿאַר ווען דער ס"מ זעט ווי אַ איד וויל אָנהייבן לערנען גמרא האַלט ער אים אָפּ מיט אַלע סאַרט מניעות, מיט אַלע מיני תּירוּצִים נישט צו לערנען.

מוהראַ"ש זכרונו לברכה פֿלעגט נאַכזאַגן פֿונעם הייליגן צדיק רבי אורי מסֵטֶרעליסק זכותו יגן עלינו וואָס ער האָט געזאַגט אויפֿן מאַמר חכמינו זכרונם לברכה (זיין בַּבא מציעא קז:): "פֿת שחֲרִית מְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחְלוֹת"; אַז "פֿת" באַטֶרעפֿט פֿונקט ווי "תּלמוד", אַז מען לערנט צופֿרי אַביסל גמרא איז דאָס מְבַטֵּל אַלע קליפות.

טייערער חבֿר, אַחי הַגָּדֵר, אַז מיר זענען מקורב צום רבי'ן לאמיר פֿאַלגן דעם רבי'ן; פֿאַרוואָס זאַלסטוּ נישט לערנען יעדן טאַג אַביסל גמרא, ווער רעדט נאָך אַז דו קענסט זיך מִשְׁתַּתֵּף זיין ביי אַ שיעור. ברוך ה' דאָ אין שְׁטאַט אין ישיבה איז דאָ יעדן אינדערפֿרי אַ שיעור אינעם דף גמרא; אַז דו קענסט קומען מיט לערנען מיט אַנשי שְׁלוּמינו איז נישט דאָ קיין גרעסערס פֿון דעם. אַפילו דו פֿאַרשטייסט נישט וואָס דו לערנסט דאָך זאַלסטוּ זאַגן די ווערטער פֿון די הייליגע תּוֹרָה, דו וועסט דאָך גאַרנישט דערלייגן, אַדְרָבָה, דו וועסט נאַר מרוּוּחַ זיין, ווייל די תּוֹרָה מאַכט אַ מענטש רייך, די תּוֹרָה מאַכט מען זאַל זיין פֿרייליך און צופֿרידן.

היינט נאַכט וועט אַם ירצה ה' פֿאַרקומען אַ שיעור הַכֵּנָה לַפֶּסַח; מיר וועלן צוזאַמען דאַנקען דעם אייבערשטן אויף די גס וואָס ער האָט געטון מיט אונז אַז מיר

האבן זוכה געווען און מיר זענען זוכה ארויס צו גיין פון מצרים דורכ'ן הייליגן רבי'ן, איך האף דיר צו זען; איך וועל פרויבירן נישט אריין צוצייען עס זאל נישט נעמען לאנג אז דו זאלסט קענען אהיים גיין העלפן אין שטוב אריין ברענגען דעם פסח.

גיי דאווענען מיט מנן וועסטו האבן שפע; מוהרא"ש זאגט אז אויב מען דאווענט מיט מנן האט מען דבר שבמנן, מען האט געלט, אבער אז מען דאוונט ביחידות דארף מען רחמי שמים מען זאל בכלל דאווענען וד"ל.

אז דו קענסט געבן אפאר דאללער פאר דיין זונס מלמד ער זאל האבן מיט וואס צו גיין צום פסח וועסטו זיך איינקויפן עולם הבא; איך האב געמיינט אז איך וועל קענען געבן פאר די מלמדים געלט פאר יום טוב חוץ זייער געהאלט, אבער למעשה דארף איך נאך רחמי שמים זיי צו קענען באצאלן זייער געהאלט, אלע זאלן זיין אויסגעצאלט אויף יום טוב. איך גלייב אז דער אייבערשטער וועט מיר העלפן, מיר זענען שוין מלומד בניסים, אלע יארן האט דער אייבערשטער געמאכט חסדים אז איך האב געקענט גיין צום סדר נאכט אן זיין שולדיג מיינע איינגעשטעלטע, וועט ער זיכער היינט אויף מאכן מיט מיר א נס.

אז דו קומסט צום שיעור וועסטו אים זיכער טרעפן, זאלסטו אים געבן אפאר דאללער ער זאל האבן אויף יום טוב; ווי נישט זיצט ער מיט דיין זון א גאנץ יאר, ער גייט אראפ פון זינען פון די קינדער, יעדן טאג זיצט ער מיט א זא סבלנות און איבערגעגעבנקייט. קוק ביי דיר ווען דיין ווייב בעט דיר דו זאלסט אכטונג געבן אויף די קינדער אפאר שעה, שפירסטו שוין ווי דו גייסט אראפ פון זינען וכו'.

דאס איז א ריכטיגע צדקה; די מלמדים ביי אונז זענען זייער חשוב'ע יונגעלייט, זיי ארבעטן מיט הארץ. דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו האבן פאר דיר אליינס גרויס שפע; געדענק, הפרת הטוב איז די שענסטע מידה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

אריינגעמען די קינדער ביים טון מצוות; הפרת הטוב איז די שענסטע מדה.

בעזרת ה' יתברך – יום ה' פרשת אחרי א', י"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

היינט נאכט איז מען בודק חמץ. על פי הלכה טאר מען גארנישט טון פון ווען עס
ווערט נאכט; מען טאר נישט לערנען און מען טאר נישט עסן פאר מען איז בודק חמץ.
זאלסט אויסרעכענען צו זיין צייטליך אין שטוב כדי דו זאלסט קענען מקיים זיין די
מצוה פון בודק חמץ זיין, בפרט אז דו האסט קינדער דארפסטו אהיים גיין בודק חמץ
זיין מיט זיי, זיי זאלן זען ווי אזוי דו ביסט בודק חמץ.

בכלל זאלסטו וויסן אז יעדע זאך וואס מען טוט מיט די קינדער, מען נעמט זיי
אריין אין דעם, זיי האלטן מיט די תקנות און צוגרייטונגען צו די מצוה, גייט זיי אריין
אין די ביינער און ווען זיי וועלן עלטער ווערן וועלן זיי אויך טון אלע מצוות. טראכט
נישט אז דו האסט צייט זיי צו מתנה זיין שפעטער ווען זיי ווערן עלטער, נאר יעצט ווען
זיי זענען יונג, ווען זיי ווילן נאך מיט האלטן – איז די צייט זיי צו מתנה זיין.

אז דו גייסט פארקויפן די חמץ ביים דיין זאלסטו גיין צום דיין וועם דו ניצט א
גאנץ יאר און פארגעס נישט אים צו געבן עפעס לכבוד יום טוב; מענטשן כאפן נישט
אז א דיין ארבעט ביטער שווער א גאנץ יאר שלא על מנס לקבל פרס. ער ווערט
געשטערט אין אלע זיינע צייטן וכו'; יעדער טראכט: 'איך האב א וויכטיגע שאלה, איך
מוז שטערן דעם דיין אינמיטן עסן, איך מוז אויפֿוועקן דעם דיין אינמיטן שלאפן וכו'
וכו', אלע ווילן נאר איין מינוט. איך געדענק אלץ קינד ביי מיין טאטע שליט"א פלעגט
מען קומען א גאנצן טאג צו אים פֿרעגן שאלות; ער פלעגט אהיים קומען און אנגעהויבן
עסן נאכטמאל, יעדע פאר מינוט האט מען געקלאפט אין טיר: "דער דיין איז דא?" מיין
טאטע איז ארויס רעדן מיט זענעם, און אזוי ווי ער האט אנגעהויבן נאכאמאל עסן
קלאפט נאך איינער: "דער דיין איז דא?" און אזוי איז געווען ביי יעדע שפת־דיגע
סעודה, שטענדיג זענען מענטשן געקומען פֿרעגן זייערע שאלות. אויב האט מען
געענטפֿערט אז דער דיין קען נישט צוקומען, האט יענער זיך געבעטן: "עס איז א
וויכטיגע שאלה, א פיקוח נפש שאלה", ווען דער דיין הערט דאס קען ער נישט זיין
שלעכט, גייט ער נאכאמאל ארויס רעדן. דערפאר איז זייער וויכטיג זיך צו באדאנקען
און ארויס ווייזן הפרת הטוב.

אויף ווען דו גייסט צו דייןע עלטערן אָדער צו דיין ווייב'ס עלטערן זאלסטו זיך שטענדיג באדאנקען, דאס איז די שענסטע מדה. איך זאג שטענדיג פאר די איינגעשטעלטע אינעם מוסד: "ווען עלטערן זענען ענק מבזה, זאל עס ענק נישט וויי טון ווייל דאס איז זייער פראבלעם, און ווען מען באדאנקט ענק האט דאס אויף נישט מיט ענק, ווייל דאס ווייזט אז די עלטערן זענען וואוילע זיסע מענטשן"; בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט שטענדיג לעבן מיט הפרת הטוב וועסטו זוכה זיין צו האבן גוטס.

הפרת הטוב איז די שענסטע מדה וואס איז דא; ווען א מענטש איז מפיר טובה פאר איינער וואס איז ארויס פון זיין וועג אים צו העלפן איז א סימן אז ער איז אן איידעלער מענטש. דעריבער זאלסטו פארקויפן דיין חמץ ביי דעם דיין וואס פסק'נט דיר א גאנץ יאר דייןע שאלות און אים געבן עפעס לכוון יום טוב.

אויף א גאנץ יאר זאלסטו רעדן צו אים און פון אים מיט דעם פולסטן דרך ארץ; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת כג): רבא זאגט: "דרחים רבנן הוי לה בנין רבנן", ווער עס האט ליב תלמידי חכמים וועט זוכה זיין צו קינדער תלמידי חכמים, "דמוקיר רבנן הוי לה חתנותא רבנן", און ווער עס איז מכבד תלמידי חכמים וועט זוכה זיין צו האבן איידימער תלמידי חכמים, ווייל אז דער מענטש האלט פון א תלמיד חכם און ער רעדט שייך פון תלמידי חכמים וועלן זיינע קינדער וועלן זיין תלמידי חכמים און די טעכטער וועלן אויף וועלן מענער תלמידי חכמים, אבער אז די קינדער הערן טאג און נאכט חזק מאכן פון אלע תלמידי חכמים, וואס קען מען נאך ערווארטן זיי זאלן אויסוואקסן...

נעם מיט דיין בחור ... גרו יאר ווען דו גייסט פארקויפן די חמץ; זאל ער זען ווי מען בייגט איין דעם קאפ און מען פרעגט דעם דיין ווי אזוי זיך צו פירן, וועט ער אויף גיין נאך די חתונה פרעגן זיינע שאלות וכו'. איך וועל קיינמאל נישט פארגעסן ווען איך בין געווען א קינד און מיין טאטע האט מיר מיט גענומען ווען ער איז געגאנגען פרעגן זיינע שאלות דעם דעברעצינער רב זכרוננו לברכה, אזוי איז מיר געבליבן אין זכרון דעם גרויסן גאון פון אלץ קינד.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

**דְּעַר עֵיקָר - זִיף צו פֿרײַען מײַט מַצּוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשׁוּטוֹת; מַאֲכָן אַ סײַם מַסְכָּתָא
עַרְב פֿסַח.**

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - ה' פֿרֵשֶׁת אַחֲרֵי א', לֵיל בְּדִיקַת חֶמֶץ, י"ג נִסָּן, שְׁנַת תשע"ט
לְפָרֵט קָטָן

לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִיף הָאב עֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

וואויל איז אונז אז מיר זענען זוכה אריין צו גיין אין דעם הייליגן יום טוב פֿסח; פֿאַרְגַעס נישט פונעם עיקר - זיף צו פֿרײַען מײַט די מַצּוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשׁוּטוֹת, ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן יב): "וְעַקֵּר הַיְהוּדוֹת הוּא רַק לֵילָף בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשׁוּטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת", דער עיקר אידישקייט איז ווען מען פֿירט זיך פֿשוט אָן קיין חֲכָמוֹת.

בְּעַט דַעם אַיִבֶּעַרְשֶׁטן דו זאַלסט זוכה זיין צו זיין פֿרײַליך מײַט די מַצּוֹת; נישט דא קיין גרעסערע זאך ווי שְׂמֵחָה, זיף פֿרײַען מײַט די מַצּוֹת וואס דער אַיִבֶּעַרְשֶׁטער האט אונז געגעבן. דער הייליגער אַרִיז"ל האט געזאגט (עייזן הקדמת ספר חרדים) אז ער איז צוגעקומען צו אַלע זיינע מדרגות נאר צוליב דעם וואס ער האט זיך געפֿרײַדט מײַט די מַצּוֹת פונעם אַיִבֶּעַרְשֶׁטן, אַפִּילוּ מען זאל אים געבן די גאַנצע געלט פון דער וועלט וואלט ער נישט אַוועק געגעבן קיין שום מצוה.

לײַג נישט אַרײַן דײַן גאַנצע מח צו זוכן נאך אַ חומראַ און נאך אַ חומראַ, דער רבי האט נישט געהאלטן פון חומרות; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רלה): "הַלּוֹוִאי זַאֲלֵן מִיר זוכה זיין צו מקיים זיין אַלעס וואס דער אַיִבֶּעַרְשֶׁטער זאגט אין די תּוֹרָה בַּפְּשׁוּטוֹת, ווייל דער עיקר אידישקייט איז תַּמִּימוֹת וּפְשׁוּטוֹת, מען זאל זיך פֿרײַען מײַט די תּוֹרָה וּמַצּוֹת"; עײַן שֵׁם.

אַפִּילוּ אויף פֿסח האט דער רבי נישט געהאלטן פון אַלע חומרות וואס בְּרַענְגֵט מְרָה שְׁחוּרָה; דער רבי האט דערציילט אז ווען ער איז געווען יונג און ער האט נאכנישט געוואוסט דאס שְׁעַדְלִיכְקײַט פון חומרות וכו' איז ער אויף אַרײַן געפֿאַלן אין דעם. ווען עס איז געקומען פֿסח האט ער נישט געוואוסט וואס צו טון; יעדעס מאל איז אים אַרײַנגעקומען נאך און נאך חומרות, ביז איין מאל האט ער געטראכט צו זיך: 'וואס טוט מען צו האבן ריינע וואסער אויף פֿסח, ווי אזוי קען איך אַכטונג געבן צו האבן ריינע

וואסער אויף פסח און קיין חשש חמץ? דעמאלט איז געווען די סדר אז מען פלעגט אנשעפן וואסער פאר א גאנץ פסח, אבער דער רבי האט געטראכט אז דאס איז נישט אזוי אויסגעהאלטן ווייל מען קען נישט אפהיטן די וואסער פאר דעם גאנצן יום טוב אז עס זאל נישט צוקומען דערצו קיין משהו חמץ, ביז ער איז אויפגעקומען אז דאס בעסטע וואסער וואלט ווען געווען "קנואל וואסער", ווייל א קנואל האלט דאך אין איין קוועלן פרישע וואסער כסדר און קיין שום חשש חמץ. אבער דאךט וואו דער רבי האט געוואוינט איז נישט געווען קיין קנואל וואסער, האט ער געטראכט אנוועק צו פארן מיט די משפחה אויף יום טוב צו א פלאץ וואו עס איז דא א קנואל, אזוי שטארק זענען געווען זיינע חומרות אויף פסח; האט דער רבי אויסגעפירט: "אבער ברוך השם אז היינט דאך איך נישט קיין חומרות, היינט ווייס איך אז דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר מענטשן און נישט פאר מלאכים, היינט פריי איך זיך מיט די מצוות אליינס".

זע צו מאכן א סיום אויף א מסכתא כדי דו זאלסט נישט דארפן פאסטן; מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט אלע יארן ערב פסח נאכן דאווענען זיך אנוועק זעצן און אדורך לערנען מסכת תמיד, אפילו ער איז נישט געווען קיין בכור. מסכת תמיד איז א קליינע מסכתא, א שיינע מסכתא און א גרינגע מסכתא.

ווען דו ענדיגסט בודק חמץ זיין זאלסטו זאגן מיט זיין ווייב און קינדער: "כל חמירא וחמיעא דאכא ברשותי". די פוסקים זאגן אז מען זאל דאס אויף זאגן אויף די שפראך וואס מען רעדט, טייטש דאס איבער אויף אידיש: "אלע חמץ און אלע זויערטייג וואס איז דא אין מיין רשות, וכו'"; נאכדעם זאג די תפילה וואס איז געדרוקט אינעם הגדה און בעט דעם אייבערשטן אויף אידיש די תפילה: "יהי רצון מלפניך, עס זאל זיין דער ווילן פון דיר הייליגער באשעפער אז איך זאל זוכה זיין צו זיין אפגעהיטן דעם פסח פון דעם איסור חמץ. העלף מיר אייבערשטער איך זאל זיך קענען שטארקן אויף מיין יצר הרע, איך וויל זיך אפלאזן פון אלע שלעכטע מעשים, איך וויל שוין זוכה זיין צו תשובה טון פאר דיר מיט אן אמת".

מוהרא"ש האט דערציילט אז ביים הייליגן רבי נתן זכרוננו לברכה ווען עס איז געקומען בדיקת חמץ האט מען שוין געשפירט ווי דער יום טוב פסח הייבט זיך אן. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

מיר דארפן זיך פרייען מיט די מצוות פון פסח.

בעזרת ה' יתברך, ה' פרשת אחרי א', ליל בדיקת חמץ, י"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט

קטן

מרת ... תחי'.

איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך שטארקן מיט אלע כוחות צו אויפנעמען דעם יום טוב בשמחה; ערב יום טוב איז א צייט וואס מען איז זייער פארנומען מיט די לעצטע צוגרייטונגען, דעמאלט קומט דער יצר הרע און זוכט צו מאכן א פירווד לכבות אין שטוב צווישן מאן און ווייב, זאלט איר זיך שטארקן מיט אלע כוחות צו זיין פרייליך.

מיר זענען אזוי גליקליך אז מיר זענען אידישע קינדער; מיר גייען מקנים זיין די הייליגע מצוות פון פסח און מיר גייען עסן די הייליגע מצוות. יעצט פסח ווערט אנטיפלעקט פאר אלעמען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און דאס געבן מיר איבער פאר אונזערע דורות ליל הסדר, אז דער אייבערשטער - ער איז דער בעל הבית, ער פירט אלעס און מען דארף זיך צו אים איבערגעבן.

מיר דארפן זיך פרייען מיט די מצוות וואס דער אייבערשטער האט אוינגעגעבן, דאס וועט אוינגעפיהטן פון עבירות א גאנץ יאר. אזוי ווי דער אר"י הקדוש זאגט (מוכא בבאר היטב אורח חיים סימן תמו, סעיף קטן א): "הנזהר ממשוהו חמץ בפסח, מבטח לו שלא יחטא כל השנה", ווער עס איז אפגעהיטן פון א משוהו חמץ אום פסח, וועט א גאנץ יאר זיין אפגעהיטן פון עבירות; אז מען פריידט זיך מיט די מצוה, מען פריידט זיך "שלא עשני גוי", מען געדענקט א גאנץ יאר אז מיר האבן זוכה געווען צו עסן די הייליגע מצוה און מיר האבן נישט געגעסן קיין משוהו חמץ - די שמחה היט אפ דעם מענטש פון זינדיגן.

דער של"ה הקדוש זאגט (מסכת פסחים; מוכא בבאר היטב אורח חיים סימן תעז, סעיף קטן א): "איך האב געזען ערליכע אידן פלעגן זיך אזוי פרייען מיט די מצוות, זיי פלעגן קישן די מצוות מיט א גרויסע שמחה"; וואויל איז דעם מענטש וואס ברענגט אריין אין זיינע קינדער זיך צו פרייען מיט די הייליגע מצוות.

אז איר ווילט ארויס גיין פון אלע אייער פחדים און דמינות זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן בשעת איר עסט די מצוה אז איר זאלט זוכה זיין צו א רפואה. עס שטייט אין זוהר הקדוש (פרשת בא, מא.) אז מצוה ווערט אנגערופן: "מיקלא דמהימנותא", אן עסן

פון אמונה; ווייל דורך מצה ווערט געשטארקט די אמונה. ווידער אויף א צווייטע פלאץ (פרשת תצוה, קפג): רופט עס דער זוהר אן: "מיכלא דאסוותרא", אן עסן פון רפואה; אז מצה היילט אויס דעם מענטש. זאגט מוהרא"ש אז מיטן רבינ'ס ווערטער איז עס איין זאך, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה): "כי יש סובלי חלאים, שיש להם מפות מפלאות, והם סובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה", עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות און זיי ליידן דאס נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; קומט אויס ווען מען עסט מצה און עס ווערט געשטארקט די אמונה ווערט מען אויסגעהיילט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

סדר היום פאר ערב פסח; זאגן די הגדה מיט שמחה.

בעזרת ה' יתברך - יום ו' פרשת אחרי א', ערב פסח, י"ד ניסן, שנת תשע"ט לפקט

קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט קיין צייט יעצט פון שרייבן בריוו, דאך וועל איך דיר שרייבן אפאר ווערטער ווי זיך צו פירן היינט, א סדר היום פאר ערב פסח.

די ערשטע זאך לויף דאווענען; ביז 15:10 קענסטו נאך עסן חמץ נאכדעם זאלסטו גיין פארברענען די חמץ, עס איז דא זייער א שיינע תפילה וואס מען בעט בשעת שריפת חמץ; מען בעט דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו ווערן ריין און הייליג, מיר זאלן פטור ווערן פונעם יצר הרע וואס מאכט אונז משוגע און פארדרייט אונז דעם קאפ מיט אלע תאוות.

אנשי שלומינו פירן זיך צו לערנען דעם בריוו פון רבי שמשון מאסטראפאליא זכר צדיק לברכה יעדן ערב פסח; צום סוף פונעם בריוו שטייט אז ווער עס לערנט דעם בריוו ערב פסח: "מבטח לו שניצל באותה שנה מפל מכשול וממיתה משנה, ושום אדם לא

ימשל בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח", דער וועט ניצול ווערן פון אלע שלעכטע זאכן און ער וועט מצליח זיין אין אלע זיינע ענינים (דו קענסט זען דעם בריוו אין הגדת 'אור זרוע').

אנשי שלומינו טרעפן זיך אינעם בריוו ווען ער ברענגט אראפ פון אריז"ל דעם סוד אינעם ווארט 'אשר', "ויכמנן אשר, וזהו סוד פנות הכתוב בסדר בא: "ולמען תספר באזני בנך וכן בנך את אשר התעללתי במצרים", אשר דיקא, שהוא כמספר תק"א, וכיצא בו הרבה פסוקים אלה, שמורים על זה לסוד אשר, כמנן ראשי תיבות של עשר מפות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר", מיר ווייסן וואס דער סוד פון 'אשר' איז, וואס מיר האבן זוכה געווען צום 'אשר בנחל' וואס איז מגלה דעם אייבערשטן מיט אזא אפגעקייט און שטארקייט אז ווער עס לערנט דעם ספר ווערט צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט זאגן די הגדה מיט שמחה; אפילו דו פראוועסט נישט אליינס דעם סדר, דו ביסט ביי זיינע עלטערן אדער ביי דיין ווייב'ס עלטערן און זאכן באדערן דיר וכו' זאלסטו נישט אריין גיין אין אן עצבות רחמנא לצלן, נאר האלט זיך פרייליך מיט אלע דינע כוחות, ווייל דער וואס זאגט די הגדה און ער פריידט זיך מיט די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אידישע קינדער, וועט זוכה זיין זיך צו פרייען אין עולם הבא, אזוי ווי עס דער הייליגער זוהר זאגט (שם): "כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים, ובההוא ספור חדי בחדנה, ומין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי", ווער עס זאגט די הגדה, ער פארציילט די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון ביי יציאת מצרים און בשעת ער פארציילט די הגדה פריידט ער זיך, דער מענטש וועט זוכה זיין זיך מיט צו פרייען מיטן אייבערשטן אויף יענע וועלט "דהוא חדו מפלא", וואס דאס איז די גרעסטע פרייד וואס עס איז דא אויף דער וועלט; זיי גרייט אז דער שטן וועט טון אלעס דיר אנוועק צו נעמען דיין שמחה זאלסטו זיך שטארקן מיט אלע דינע כוחות צו זיין פרייליך ביים סדר נאכט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א כשר'ן און פרייליכן יום טוב.

...

וועלכע מסכתא זאל איך לערנען צווישן פסח און שבועות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען דער בריוו [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו] וואס איינער פֿרעגט ווי אזוי מ'קען ווערן קלוג דורכ'ן בלויז זאגן די ווערטער פון די גמרא, האב איך געוואלט זאגן אז איך פֿערזענליך האב אמאל נישט געקענט לערנען א שטיקל גמרא, איך האב נישט געוואוסט ווי אזוי די ווערטער קלעבן איינס צום צווייטן, וואו ס'הויבט זיך אן די קשיא און וואו ס'ענדיגט זיך דער תירוצ, אבער אין זכות פון די דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א, האב איך גענומען די עצה פון זאגן תורה, איך האב שוין דורכגעזאגט כמעט האלב ש"ס אין בלויז עטליכע חדשים, און היינט צו טאגס לערן איך שוין פאר א שיעור אין גמרא.

באמת איז נאר דא איין מענטש ביי מיין שיעור, דאס בין איך אליין... אבער איך קען ב"ה זעצן די גמרא ווי א מגיד שיעור, און איך פארשטיי גוט וואס איך לערן. פאר פורים האב איך גוט דורכגעלערנט גאנץ מסכת מגילה, און יעצט פאר פסח לערן איך מסכת פסחים, פיר בלאט א טאג, און איך פארשטיי גוט וואס איך לערן, בלויז צוליב וואס איך האב געזאגט אסאך גמרא.

און אויסער דעם האט דאס לערנען מיר געגעבן א נייע חשק און מוט אין לעבן, ס'האט מיר געגעבן א קלארע קאפ און שקל, און ס'האט מיר געמאכט פאר א מענטש.

איך האב טאקע געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי איך גיי יעצט ענדיגן מסכת פסחים אויף פסח אי"ה, וועלכע מסכתא זאל איך לערנען צווישן פסח און שבועות, און וואס זאל איך לערנען נאך שבועות?

א גרויסן ישר פח פאר אלעס, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער די פוחות צו מחזק זיין אידישע קינדער.

תשובה:

בְּעִזְרוֹת ה' יתְבַרַךְ – יום ג' פְּרִשַׁת טְהָרָה, ד' נִסָּן, שְׁנַת תשע"ט לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אִיף הָאב עָרְהָאֵלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט די הייליגע תורה אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (מבואר בשיחות הר"ן, סימן עו); א שאד צו טענה'ן איבער דעם סדר דרך הלימוד ווען אין די צייט וואס מען טענה'ט זיך קען מען זוכה זיין צו ענדיגן נאך בלעטער גמרא און נאך פרקים משניות, עס איז נישט דא קיין צייט צו ענטפערן פאר לצים.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזר'ן דעם פסוק וואס שלמה המלך זאגט (משלי ט, יב):
"אם חכמת - חכמת לך", אויב ביסטו קלוג - ביסטו קלוג פאר דיר, "ולצת - לברך תשא",
און אויב מאכסטו ליצנות - מאכסטו פון דיר אליין ליצנות; ווען איינער מאכט ליצנות
פונעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד מאכט ער נישט ליצנות פון רבי'ן, ער מאכט ליצנות פון
זיך אליינס. ווייל ווען ער וועט אוועק גיין מזה העולם און דער מלאך וועט אים פרעגן
אויבן אין הימל: "ערוך מקרא שקרית"; "ערוך משנה ששנית", וועט ער נעבעך בלייבן
מיט אן ארויסגעשטעקטן צינג, ווידעראים דער וואס האט יא געפאלגט דעם רבי'ן און
געלערנט פליסיג אויפן סדר דרך הלימוד, ביי אים וועט זיין (משלי לא, כה): "ותשתק ליום
אחרון", ער וועט לאכן ביים לעצטן טאג.

בנוגע וואס פאר א מסכתא צו לערנען צווישן יום טוב פסח און יום טוב שבועות?
מוהרא"ש זאגט אז מען זאל לערנען מסכת סוטה און מסכת שבועות ווייל ביידע
מסכתות האבן ניין און פערציג בלעטער אנגעגן די ניין און פערציג טעג פון ספירה;
יעדן טאג לערנט מען איין דף גמרא פון ביידע מסכתות און ביידע מסכתות האבן א קשר
צו די ספירה טעג. ווייל דער זוהר הקדוש (פרשת אמור, צו). רופט אן די טעג פון ספירה "טעג
וואס כלל ישראל ציילט זיך צו רייניגן צו מתן תורה אזוי ווי א אשה איז זיך מטטהר
לבעלה" און אז אין די טעג "איז דער אייבערשטער בודק די אידן אזוי ווי מען איז בודק
א סוטה פאר איר מאן צו זי איז באגלייבט וכו'", אזוי אויף האט מסכת שבועות א שייכות
צו די טעג פון ספירה, ווייל מיר ציילן די טעג צו מתן תורה ווען מיר זענען מקבל די
תורה פון בארג סיני וואס דארט האט מען באשווארן די אידן מיט שבועות וכו'.

מוהרא"ש אליינס פלעגט זיך אזוי פירן, צו לערנען אין די טעג פון ספירה ביידע
מסכתות - סוטה און שבועות, און אזוי האבן זיך געפירט אסאך צדיקים.

וואויל איז דעם וואס פירט זיך אזוי און נוצט אויס די טעג מיט די ריכטיגע הנהגה
און מאכט זיך נישט וואונדדיג פון די וואס לאכן און שפעטן אפ פונעם "סדר דרך
הלימוד", ווייל: "לאכן, לאכט דער וואס לאכט צום לעצט"; ווער לאכט באמת? דער

וואס לאכט ביים סוף. ווען איינער מאכט אַוועק דעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד, ער לאכט אפ דערפון און מאכט ליצנות: "עס הייסט נישט געלערנט", ווען עס וועט קומען דעם לעצטן טאג וועט מען זיך איבערצייגן ווער עס קען לאכן, ווען מען וועט צוריק גיין צום אייבערשטן אַנגעפילט מיט תורה - צענדליגער מאל מסיים געווען ששה סדרי משנה; בבלי; ירושלמי; תוספתא; רמב"ם; טור; שלחן ערוך; זוהר; תיקוני זוהר און אלע מדרשים; דעמאלט וועט זיין א גרויס געלעכטער, ביי יענעם וועט געבען מקוים ווערן (רות א, כא): "אני מלאה הלקתי, וריקם השיבני", דאס גייט ארויף אויף א מענטש וואס ער האט נישט אויסגענוצט זיינע יארן, וואס דאן קלאגט די נשמה: "אני מלאה הלקתי", איך בין אראפ געקומען אַנגעפילט מיט כל התורה כולה, אבער: "וריקם השיבני", איך גיי צוריק לידג.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים טז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

[דער בריוו צו וועלכע דער אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:

ווי אזוי קען מען ווערן קלוג פון גמרא, אויב זאגט מען בלויז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער ווי איר רעדט אסאך צו די בחורים וועגן דעם סדר דרך הלימוד, איך גלייב ב"ה אין צדיקים, איך גלייב אין מוהר"א"ש, איך האב אבער א גרויסע קשיא אויפ'ן דרך הלימוד צו זאגן בלויז די ווערטער פון תורה.

יעדער ווייסט אז לערנען גמרא מאכט קלוג, אזוי ווייט אז מ'זאגט אז אפילו גוים אין צפון קארעא לערנען גמרא זיך אויסצושארפן די קעפ, איז מיין שאלה אז קען מען בלויז זאגן די ווערטער פון די גמרא, ווי אזוי קען דאס מאכן קלוג? אז מ'פארשטייט נישט און מ'מוטשעט זיך נישט אויף א שטיקל גמרא, ווי אזוי ווערט דער קאפ אויסגעשארפט פון דעם?

איך פֿרעג נישט ח"ו אפצופרעגן, נאר איך וויל באַמת פארשטיין.

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יהברך - יום ה' פרשת שמיני, כ"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרויז יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בְּנוּגַע דַּעַם דְּרַף הַלִּימוּד פּוֹן הַיִּלְיָגֵן רַבִּי'ן (עֵינֵי שִׁחוֹת הַרְוִן, סִימָן עו); עֵס אִיז נִישְׁט שְׂרִיף צו גֵּיין אויף דַּעַם אִין וויכוחים; בִּי דַּעַם אִיז גַּעוֹאָגְט גַּעוֹוֹאָרְן וואס שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ זאָגט (משלי ט, יב): "אם חֲכָמָת - חֲכָמָת לָךְ, וְלִצְחָת - לְבָדָךְ תִּשָּׂא"; ווען אַיִנער אִיז קלוג, עַר נַעֲמֵט אָן די ווערְטער פון די תּוֹרָה און פון די הַיִּלְיָגֵע צדיקים - טוט עַר קיינעם נישט קיין טובה, עַר טוט נאר פאר זיך אַלֵינֵס א טובה, און ווען אַיִנער מאַכט ליצנות פון די ווערְטער פון צדיקים, מאַכט עַר פון זיך אַלֵינֵס ליצנות.

בְּנוּגַע לַעֲרַנְען אָן פּאַרשְׁטִיין; חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זאָגן (שיר השירים רבה ב, טו): "אָמַר רַבִּי אַחָא, עִם הָאָרְץ שְׁקוּרָא לֹאֲהָבָה אֵיבָה, כְּגוֹן וְאֵהָבָת וְאֵיבָתָ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְדַלּוּגוֹ עַלֵי אֲהָבָה", אָן עִם הָאָרְץ וואס זאָגט די ווערְטער פון די תּוֹרָה מיט גֵּרִיזֵין; אַנְשְׁטאַט זאָגן: "וְאֵהָבָת אֶת ה'" מַעַן זָאל לִיב הָאָבֵן דַּעַם אַיִבְעֶרשְׁטן, זאָגט עַר: "וְאֵיבָתָ אֶת", מַעַן זָאל פֿינֵט הָאָבֵן חֵס וְשָׁלוֹם, זאָגט דער אַיִבְעֶרשְׁטער (שיר השירים ב, ד): "וְדַלּוּגוֹ עַלֵי אֲהָבָה", אִיף הָאָב לִיב זײַנע גֵּרִיזֵין; ווייל בייים אַיִבְעֶרשְׁטן אִיז זײַער בַּאֲלִיבֵט דער וואס לערנט תּוֹרָה - אַפִּילוֹ עַר פּאַרשְׁטִיט נישט וואס עַר לערנט און אַפִּילוֹ עַר זאָגט עִס מיט גֵּרִיזֵין, עַר זאָגט דאַס פאַרקערטע וואס מַעַן דאַרף ווען זאָגן - דאַף הָאָט דאַס דער אַיִבְעֶרשְׁטער לִיב; אַזוֹי בַּאֲלִיבֵט אִיז בייים אַיִבְעֶרשְׁטן דער וואס לערנט תּוֹרָה, עֵינֵי שָׁם.

קוק וואס דער זוהר הקדוש זאָגט (קדושים פה ג): "וּמֵאֵן דִּתְיֹאבְתִיהָ לְמַלְעֵי בְּאוּרֵייתָא", ווער עִס וויל לערנען די הַיִּלְיָגֵע תּוֹרָה, "וְלֹא אֲשַׁפַּח מֵאֵן דִּילִיף לִיה", און עַר הָאָט נישט ווער עִס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פּאַרשְׁטִיין וואס עַר לערנט, "וְהוּא בְּרַחֲמֵיהּ דְּאוּרֵייתָא", אַבער וויבאלד עַר הָאָט לִיב צו לערנען, "לְעֵי בָה", מוטשעט עַר זיך, "וּמַגְמִגֵּם בָּהּ כְּגַמְגוּמָא דְּלֵא יַדַּע", און לערנט אָן פּאַרשְׁטִיין, "כָּל מְלָה וּמְלָה סִלְקָא", גייט יעדעס ווארט תּוֹרָה וואס עַר לערנט אָן פּאַרשְׁטִיין אַרױף אױבן אִין הֵימֶל, "וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה", און דער אַיִבְעֶרשְׁטער פֿרײַדט זיך מיט דַּעַם. "וְקַבִּיל לָהּ", דער אַיִבְעֶרשְׁטער נעמט די ווערְטער, "וְנִטַּע לָהּ סִתְרָנִיָּה דִּהָהוּא נַחְלָא", און עַר פֿלאַנצט דאַס אִיין אױבן אִין הֵימֶל אַרום א טײַף, "וְאֵתְעִבִידוּ מֵאֲלֵין מֵלִין אֵילְנִין רַבְּרִינִין" און עִס ווערט פון די ווערְטער גְרוֹיסע בײַמער, "וְאֵקְרוּן עַרְבֵי נַחַל", וואס מַעַן רופט אָן עַרְבּוֹת, "הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (משלי ה, ט): בְּאֵהָבָתָ תִּשְׁגָּה תְּמִיד"; דאַס אִיז דער וועג ווי אַזוֹי מַעַן אִיז זוכה צוצוקומען צו פּאַרשְׁטִיין דאַס לערנען.

די תּוֹרָה אִיז נישט קיין גֵּשְׁמִיוֹת'דיג זאַף אַזוֹי ווי דו שְׂרִיבְסְט זכו' פון גוים זכו'; דער הַיִּלְיָגֵער רַבִּי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵר'ן, חֶלֶק א', סִימָן ק) אויפן פּוֹסֵק (יהושע א, ח): "לֹא יְמוּשׁ סִפֵּר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ", - "כִּי הַתּוֹרָה הִיא רוּחְנִיּוֹת", די תּוֹרָה אִיז א רוּחְנִיּוֹת'דיגע זאַף, "וְאֲשֶׁר יָךְ וְיִשָּׁר פִּעְלוֹ, וְשָׂכְלוּ רוּחְנֵי יְכוּל לְתַפֵּס כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וְלֹא יִשְׁפַּח דְּבַר", ווער עִס פֿירט זיך עַרְלִיף און הַיִּלְיָג דער קען פּאַרשְׁטִיין די תּוֹרָה און וועט גאַרנישט פאַרגעסן, "כִּי דְבַר רוּחְנֵי אֵינוּ תּוֹפֵס מְקוֹם, ויכולה הַתּוֹרָה לְהַתְּפֵשֵׁט וְלִשְׁכַּח בְּשָׂכְלוֹ", ווייל א רוּחְנִיּוֹת'דיגע זאַף פאַרנעמט נישט קיין פֿלאַן, עִס קען זיך צעשפּרײַטן אָן קיין שיעור, "אַף מִי שֶׁהוּא מְגַשֵּׁם דְּבַרֵי הַתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה מִמֶּנָּה מַמְשׁוֹת, אַזִּי יֵשׁ לָהּ שַׁעוֹר וְקִצְבָּה כְּמָה הוּא יְכוּל לְתַפֵּס בְּשָׂכְלוֹ וְלֹא יוֹתֵר", ווער עִס קוקט אויף די תּוֹרָה

ווי א גשמייות'דיגע זאך, דער קען נישט זוכה זיין צו די תורה נאר וויפיל עס גייט אריין אין זיין מח. מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק: "לא ימוש ספר התורה", מיטן פסוק (שמות י, כא): "וימש חשף", אז ימוש איז א לשון פון ממשות, דאס ווארנט אונז די תורה: "הנהר שלא תהיה ממשות וגשמייות בדברי התורה", מאך נישט קיין גשמייות פון די תורה, נאר קויק אויף די תורה ווי א זאך וואס איז רוחניות וועסטו מצליח זיין.

...

מעג איך עפענען א בית המדרש "היכל הקודש" ביי מיר אינדער היים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיעורים און חזוק, איך בין זיך זייער מחזק און איך פרוביר מחזק צו זיין אויך אנדערע.

איך האב חשק צו עפענען א בית המדרש "היכל הקודש" ביי אונז אין שטאט ... איך וויל וויסן אויב איך האב רשות דאס צו טון, צו עפענען א "היכל הקודש" ביי מיר אין שטוב.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת טהרה, ה' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו וואו דו פרעגסט מיר רשות אויב דו מעגסט עפענען א בית המדרש 'היכל הקודש' אין ... יצ"ו.

איך בין נישט בעל הבית אויף היכל הקודש, איך בין סך הכל א גאסט אין היכל הקודש. איך בין א פרישער מקורב וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט מיר א מתנת חינם און מיר מקרב געווען צום הייליגן רבי'ן.

איך בין מקורב געווארן צו מהר"א ש זכר צדיק לכרנה און מיין לעבן האט זיך מיר געטוישט; דאס קען מען נישט מסביר זיין און דאס קען מען נישט אראפברייכן, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהילים קלח, ה): "כי אני ידעתי כי גדול ה', ואדונינו מכל אלקים", פרעגט דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן, סימן א): "וואס איז דאס 'אני' - איך ווייס? זאל שטיין: 'כי גדול ה' - דער אייבערשטער איז גרויס?!" ענטפערט דער רבי: "כי גדלת הבורא יתברך אי אפשר לומר לחברו", מען קען נישט מסביר זיין פאר א צווייטן ווי אזוי מען שפירט דעם אייבערשטן, "נאפילו לעצמו אי אפשר לספר מיום ליום, לפי מה שמזרח לו ומתנוצץ לו באותו היום אינו יכול לספר לעצמו ליום שני הזריחה וההתנוצצות של גדלתו יתברך שגיה לו אתמול", נישט נאר פאר א צווייטן קען מען דאס נישט מסביר

זיין, נאר אפילו פאר זיך אליינס קען מען אויף נישט דערציילן און געדענקען ווי אזוי מען האט געקענט געשפירט דעם אייבערשטן. דערפאר זאגט דוד המלך: "כי אני ידעתי כי גדול ה'", איך ווייס אז דער אייבערשטער איז גרויס, "אני ידעתי דיקא", איך פאר מיר ווייס אז דער אייבערשטער איז גרויס, ער פירט די וועלט און הערט מיר אויס ווען איך רעד צו אים. דער רבי ברענגט דארט אראפ וואס שטייט אין זוהר (פרשת ויבא, קג:) אויפן פסוק (משלי לא, כג): "נודע בשערים בעלה" – כל חד, לפום מה דמשער בלבה, יעדער איינער האט זיין וועג ווי אזוי ער שפירט דעם אייבערשטן ביי זיך אין הארץ.

איך בין נישט דער וואס געבט רשות צי מען קען עפענען א בית המדרש היכל הקודש; ווען איך קען ווען אפלאזן מיין אמת פון זיין ראש ישיבה און זיצן אין די זייט וואלט איך דאס געטון. איך בין געקומען קיין ברסלב צו זיצן אין די זייט, צו דינען דעם אייבערשטן, לערנען און דאווענען וכו'. איך האב זיך אזוי מחי' געווען די ערשטע פאר יאר ווען איך בין מקורב געווארן אין היכל הקודש, איך האב מיט קיינעם נישט גערעדט און מיט קיינעם נישט געהאט, עס האט מיר נישט אינטערעסירט קיין שום גייעס – אפילו פון היכל הקודש, איך בין בלויז געקומען הערן די חיזוק פון מוהרא"ש און דאס מקיים געווען. דאס זענען געווען זייער געשמאקע יארן וכו', אבער דער אייבערשטער האט אנדערש געוואלט; מוהרא"ש האט מיר געהייסן עפענען א ישיבה און געבן דרשות וכו' וכו' טו איך דאס מיט די גרעסטע שמחה.

שפעטער ווען מען האט ארויס געווארפן מיינע קינדער פון די מוסדות האב איך נישט געהאט קיין ברירה און איך האב געעפנט די ברסלבע' חדר, און א יאר שפעטער האט מוהרא"ש מיר געהייסן עפענען א מיידל סקול. עס איז מיר נישט גרינג דאס צו פירן, אבער אז איך האב דאס אנגעהויבן וועל איך דאס ענדיגן און פארגרעסערן מיטן הילף פונעם אייבערשטן. יעדן טאג טראכט איך: 'הלואי ווען איך קען ווען זיצן פאר מיר אזוי ווי אמאל אין מיין ווינקעלע לערנען און דאווענען וכו'; אבער אז דער אייבערשטער וויל אנדערש דארף מען אלעס אנוועק לייגן צו טון דעם רצון ה'.

הער אויס די דרשות פון סאטמאר'ער רבי זכותו יגן עלינו וואס ער האט געזאגט פורים (עס איז געדרוקט אין חידושי תורה, פורים); דער רבי פלעגט טרינקען זיבן כוסות וויין און נאכדעם האט ער געוויינט וכו', ער פלעגט זאגן: "איך בין אזוי מקנא א פשוט'ער איד וואס קומט אין שול יעדן צופרי לערנען און דאווענען; וואס זאל איך טון אז עס איז אויף מיר נגזר געווארן צו זיין באשעפטיגט מיט'ן רבים, אבער אז דאס איז די רצון ה' וועל איך דאס טון וכו'".

אז דו ווילסט עפענען א שול ביי דיר און שטוב דארפסטו נישט קיין רשות, נישט פון מיר און נישט פון קיינעם וכו', דו דארפסט נאר איין זאך זען אכטונג צו געבן, מען זאל רעדן ביי דיר אין שטוב נאר דיבורים פון רבי'ן אן קיין חכמות און אן קיין דריידלעך - אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט. ליידער פארדרייט מען דעם קאפ אין ברסלב מיט הבל הבלים, שיחות פון דעם זקן, און פון דעם נאר; שיחות וואס זענען נישט געשטויגן און נישט געפלוויגן. בפרט לעצטנס איז מען פארנומען מיט מחלוקת און קריגערייען, דער שרייט אויף דעם: "דו ביסט נישט ברסלב", און דער שרייט אויף זענעם: "דו ביסט נישט די עכטע ברסלב", בשעת ווען מיר זענען אלע דא נאר געסט און נאך אביסל גייען מיר אלע אהיים; ווי איז דא צייט צו רעדן פון א צווייטן? ווי איז דא צייט צו זיין פארנומען מיט א צווייטן?!

מוהרא"ש זאגט: "אלע שרייען מיר זענען די אמת און יענער איז דער שקר, ווער איז טאקע אמת?" זאגט מוהרא"ש אז "אמת" איז "א-מת" - אהי' מת, איך גיי איין טאג זיין א מת, א גוסס און עס וועט פון מיר גארנישט איבערבלייבן, נאר דאס ביסל תורה ותפילה וואס איך כאפ אריין יעדן טאג, נאר דאס ביסל חסד וואס איך טו יעדן טאג; אלע וועלן מיר דארפן ליגן מיט די פיס צום טיר און עס וועט גארנישט נוצן, דעמאלט וועט נישט העלפן די אלע מחלוקת, דעמאלט וועט מען זיין א גרויסער רחמנות. אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן שד): "על שני כתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס מענטשן האב איך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און זענען נישט מקורב געווארן, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיר נישט; "כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת", ווייל עס וועט קומען די צייט וואס דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר, "אז יסתכל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה", און דער מענטש וועט זיך דעמאלט אנקוקן ווי אזוי ער זעט אויס, און ער וועט חרטה האבן: 'פארנוואס האב איך נישט געפאלגט דעם רבי'ן, ווייל ווען איך וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן וואלט איך זוכה געווען צו צוקומען צו די גרעסטע מדרגות אויף די וועלט', "אבל לא יועיל אז", אבער עס וועט שוין זיין צו שפעט."

דַּעַר אֵיבְעַרְשֶׁטֶר זָאל הַעֲלֵפֶן זָאלֶסט מְצֻלִית זַיִן אִין דַּיִן אַרְבַּעַט מִיטֶן בּוֹיַעַן אַ
הִיכֵל הַקּוֹדֶשׁ און מִיר זָאלֶן שׁוִין אַלֶע זּוֹכֶה זַיִן צו (פִּסְחִים קטו): "וְנֹאכַל שֶׁם מִן הַזִּבְחִים
וּמִן הַפִּסְחִים"; און צו (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.
אַ פֿרִיילִיכֶן יוֹם טוֹב.

...

ווי מער איך קום צוריק צום אייבערשטן, שפיר איך אז ער דארף מיר נישט

שאלה:

לְכָבוֹד דַּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך זייער געפריידט צו הערן ביי א שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א אז ווען א מענטש קומט
צוריק צום אייבערשטן, שפירט ער אז דער אייבערשטער דארף אים נישט, ווייל איך האב אלץ געמיינט אז
דאס איז נאר ביי מיר אזוי, און יעצט זע איך אז דאס איז די זעלבע ביי יעדן איינעם.

ביי מיר גייט עס אבער נאך ווייטער, די געפיל אז דער אייבערשטער דארף מיר נישט, מאכט מיר אז
איך זאל ווערן שוואכער אין לערנען, אין דאווענען, און נאך מער אראפפאלן רחמנא ליצלן.

ווייל איך וויסן אויב דאס איז אויך א נארמאלע זאך ביי יעדן איינעם, אדער איך בין דער פראבלעם? און
וואס איז די עצה דערצו?

יישר כח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פִּרְשַׁת טְהָרָה, ו' נִסְחָן, שְׁנַת תּשׁע"ט לְפָרֶט קֶטֶן
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קוק נישט אויף די שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר
כּאִילוּ דַּעַר אֵיבְעַרְשֶׁטֶר איז בְּרוּגְזֵ אויף דיר וכו'; עס איז נישט אמת אז דער
אֵיבְעַרְשֶׁטֶר דאַרף דיר נישט, פּאַרְקֶערט, דַּעַר אֵיבְעַרְשֶׁטֶר שְׂטִיט און ווארט יעדע
רַגַע דו זאלסט צוריק קומען צו אים. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרַכָה זָאָגן (מְדַרְשׁ שְׁמוֹת רַבָּה יט, ד) אויפן
פִּסּוּק (איוב לא, לב): "בְּחוּץ לֹא יִלִּין גֵּר"; "אִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרָה", דַּעַר
אֵיבְעַרְשֶׁטֶר ווארפט נישט אַוועק קיין שום מענטש, "אַלֶּא לְכָל הוּא מְקַבֵּל", דַּעַר
אֵיבְעַרְשֶׁטֶר נעמט צוריק יעדן איינעם; "הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה", די טירן זענען
שְׁטַענְדִּיג אָפֶן, "וְכָל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְפָנַי יִבְנֶס", און ווער עס וויל צוריק קומען צום
אֵיבְעַרְשֶׁטֶן קען שְׁטַענְדִּיג צוריק קומען צו אים. נאך זאָגן חז"ל (ברכות לד): "בְּמִקּוֹם
שֶׁבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, אִין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד שֶׁם", אַ בַּעַל תְּשׁוּבָה איז

זייער חשוב ביים אייבערשטן און ער קומט אן אויף א פלאץ וואו צדיקים קומען נישט אן; ווייל א מענטש וואס איז שוין געווען אריין געכאפט ביים ס"מ רייסט זיך ארויס פון דארט און ער קערט זיך צוריק צום אייבערשטן - דער מענטש איז זייער חשוב אויבן אין הימל.

די מחשבות וואס דו טראכסט אז דו ביסט שוין נישט ווערד און דער אייבערשטער דארף דיר נישט - דאס איז עצת היצר. ער שפילט מיט יעדע מענטש דעם זעלבן שפיל; קודם ווארפט ער אים אראפ אין עבירות און שפעטער ווען ער זעט אז דער מענטש וויל תשובה טון לייגט ער אריין אין אים א סם המות, אז דער מענטש הייבט אן טראכטן אז מען דארף אים נישט, ער הייבט אן דמיונ'ען אלע סארט דמיונות רחמנא לצלן אז ער איז שוין דערנאך חס ושלום.

אז דו ווילסט פטור ווערן פון די מחשבות זאלסטו נעמען די עצה פון רבי'ן; דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס רופט זיך: 'התבודדות', א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין מאמע לשון; מען זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ, מען זאל פארציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער ברוחניות ובגשמיות, וואו דער יצר הרע ווארפט אים אלץ אראפ, און אז וויפיל מאל מען האט שוין געוואלט זיין גוט פאלט מען נאכאמאל צוריק אריין אין בלאטע, און דאס וואס מען שפירט אז מען דארף אים נישט וכו'.

פאלג דעם רבי'ן; זוף דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און יעדן טאג זאלסט אהין גיין זיך אויסגיטן זיין הארץ צום אייבערשטן. פארצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר און ווי ער ווארפט דיר אראפ אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, האב אויף מיר רחמנות! דער יצר הרע רעדט מיר איין אז דו ביסט ברוגז אויף מיר און דו דארפסט מיר נישט. איך גיי ארום מיט נארישע מחשבות אז 'איך בין שוין א פארפאלענער', איך בין אזוי דערשראקן פון די מחשבות אז דאס אליינס מאכט מיר איך זאל נאך מער אראפ פאלן, איך פאל און איך פאל אראפ ביז איך טראכט אז איך קען שוין נישט תשובה טון.

איך בעט דיר הייליגער באשעפער ראטעווע מיר! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט. רבוננו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, געב מיר פח, העלף מיר איך זאל גלייבן אין דיר, איך זאל שפירן אז דו האסט מיר ליב. טאטע זיסער, האב רחמנות אויף

מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד; איך האלט אין איין אראפפאלן אין פגם הברית, איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט צו טון די עבירה אז עס איז מיר שוין זייער שווער זיך ארויסצורייסן דערפון. הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל מיך קענען היטן מיינע אויגן, געב מיר ריינע אויגן. איך וויל נישט קוקן שמוציגע מאוויס און שמוציגע קליפס, אבער וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין צוריק פאלן?! איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאות נאוף פלאקערט אין מיר; מיינע אויגן זענען צו דיר געוואנדן: הנה כעיני עבדים אל יד אמודיהם, כעיני שפחה אל יד גברתה - כן עינינו אל ה' אלקינו עד שיחננו".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

ווי אזוי שעמט מען זיך פונעם אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

י"שר כח פאר אלע שיעורים און חזוק.

איך הער אסאך ביי די שיעורים אז מ'דארף זיך שעמען פונעם אייבערשטן, איך פארשטיי אבער נישט וואס דאס מיינט. זיך שעמען פון א מענטש פארשטיי איך אז דער מענטש מיינט דאך אז איך בין ווער ווייסט וואס, און פלוצלינג האט ער מיר געכאפט ביי די מעשה, ווער איך פארשעמט; ווען עס קומט אבער צום אייבערשטן, וואס ער באגלייט מיר ביי טריט און שריט, ער ווייסט אלעס וואס כ'האב געטון, גערעדט, און געטראכט מיון גאנץ לעבן, איז עס נישט אזוי ווי ער האט מיר פלוצלינג געכאפט ביי עפעס שלעכטס, ממילא וואס איז שייך זיך צו שעמען?

איך האף איר וועט מיר דאס קלאר שטעלן. י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פאר דער הייליגער תנא רבי יוחנן בן זכאי איז נפטר געווארן זענען געקומען זיינע תלמידים זיך געזעגענען פון אים און זיי האבן אים געבעטן (ברכות כח): "רבי, ברכנו", דער רבי זאל אונז בענטשן פאר ער גייט אנוועק פון די וועלט, האט דער הייליגער רבי

יוחנן בן זכאי זיי געבענטשט מיט די פאלגענדע ברכה: "יהי רצון שתהא מורא שמיים עליכם כמורא בשר ודם", איך בענטש אייך אז איר זאלט מורא האבן פונעם אייבערשטן אזוי ווי איר האט מורא פון א בשר ודם, האבן די תלמידים געפרעגט: "רבי, עד כאן?" דער רבי געבט אונז אזא קליינע ברכה, מיר זאלן מורא האבן פונעם אייבערשטן אזוי ווי מיר האבן מורא פון א בשר ודם און נישט מער? "אמר להם, ולואי", האט ער זיי געענטפערט: "הלואי זאלט איר מורא האבן פונעם אייבערשטן אזוי ווי איר האט מורא פון א בשר ודם, ווייל דעמאלט וועט איר מער נישט זינדיגן", ווייל ווען א מענטש וויל טון אן עבירה זארגט ער זיך אז קיינער זאל נישט וויסן וואס ער טוט, ער פארמאכט אלע פענסטערס און אלע שפאלטענס אז קיינער זאל נישט אויסגעפונען וואס ער טוט, אבער דער מענטש טראכט נישט: געוואלד און געשריגן, דער אייבערשטער איז דאך דא, ער זעט אלעס וואס איך טו'.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן אונז (בראשית רבה פו, ה) אז ווען אשת פוטיפר האט געמושטשעט יוסף הצדיק צו טון מיט אים אן עבירה, ווען זי האט געזען אז יוסף הצדיק דריידט זיך שטענדיג ארויס פון איר און ער וויל נישט טון די עבירה, האט זי אים פארגעשלאגן אז זי גייט צודעקן אלע פיקטשערס פון די ווענט און אזוי האט זי געטון, זי האט ארויפגעלייגט ליילעכער אויף אלע געטשקעס און אויף אלע פיקטשערס און געקומען צו יוסף און געזאגט: "עצט זעט קיינער נישט וואס מיר טוען, יעצט זאלסטו מיר צו הערן", האט יוסף הצדיק געלאכט און געזאגט: "דיינע געטשקעס קענסטו צודעקן, די אלע בילדער קענסטו פארדעקן, אבער דער אייבערשטער איז דא און ער זעט אלעס, פון אים קען מען זיך נישט באהאלטן".

זוכה זיין צו האבן א ריינע אמונה, מען זאל שפירן ווי דער אייבערשטער איז דא – דאס באקומט מען דורך דעם צדיק, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח', אות ח): "כל המתקרבים למנהיג אמתי, זוכין לאמונה ישרה דקדושה", אלע וואס זענען מקורב צו אן אמת'ן צדיק זענען זוכה צו האבן א קלארע אמונה; אז מען פאלגט דעם הייליגן רבינו'ס עצה, מען געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן, וואס מען דארף בעט מען דעם אייבערשטן און ווען מען קען נאר דאנקט מען דעם אייבערשטן – דורכדעם ווערט אויסגעקלארט די אמונה ביז מען הייבט אן שפירן אז "דער אייבערשטער איז דא", דעמאלט פירט מען זיך אויף איידל און מען רעדט איידל, דעמאלט איז מען זוכה צו לעבן מיט וואס דוד המלך זאגט (תהלים טו, ח): "שויתי יי לנגדי תמיד", איך לעב שטענדיג מיטן אייבערשטן, און מיט דעם הייבט זיך אן דער שלחן

ערוף (אורח חיים סימן א, סעיף א): "שויתי יי לנגדי תמיד" - הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים ההולכים לפני האלקים".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האבן א ריינע אמונה און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

ווי אזוי זאגט מען די שמות ביי קריאת שמע שעל המטה להאריז"ל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אין זכות פון די שיעורים האב איך אנגעהויבן ליינען קריאת שמע שעל המטה יעדע נאכט, און לעצטנס האב איך אנגעהויבן ליינען די קריאת שמע שעל המטה פונעם אריז"ל, יישר כח.

איך וויל וויסן ווי אזוי מ'זאגט די אלע הייליגע שמות וואס שטייט דארט, ארויסזאגן די אותיות יוד הא? אדער מיט א ק', יוד קיי? אדער סתם קוקן דערויף און עס נישט ארויסזאגן? אדער זאגן שם אקיה, אדנע, הויה, און דאס גלייכן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ליינסט קריאת שמע של אריז"ל פאר דו גייסט שלאפן; רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, קריאת שמע שעל המטה, הלכה ב) אז ווען א מענטש ליינט קריאת שמע ביינאכט פאר ער גייט שלאפן און ער איז זיך מתוודע "אינו זו משם עד שמוחלין לו", איז מען אים מוחל אויף אלע זיינע עבירות.

בנוגע די שמות, צי מען זאגט דאס וכו'; מען זאגט נישט ארויס די שמות, דאס איז מען מכווון. ווי למשל ביים אנהייב פון וידוי: "ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות ראשונות של שלשה שמותיך היקרים..." - דאס זאגט מען נישט ארויס נאר מען טראכט פון די ערשטע דריי אותיות, 'יהוה' א'הי"ה א'דנ"י (יא"א), 'ושם קדושך במלוי ארבע יודין' ש'הוא בגימטריא ע"ב" - דאס זאגט מען אויך נישט, נאר מען איז מכווון די אותיות פונעם אייבערשטנס נאמען וואס פארעפט צוויי און זיבעציג

אויב מען שרייבט עס אויף דעם אויפן: "כִּזָּה (יו"ד ה"י וי"ו ה"י), וְיֵאִיר בְּרִצּוֹנָךְ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְאֵל יְהֵא מוֹנֵעַ".

נאך קריאת שמע רעדט מען נישט אויס, אבער צום אייבערשטן מעג מען און מען מוז אלעמאל רעדן; זיי זיך מתבודד, שמועס מיטן אייבערשטן ביז דו שלאפסט און, וועט דער שלאף זיין אן אנדערע שלאף, עס וועט זיין א שלאף מיטן אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטו:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

ווען דארף מען זאגן מוסר פאר א צווייטן און ווען נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט וויסן די גדרים פון די מצוה פון "הוכח תוכיח את עמיתך", וואס דאס מיינט לכאורה אז מ'דארף זאגן מוסר פאר א חבר, אבער דער ראש ישיבה שליט"א זאגט דאך אלץ אז מ'זאל לעבן נאר פאר זיך און נישט קוקן אויף א צווייטן?

ישר כח פאר אלע עצות און חיזוק.

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום ה' פרשת טהרה, ו' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

די מצוה פון תוכחה איז זייער א גרויסע מצוה; דאס איז א מצות עשה מן התורה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח את עמיתך", מען דארף מוסרן א חבר. און תכמינו זכרונום לברכה זאגן אויגו דאס גרויסקייט פון זאגן מוסר און פון אננעמען מוסר (תמיד כח): "איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם", וואס פאר א וועג זאל א מענטש אויסקלויבן פאר זיך? "יאהב את התוכחות", ער זאל ליב האבן מוסר, "שכל זמן שתוכחות בעולם, נחת רוח בעולם", ווייל ווען עס איז דא מענטשן וואס זאגן מוסר און מען נעמט דאס אן איז דא פרידן אויף די וועלט, "טובה וברכה באין לעולם", אז מען נעמט אן מוסר איז דא אלעס גוטס און אלע ברכות אויף די וועלט, "ורעה מסתלקת מהעולם", דורך מוסר גייט אנוועק אלע שלעכטס פון די וועלט. "וכל המוכיח את חברו לשם שמים, זוכה לחלקו של הקדוש ברוך הוא", און ווער עס מוסר'ט א חבר לשם

שָׁמַיִם אִיז זוֹכָה צו זיין נְאֻמְט צום אַיִבֶּעֶרְשְׁטֵן, "וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמוֹשְׁכִין עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד", און דורך זאָגן מוֹסֵר בַּאֲקוּמְט מֵעַן אַ חַן; זַעט מֵעַן דָּאס גְּרוֹיסקֵיט פֿון זאָגן מוֹסֵר און פֿון דַּעם מֵעֲנִשְׁט וואס נְעֻמְט אָן מוֹסֵר.

אַבער דער רַבִּי הָאָט אונז גַּעלֶעֶרְנֵט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח) אַז נִישְׁט יַעֲדֵעַר אַיִנעֶר קֶען גַּעבֵּן מוֹסֵר, נָאָר דער וואס קֶען גַּעבֵּן מוֹסֵר אַזוי ווי מֹשֶׁה רַבִּינוּ הָאָט גַּעגֶעבֵּן מוֹסֵר, מוֹסֵר וואס וועט מְקַרֵב זיין דַּעם מֵעֲנִשְׁט צום אַיִבֶּעֶרְשְׁטֵן און נִישְׁט חֶס וְשָׁלוֹם אִים דַּערווייטערן, ווייל אויב מֵעַן זאָגט מוֹסֵר שְׁלֹא לְשֵׁם שְׁמַיִם, נָאָר צו טְשֻׁעֲפֵעַן – מאַכט מֵעַן עֲרַגֶּעַר מיט די מוֹסֵר, מֵעַן מאַכט אַ שְׁלֵעֲכְטֵע גַּערוּף מיט די מוֹסֵר. דער רַבִּי גַּעבט אַ מִשְׁל צו דַּעם, אַזוי ווי עס לִיגט אַ כְּלִי פֿון צוֹאָה וְכוּ' אויב קוּמְט אַיִנעֶר און הייבט אָן מִישֵׁן די צוֹאָה מאַכט עַר אַ שְׁלֵעֲכְטֵע גַּערוּף, עַר אִיז מְבַאִיש רִיח און טוֹט גַּאָרנִישְׁט אויף, אַזוי אויף ווען אַיִנעֶר קֶען נִישְׁט מוֹסֵר'ן אַזאַ סָאָרט מוֹסֵר ווי מֹשֶׁה רַבִּינוּ – טוֹט עַר גַּאָרנִישְׁט אויף, עַר מאַכט נָאָר עס זַאל ווערן אַ שְׁלֵעֲכְטֵע גַּערוּף אויף דַּעם מֵעֲנִשְׁט.

ווען מֹשֶׁה רַבִּינוּ אִיז אַראָפּ גַּעקוּמֵעַן פֿון הימל און גַּעזַעַן ווי די אִידן האָבן גַּעמאַכט דַּעם עֲגָל און זיי האָבן עוּבֵר גַּעווען אויף די דְרִי האַרְבֵּסְטֵע עֲבִירוֹת, הָאָט זיי מֹשֶׁה רַבִּינוּ גַּעזאַגט (שְׁפַח פַּח): "עֲדִינִין חֲבִיבוֹתָא הוּא גִבֵּן", דער אַיִבֶּעֶרְשְׁטֵער הָאָט עֲנַק נָאָךְ אַלץ לִיב, אַזוי ווי עס שְׁטִיט (שִׁיר הַשִּׁירִים א, יב): "גִּרְדִי נִתַּן רִיחוֹ", וְלֹא כְּתִיב הַסְרִיחַ; נָאָר אויף דַּעם וועג מֵעַן גַּעבֵּן מוֹסֵר, אַז מֵעַן ווייזט פֿאַרן מֵעֲנִשְׁט דָּאס לִיבְשֹׁאפֵט וואס דער אויבֶּעֶרְשְׁטֵער הָאָט נָאָךְ אַלץ צו אִים און וואַרְפֵט אִים נִישְׁט אַוועק אַפִּילוּ עַר הָאָט גַּעטוּן עֲבִירוֹת; נָאָר אויף דַּעם וועג מֵעַן זאָגן מוֹסֵר. מֹשֶׁה רַבִּינוּ הָאָט גַּעוויזן פֿאַר די אִידן אַז דער אַיִבֶּעֶרְשְׁטֵער וואַרט זיי זַאלן צוריק קוּמֵעַן צו אִים, עַר הָאָט אַרִיין גַּעבְרֶענְגֵט אִין זיי אַ לִיבְשֹׁאפֵט.

דערפֿאַר אִיז בְּכֻלָּל נִישְׁט קיין סְתִירָה דָּאס וואס דו פֿרַעגֶסט, ווייל פֿון אִיין זייט אִיז טאַקע דָּא די מִצְוָה פֿון תּוֹכַחָה אַבער מֵעַן דאַרף וויסן ווי אַזוי דָּאס צו טוּן אַז עס זַאל יַעֲנַעם מְקַרֵב זיין און חֶס וְשָׁלוֹם נִישְׁט מִרְחַק זיין. אַזוי ווי מוהר"א שְׁטִיט דַּעם פֿסוּק (מְשֻׁלִי ט, ח): "אַל תּוֹכַח לִי פֶּן יִשְׁנֹאךְ, הוֹכַח לְחֶכֶם וַיֵּאֱהָבֵךְ" מֵעַן טאַר נִישְׁט מוֹסֵר'ן דַּעם מֵעֲנִשְׁט בְּלִשׁוֹן: "דו לִיךְ וואס דו בִּיסְט", ווייל דָּאס וועט אִים מאַכן עַר זַאל דיר פֿיינט האָבן, מֵעַן דאַרף מוֹסֵר'ן דַּעם מֵעֲנִשְׁט דוּרְכֵן אִים זאָגן: "דו בִּיסְט דאַך אַ חֶכֶם, דיר פֿאַסט נִישְׁט צו טוּן אַזוי און אַזוי", דַּעמאַלט וועט עַר דיר לִיב האָבן. דָּאס זאָגט שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ: "אַל תּוֹכַח", זאָג אִים נִישְׁט: "לִיךְ!", ווייל: "פֶּן יִשְׁנֹאךְ", עַר וועט דיר פֿיינט בַּאֲקוּמֵעַן און דו וועסט גַּאָרנִישְׁט אויפֿטוּן, נָאָר וואס דַּען? "הוֹכַח", זאָג אִים: "לְחֶכֶם", דו בִּיסְט דאַך אַ חֶכֶם, פֿאַר דיר פֿאַסט נִישְׁט וְכוּ', "וַיֵּאֱהָבֵךְ", וועט עַר דיר לִיב האָבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "וְנֹאכַל שֶׁם מִן הַזֹּבְחִים וּמִן הַפֶּסְחִים"; און צו (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאֲתָד מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

וואס איז די יושר נישט צו געבן פאר א פלה טייערע צירונגען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך אייערע שיעורים, און איך מיט מיין גאנצע משפחה שעפן אסאך חיזוק און אמונה פון די שיעורים.

ביז עס איז אבער אנגעקומען די שמועס איבער די צירונגען פאר א פלה, דאס קען איך שוין נישט פארשטיין, און דאס טוט מיר זייער וויי.

איך האב געהערט אז איר האט געקויפט א זייגער פאר אייער פלה פאר בלויז \$195, עס איז טאקע א שיינע זאך צו שפארן געלט, אבער איך האב מורא אז מענטשן וועלן דאס אויסנוצן אויף נישט א ריכטיגן אופן. איך פארשטיי נישט; א מידל האט א געשמאקע לעבן, און זי גייט און זי איז זיך משעבד צו א מאן, זי נעמט זיך אונטער צו האדעווען קינדער, זי איז מותר אויף איר שלאף, אויף איר האר, אויף אירע כוחות, און אויף אלעס, און זי האט חתונה מיט א בחור וואס איז א גרויסער ספק אויב ער וועט איר טאקע מכבד זיין, רוב היינטיגע חתנים זענען נישט אזעלכע זיסע צוקערדיגע מענער, און רוב חתנים שטייען נידריגער אין יראת שמים ווי די כלות.

איז דא כאטש איין זאך מיט וואס די פלה קען זיך טרייסטן, כאטש איין זאך מיט וואס זי ווערט באצאלט, דאס איז מיט די טייערע צירונגען, מיט דעם קען זי זיין אביסל פרייליך; און יעצט גייט מען און מען נעמט דאס אויף צו פון איר? סתם חתונה האבן אומזיסט, נישט באקומען רעספעקט פונעם מאן, און זיין א שפחה בחנם?!

און בכלל איז דאס נישט גלייך אויף גלייך, אפער זאל די מאמע אליין אויפגייען די בעקישטשעס און קליידער פאר'ן חתן, אזוי וועט עס אויך אויסקומען צו בלויז \$195? אפער זאל דער חתן קויפן די ביליגע קאפל-שטריימל? אין די תורה זעט מען פארקערט, מען זעט אז אליעזר האט געגעבן צירונגען פאר רבקה, אבער רבקה האט נישט געגעבן מלבושים פאר'ן חתן.

ביי אסאך מוסדות רעדט מען צו די מידלעך אז זיי זאלן מותר זיין אויף די טייערע צירונגען, און איך מיין אז דאס איז נישט ריכטיג. עס איז טאקע א שיינע זאך חתונה צו מאכן אן חובות, אבער עס איז נישט קיין חכמה צו צעקוועטשן די וואילע פרויען בלויז ווייל עס איז יעצט אן סטייל צו שפארן געלט ביי חתונות.

איך האף איר וועט מיר דאס קענען ענטפערן, און מזל טוב צו די שמחה, מיט אסאך נחת דקדושה. יישר כח.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי א', י' נִסָּן, שְׁנַת תשע"ט לְפָרֵט קָטָן
מֵרַת ... תַּחֲוִי'.

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהאֲלֹטָן אִייעֵר בְּרִיוּן.

גְּעוּלֵיבֵט דְּעַם אִיבְעֶרְשְׁטָן אַז אִיךָ הָאֵב זֹכָה גְּעוּוֹעַן אַז מִיין זֶוּן - בְּנֵי בְּכוּרֵי גֵרוֹ
נֵאִיר אִיז אַ חֲתָן גְּעוּוֹאָרָן לְמַזְל טוֹב מִיט אַ מִיידֵל אַ תְּלַמִּידָה פּוֹן בֵּית פִּיגָא בְּרֶסֶלְב.

אַסאַף יֵאָרָן הָאֵב אִיךָ גְּעֶבְעֶטָן דְּעַם אִיבְעֶרְשְׁטָן עַר זָאל מִיר הַעֲלֹפֵן אִיךָ זָאל טְרַעפֵּן
שִׂידוּכִים פֶּאר מִינְע קִינְדֶער יוֹנְגֶערֵיהֵיט פֶּדִי זײ זָאלֵן גִּיין צו די חוּפָה בְּקוּדוּשָׁה וּבְטַהָרָה,
אִיךָ הָאֵב אִיךָ גְּעֶבְעֶטָן דְּעַם אִיבְעֶרְשְׁטָן זײער אַסאַף אִיךָ זָאל טְרַעפֵּן אַ כְּלָה וְאוּס אִיז
מְקוּרָב צוּם רַבִּין, אַ כְּלָה וְאוּס קוּמֵט פּוֹן אַ שְׁטוּב וּוּאוּ דַער רַבִּי אִיז חָשׁוּב און גְּעֶעֱהֶרֶט;
אַ כְּלָה וְאוּס וְוייסֵט וְאוּס דַער לְעֵבָן אִיז און וְאוּס וְוִיל חֲתוּנָה הָאָבֵן נִישְׁט פֶּאר די פֶּאר
שְׁעָה פּוֹן די חֲתוּנָה נֶאָכְט, נֶאָר וְאוּס וְוִיל אִויפֿשְׁטֶעלֵן אַ עֲרֵלִיכֶע שְׁטוּב, קִינְדֶער און
אִינִיקֶלֶעךָ וְאוּס וְוִעלֵן דִּינְעֵן דְּעַם אִיבְעֶרְשְׁטָן.

דָּאס וְאוּס אִיר פֶּרְעֶגֶט: "הֵיִתְכֵן מְעַן זָאגֵט מְעַן זָאל גְּעֵבֵן פֶּאר די כְּלָה נִישְׁט עֶכְטֶע
צִירִינְגֶען וְכוּ"; אִיר דֶּארְפֵט פֶּארשְׁטֵיין אַז די מְעַנְטֶשֶׁן וְאוּס מֵאָכֵן חֲתוּנָה - רוֹב פּוֹן זײ
הָאָבֵן נִישְׁט קִיין גְּעֵלֵט פֶּאר זײער טֵאָג טַעגִלִיכֶער לְעֵבָן, כָּל שְׁכָן וְוִען עֵס קוּמֵט אונְטֶער
אַ שְׁמֻחָה, אַ צִיִּיט וְאוּס מְעַן דֶּארְף זײ פֶּרִייעֵן, קַענֶען זײ זײך אָבֶער נִישְׁט בְּאַמֶּת פֶּרִייעֵן
וְוִייל זײ דֶּארְפֵן שְׁאָפֵן גְּעֵלֵט; בִּיז מְעַן שְׁאָפֵט פּוֹן וּוּאוּ צו בֶּאָרְגֵן אִיז אַ שְׁוֹעֶרֶע זֶאף און
בֶּאָצֶאלֵן די חוּבוֹת אִיז נֶאָךְ שְׁוֹעֶרֶער, וְוִייל אִין די צִיִּיט וְאוּס מְעַן הֵיבֵט אָן בֶּאָצֶאלֵן
קוּמֵט אונְטֶער נֶאָךְ אַ קִינְד חֲתוּנָה צו מֵאָכֵן און אַזײ וְוִיטֶער. פּוֹן דְּעַם גְּעֶשְׁעֵהֵט אַז
מְעַנְטֶשׁ הָאֲלֹטָן זײך אָפּ פּוֹן טוֹן שִׂידוּכִים מִיט זײערֶע קִינְדֶער אִין צִיִּיט, מְעַן וְוִעֶרֶט
צַעבֶראָכֵן בִּיז מְעַן וְוִעֶרֶט נִישְׁט גַעזוּנֵט רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

בִּי אוּנְז אִין די קֵהִלָּה זְעַנְען פֶּאַרהֵאָן יוֹנְגֶעלִיִּיט וְאוּס מֵאָכֵן חֲתוּנָה, זײ הָאֲלֹטָן בִּי
זײערֶע עֲרֶשְׁטֶע קִינְדֶער און זײ דַּעֲרִטֶרִינְקֶען זײך שׁוִיִן אִין חוּבוֹת פּוֹן שְׁוֹעֶרֶע צַענְדִּילְגֶער
טוִיזֶנְטֶער דֶּאלְלֶער.

דַּעֲרֶפֶּאר הָאֵב אִיךָ גְּעוּוִיזֵן פֶּאר מִינְע תְּלַמִּידִים וְוִי גְּלִיקֶלִיךָ מְעַן קַען זײן מִיט
צִירִוּנְגֶען וְאוּס קֶאָסֵט בִּילִיג; בְּרוּךְ ה' אַז אִין הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ בֵּינֵי רַבִּינֵן אִיז שְׁלוֹם בֵּית אַ
יְסוּד הִיסוּדוֹת, אִיךָ וּוּאוּנְטֶשׁ פֶּאר אַלֶּע אִידישֶׁע פֶּרוִיעֵן זָאלֵן הָאָבֵן אַזאַ שְׁלוֹם בֵּית וְוִי בִּי
תְּלַמִּידֵי הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ, און אַז מְעַן גְּעֶבֶט פֶּשוּטֶע צִירִוּנְגֶען לױט וְוִיפִיל מְעַן פֶּאַרמֶאָגֵט

וועלן די פרויען נישט ווערן פון דעם צעדרוקט, דער רבי האט אויז זייער מחזק געווען מיר זאלן מכבד זיין די ווייבער.

קיינער זאגט נישט אז מען זאל נישט געבן קיין מתנות פאר די פלה און קיינער זאגט נישט מען זאל נישט געבן צירונגען, אבער מען קען נישט געבן קיין טייערע צירונגען ווען מען האט נישט קיין געלט; מאכט א חשבון, וואס קאסט פאר א מחותן מתנות נאר פאר איין קינד? אנגעהויבן מיט די ברעיסלעט פון זעכצן הונדערט דאללער, נאכדעם די רינגל פון צוויי טויזנט דאללער, די זייגער צוויי טויזנט דאללער, אויערינגלעך צוויי טויזנט דאללער, נאכדעם א פערל קייטל פאר אכט הונדערט דאללער, און נאך א צירונג, האלט מען שוין כמעט ביי צען טויזנט דאללער; פרעג איך אייך, ווען דער מחותן האט די געלט קען מען נאך פארשטיין, אבער אז עס איז נישט דא קיין געלט איז דאך א הימל געשריי אז מען דארף געבן טייערע צירונגען.

זייטס נישט ברוגז אויף די מוסדות וואס לערנען אויס די קינדער זיי זאלן זיין צופרידן מיט א פשוט'ע וועג פון לעבן; געבענטש זאלן זיין די מוסדות וואס רעדן צו מיידלעך זיי זאלן מסכים זיין צו נעמען א פאלשע שטיין ווען קיינער איז נישט קיין מבין און קיינער ווייסט נישט קיין חילוק פון א עכטע שטיין ביז א פאלשע שטיין, נאר דער וואס ארבעט מיט דיימאנטען וכו'.

אליעזר עבד אברהם האט געגעבן צירונגען לויט די פארמעגן פון אברהם אבינו און חס ושלום א מענטש זאל גיין בארגן געלט און נישט באצאלן צו קויפן טייערע צירונגען; מיר טארן נישט גיין גנב'נען כדאי צו מקנים זיין וואס אליעזר עבד אברהם האט געטון, מיר דארפן קוקן וויפיל מיר פארמאגן.

דאס וואס איר טענה'ט אז א פרוי ווערט נישט געשעצט אין שטוב זאל זי כאטש האבן אירע צירונגען וכו'; איך ווייס נישט אויב דאס איז טאקע אזוי ווי איר זאגט. לויט ווי איך פארשטיי, אויב א פרוי ווערט דערנידערט פון איר מאן און איר מאן וועט אהיים קומען און איר געבן א טייערע מתנה וועט זי צוריק ווארפן די מתנה אין פנים, זי וועט עס נישט וועלן אנטון; איז ממה נפשך פעלט נישט אויס קיין טייערע מתנות, ווייל אויב איז די פרוי די קעניגין אין שטוב, דער מאן רעדט צו איר ווי אן ערליכער איד, ער האט סבלנות און ער ווייסט אירע אומשטענדן און אירע צייטן וכו', אזא פרוי איז א געבענטשטע פרוי, זי דארף נישט קיין טייערע צירונגען וואס קומט פון געבארגטע געלט, פון בלוטיגע געלט, זי פריידט זיך מיט איר מאן און קינדער, וואודעראום איז די פרוי נישט חשוב, דער מאן פירט זיך מיט איר נישט ווי אן ערליכער איד וועט זי נישט ווערן צופרידן פון טייערע צירונגען.

זייט מיר מוחל, איך האב נישט געמיינט צו מבנה זיין און צעדרוקן וואוילע פרויען; איך רעד זייער אסאך צו מיינע תלמידים זיי זאלן מכבד זיין די ווייבער, איך וויל פשוט אויסלערנען מיינע תלמידים זיי זאלן נישט אריין פאלן אין חובות, זיי זאלן זען אז מען קען חתונה מאכן קינדער און אויסגעבן געלט און בארגן געלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

איך בין אסאך דורכגעפאלן, איך האב נישט קיין טעם אין לעבן, וואס טו איך ?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור וואס איז שוין דורכגעגאנגען גאר אסאך אין לעבן, שוין פון גאר יונג האב איך זיך געשאפט א סמארטפאון און געזען דארט פארשטייט זיך כל דבר אסור, און זיך אנגעקניפט מיט שעדליכע עלעמענטן. זייט דעמאלט האב איך געהאט אסאך ירדות און עליות, איך האב געהאט גוטע צייטן וואס איך האב זיך אריינגעלייגט אין לערנען און געווען ערליך און געשפירט גוט, ווידער האב איך צייטן וואס עס קומט מיר צוריק אין מח די אלע שלעכטע זאכן, און איך וויל נאר זיין שלעכט, און אלעס אונטערן פון.

איך שפיר נישט קיין שום טעם אין לעבן. באמת אין הארץ וויל איך זיין וואויל און טון דעם רצון ה', אבער די נסיונות זענען אסאך מאל שטארקער ווי מיר. איך מוז האבן א גוטע עצה ווי אזוי מצליח צו זיין אין מיין לעבן, און ווי אזוי צו האבן א ספוק און טעם אין מיין לעבן.

פארן קיין אומאן, אדער אנדערע ברסלב'ע עצות, איז נישט גוט פאר מיר, ווייל מיין טאטע וועט מיר זיכער נישט לאזן.

א גרויסן יישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב גרויס רחמנות אויף דיר אז דו ביסט אריין געפאלן אין קוקן צבירות רחמנא לצלן, זיך פארבינדן מיט צבירות השם ישמרנו, און דו האסט אזויפיל געזינדיגט אין די צבירה פון פגם הבדית - הוצאת זרע לבטלה, וואס אויף דעם שטייט (משלי ב, יט):

”כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים”, ווער עס פאלט אריין אין דעם קען שוין נישט צוריק קומען צום אייבערשטן.

אין נחמה האסטו נאך; דער אייבערשטער האט אויז געשיקט א מתנה אין אוינזער דור דער הייליגער רבי וואס האט רחמנות אויף אידישע קינדער – בפרט אויף די וואס פאלן אראפ אין עבירות, ער ווייזט זיי א וועג זיי זאלן קענען צוריק קומען צום אייבערשטן. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר”ן, סימן עא): אמת אז אין זוהר הקדוש שטייט (פרשת ויחי, ריט): אז ווער עס איז פוגם בפגם הברית, רחמנא לצלן, העלפט נישט קיין תשובה, אבער דער רבי זאגט ”שבזה המאמר זוהר אין שום אדם מבין הפשט, רק הוא לבד”, אז אין דעם שטיקל זוהר פארשטייט נישט קיינער פשט, נאר ער, ויהכלל, שבאמת מועיל תשובה בנדאי על חטא זה, אפילו אם הרבה לפשע, חס ושלום” און ער זאגט אז עס העלפט יא תשובה.

איי וועסטו פרעגן ווי קען זיין אזא זאך אז דער רבי זאגט אנדערש פונעם זוהר הקדוש? ! רבי נתן פרעגט דאס (ליקוטי הלכות תפילין, הלכה ד, אות ד): ווי אזוי קען זיין אזא זאך אז דער זוהר הקדוש זאגט אז ווען א מענטש איז פוגם בברית העלפט נישט קיין תשובה, און דער רבי זאגט אז עס העלפט יא תשובה? זאגט רבי נתן זייער א וויכטיגע זאך, וואס איז וויכטיג צו וויסן אין לעבן. אז באמת העלפט תשובה אויף יעדע עבירה, עס איז נישט דא קיין עבירה וואס מען זאל נישט קענען תשובה טון דערויף, נאר וויבאלד די עבירה פון פגם הברית איז זייער א גרויסע עבירה, ווייל ווען א מענטש איז פוגם בברית רייסט ער זיך אפ פונעם אייבערשטן, דערפאר, ווען דער מענטש וויל תשובה טון דארף ער אריבער גיין דעם נסיון, ער דארף הערן ווי מען זאגט אים: ”דו קענסט שוין נישט תשובה טון!“ אויב האט ער שכל און ער זאגט: ”אויף גיי נישט אנוועק פונעם אייבערשטן אויף קיין שום פאל, צי מען דארף מיר יא צי מען דארף מיר נישט, אויף פונעם אייבערשטן וועל זיך קיינמאל נישט אפטיילן; אויף נעם זיך פאר מער נישט צו זינדיגן, נישט קיין חילוק צי אויף וועל יא ווערן א צדיק צי נישט, נישט קיין חילוק צי אויף וועל מיר דארפן מיין גאנץ לעבן מוטשען“, אזא איינער וועט זוכה זיין צו תשובה טון. אבער איינער וואס האט נישט קיין שכל נעמט דאס אן בפשטות, און זאגט: ”אויף קען שוין נישט תשובה טון, אויף בין דערנאך“.

דו בעסטסט מיר אן עצה ווי אזוי דו קענסט ארויסקריכן פון די עבירות אין וואס דו זינקסט; אז דו ווילסט באמת ארויס קריכן פון דינע שמוציגע מעשים נעם דעם רבינ'ס עצה, און אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן קענסטו נאך ארויס קריכן פון דינע עקלדיגע מעשים; די עצה פאר דעם איז ”תורה“, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר”ן, סימן יט):

”אֶפִּילוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד, שְׁנִלְכְּדוּ בְּמִצְוֵהָ רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין בְּעִבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָא לְצֻלָן”, אֶפִּילוֹ אַ מְעַנְטֵשׁ וּוּאָס אִיז זַייער ווייט פֿון קְדוּשָׁה, עַר טוט עֲבִירוֹת רַחֲמָא לְצֻלָן אוֹן עַר לִיגֵט שׁוִין אִין שְׂאוֹל תַּחֲתִית, ”אַף עַל פִּי כֵן, הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל כָּךְ, עַד שֶׁיִּכּוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבִרוֹת שֶׁרְגִילִין בְּהֵם חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֲזַק, לְלַמַּד בְּכָל יוֹם יוֹם כֶּךָ וְכָךְ, יִהְיֶה אִיף שִׂיְהִיָּה, בְּנֻדְאֵי יָזְכוּ לְצִאָת מִמְּצוֹדָתָם הַרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, פִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד”, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג ”כֶּךָ וְכֶךָ” וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען דער רבי האט דאס געזאגט האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): ”צִי תוֹרָה קַען אויף העלפן אַזא אײנעם וואס איז אַראפ געפאלן אין די ביטערע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן”, האט דער רבי אים געענטפערט: ”דו ווייסט ווי גרויס דער כח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס; אפילו א מענטש האט פאגם געווען אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אויב דער מענטש וועט יעדן טאג לערנען תורה, ער וועט זיך מאכן א קביעות צו לערנען 'כֶּךָ וְכֶךָ', וועט ער ווערן אן ערליכער איד”; זעט מען אז תורה קען יעדן איינעם העלפן און יעדן צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

בדרך כלל די אלע וואס זענען אראפ געפאלן אין ביטערע עבירות, בפרט אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, האבן שוין נישט קיין מח צו פארשטיין לערנען, ווייל דער מח איז זיי פארברענט געווארן פון די עבירה. די איינציגסטע וועג פאר זיי איז אז זיי זאלן נעמען דעם רבינ'ס דרך הלימוד (פמבואר בשיחות הר"ן סימן עו) און גורס זיין אסאך פרקים משניות, אפילו בלי הבנה כלל; דאס וועט זיי ארויס שלעפן פון זייער פלאנטער און זיי אפהאלטן פון זייער רגילות'ער.

ועל כולם זאלסטו נעמען די עצה פון התבודדות; שמועס זיך אויס מיטן אייבערשטן און בעט אים ער זאל דיר העלפן דו זאלסט זיך ארויס זען פון די טומאה און פון די קליפות וואו דו ביסט אריין געפאלן. בעט אים ער זאל דיר שוין געבן א שידוך אז דו זאלסט קענען זיין אפגעהיטן פון עבירות, דאס איז א עצה אויף פאר אמונה.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט האבן שכל צו פאלגן דעם רבי'ן וועסטו זען ווי אלעס וועט זיך דיר טוישן, דו וועסט ווערן א פרייליכער מענטש און אן ערליכער איד.

זאל איך זאגן פאר מיין מאמע אז די עסן איז נישט גוט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין מאמע זאגט מיר אלעמאל אז איך זאל איר זאגן אויב די עסן איז גוט געווען אדער נישט, ווייל אזוי וועט זי וויסן וואס איך האב ליב, און וואס זי זאל מאכן נאכאמאל. למעשה קומט עס אויס אסאך מאל צו זאגן... עס איז אסאך מאל נישט גוט, און איך ווער נישט אויס מענטש, איך האב זיך אויסגעלערנט פון די שיעורים פון ראש ישיבה שליט"א ווי אזוי מען קען זיך אן עצה געבן אויך אן א גוטע סאפער.

איך ווייס נישט אויב איך זאל איר יא זאגן אז עס איז נישט גוט, ווייל זי בעט מיר צו זאגן, אדער זאל איך איר נישט זאגן אז עס איז נישט גוט, איר נישט מצער צו זיין אז זי קען נישט אזוי גוט קאכן.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א האט אן עצה פאר מיר.

י"שר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויפיל מען זאל מכבד זיין טאטע מאמע האט מען נאך אלץ נישט יוצא געווען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ירושלמי קידושין כ.): מען האט געפרעגט רבי אליעזר: "עד היכן הוא כבוד אב ואם?" ביז וויפיל איז א מענטש מחויב צו מכבד זיין זיינע עלטערן, האט רבי אליעזר געענטפערט: "ולי אתם שואלין", וואס פרעגט איר מיר, "לכו שאלו לדמה בן נתינה", גייט'ס פרעגן דמה בן נתינה, וואס איז געווען דער הויפט אין די מיליטער. "פעם אחת היתה אמו מסתרתו", איינמאל האט אים זיין מאמע געשלאגן מיט א שיד, "לפני כולי שלו", אין פארגעס פון אלע סאלדאטן וואס זענען געווען אונטער אים, "ונפל קורדקסין שלה מידה", און עס איז אראפ געפאלן די שיד פון איר הענט, "ונושיט לה, כדי שלא תצטער", האט ער זיך אראפ געבויגן און אויפגעהויבן די שיד און געגעבן פאר זיין מאמע אז זי זאל זיך נישט דארפן אראפ בייגן און זיך מצער זיין, זעט מען וואס הייסט אכטונג געבן אויף די כבוד פון א מאמע.

זאלסט קיינמאל נישט מצער זיין דיין מאמע; דו זאלסט איר אלץ געבן גוטע ווערטער, ווי למשל: "די עסן איז ממש א מחי", "די עסן איז אזוי געשמאק", אזוי ווי

דָּעַר 'תָּם' פֿלֶעגט זאָגן פֿאַר זיין ווייב: "וואס פֿאַר אַ גוט־סקייט און וואס פֿאַר אַ וואוילקייט דאס זופֿ איז", עיין שם, וועסטו זיך איינקויפֿן עולם הַזֶּה און עולם הַבָּא.

בפֿרֿט אז דו ביסט מִקְרֹב צום רבי'ן זאלסטו נאָר רעדן פֿאַזעטיוו צו זיין טאַטע מאַמע, ווייל ביים הייליגן רבי'ן איז די ערשטע זאך געווען "דָּרְךְ אָרֶץ"; דָּעַר הייליגער רבי האט געזאָגט: "ווען קסרי'ן און קעניג'ן וואלטן געוואוסט וואס פֿאַר אַ דָּרְךְ אָרֶץ איך לערן מיט מינע מענטשן, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער לערנען ביי מיר דָּרְךְ אָרֶץ", און דאס קען מען זען ביי תלמידי היכל הקודש ווי שיי'ן זיי רעדן צו זייערע עלטערן מיט אַ דָּרְךְ אָרֶץ און ליבשאפט, בשעת ווען די אנדערע געשוויסטער רעדן נישט מיט אַזאַ דָּרְךְ אָרֶץ - יעדער איינער לויט זיין מאס חוצפֿה, זעט זיך אָן ווי שיי'ן דָּעַר בֶּרֶסֶלְבֶּרֶר חסיד רעדט.

אנדערש וואו מען זאָגט אויף אונז אז מיר זענען נישט צוזעהר אין די מצוה פון ביבוד אָב וָאָם; דאס איז אַ לינגט און אַ הוצאת שם רע, ווייל עס איז נישט דא נאך אַזאַ דָּרְךְ אָרֶץ און אַזאַ ביבוד אָב וָאָם אין די וועלט וואו ביי בֶּרֶסֶלְבֶּרֶר חסידים. אַמֶּת טאַקע, ווען עס קומט צום רבי'נס זאך קוקט מען אויף גארנישט, מען טוט וואס דָּעַר אייבערשטער הייסט וכו'; מען פֿאַרט ראש השנה קיין אומאן צום הייליגן רבי'נס ציון אפילו טאַטע מאַמע ווילן נישט. אזוי ווי רבי נתן זכרונו לברכה האט געהאט שרעקליכע רדיפות פון זיין טאַטע, ער האט אים נאָר געוואלט אַוועק שלעפֿן פון רבי'ן, עד כדי כך אז ער האט צוגערעדט זיין שנוור - רבי נתן'ס ווייב - זי זאל זיך גוט'ן פון אים, אַ זאך וואס איז נישט געהערט געווארן, אָבער שפּעטער פֿלעגט ער אים רופֿן: "רבי נתן" מיט אַ ר', און רבי נתן איז נישט געווען באקוועם אז זיין טאַטע רופֿט אים ר', פֿלעגט ער אים זאָגן: "טאַטע: פֿאַרוואס רופֿסטו מיר ר' נתן?" האט אים זיין טאַטע געזאָגט: "וואס זאל איך טון, דו ביסט דָּעַר איינציגסטער זון וואס איז מיר מכבד".

דָּעַר אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "וְנֹאכֵל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפֶּסַחִים"; און צו (מִכָּה ז, טו): "כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

אַ פֿרייליכן יום טוב.

...

ווי אזוי קען מען זיך ארויסדרייען פונעם פֿלאַקערדיגן יאָר הרע?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך שרייב מיט א צעבראכן און צעשניטן הארץ, ווייל איך האב ברוך ה' חתונה געהאט, איך האב באקומען זייער א גוטע ווייב, א וואוילע ווייב, און א שיינע ווייב, זי שטעלט מיר אלעס צו און עס פעלט מיר גארנישט אינדערהיים, און פונדעסטוועגן ברענט אין מיר אזוי שטארק דער יצר הרע צו קוקן אויף אנדערע פרויען און צו קוקן שמוץ, אז איך קען עס מער נישט אויסהאלטן.

איך ווייס אז א בחור האט א תירוץ, און איך האב נישט, אבער וואס קען איך טון געראטעוועט צו ווערן פון מיין פלאקערדיגע יצר הרע? אפֿשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר?

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לְכַבֹּד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער האט אונז געגעבן א מתנה פאר אונזער דור דעם הייליגן רבי'ן צו ראטעווען אלע נשמות וואס פאלן אראפ אין עבירות און זיי ארויס נעמען פון שאול תחתית ומתחתיו.

די עצה פאר דיר איז אז דו זאלסט זיך מקרב זיין צום רבי'ן, דו זאלסט אנהייבן לערנען די הייליגע ספרים פון רבי'ן וועסטו טרעפן גוטע עצות ווי אזוי זיך צו ראטעווען פון די יצר הרע וואס פלאקערט אין דיר. מאך זיך א שיעור אין ספר 'קדושת ישראל' וואס איז געשטעלט אויף די עברה, וואו עס ווערט געברענגט פיל עצות ווי אזוי ארויס צו קריכן פון דעם, אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור צו לערנען דעם ספר 'אוצר הקדושה' וואס איז אויך פיל מיט עצות ווי אזוי ארויסצוקריכן פון די עבירה; ווייל ווער עס פאלט אראפ אין די עבירה פון נאוף, ער קוקט עבירות און נאכדעם איז ער פוגם בבריית, ער איז מוצא זרע לבטלה איז אים זייער שווער ארויסצוקריכן פון דעם, דאס רייסט אויס די שכל און פארשטאנד פונעם מענטש ביז מען ווערט אומגליקליך, מען פארלירט אלעס - אפילו דאס געזונט, אזוי ווי דער שלחן ערוך זאגט (אורח חיים, סימן רמ, סעיף יד): "שכבת הזרע הוא כח הגוף ומאור העינים, וכל זמן שתצא ביותר, הגוף פלה ותיזו אובדים". מען פארלירט די גאנצע כח.

דער עיקר זאלסטו ארבעטן אויף צו זיין פרייליך, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך לויפט ער נישט צו נארישקייטן, ער איז בעל הבית אויף זיך און ער קען קאנטראלירן זיין מח. אלע עבירות קומען נאר פון עצבות און מרה שחורה, א מענטש פארלירט זיין שכל דעמאלט פאלט מען אראפ, אבער ווען א מענטש איז פרייליך, ער דינט דעם

אייבערשטן מיט שמחה, דעמאלט זאגט דער רבי - היט אים דער אייבערשטער אליינס אפ פון אלע שלעכטס ער זאל נישט אראפ פאלן אין פגם הברית, אזוי ווי עס שטייט (תהילים קד, לד-ה): "אנכי אשמח בה", תמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם, אז איך פריי זיך מיטן אייבערשטן, תמו חטאים מן הארץ איז מער נישט דא קיין עבירות (עיין לקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קסט).

אויך זאלסטו פאלגן דעם רבין מיט די עצה פון התבודדות; זוך דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און גיס זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן, פארצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר און אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, בעט אים: "רבוננו של עולם האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל האבן ריינע אויגן; וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין אראפפאלן? איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאנות נאוף פלאקערט אין מיר. הייליגער באשעפער ראטעווע מיר, איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן; איך האב א טייערע ווייב, זי איז אזוי גוט צו מיר, מיט דעם אלעם לויף איך קוקן אויף פרעמדע פרויען, איך האלט אין איין אראפפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, איך בין אזוי צעבראכן, דער לעבן איז מיר נמאס, איך זע נישט קיין שום וועג ארויס פאר מיר, נאר דו הייליגער באשעפער קענסט מיר ארויס נעמען פון דעם"; אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, זאלסט אים אלעס דערציילן און גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף כל סוף ארויס גיין פון דיין פלאנטער אין וואס דו ליגסט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

...

